

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΟ΄

Παρασκευή 20 Ιουνίου 2008

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Α. Γιαννόπουλου, σελ. 12003

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1) Κατάθεση αναφορών, σελ. 11975

2) Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 11976

3) Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Δευτέρας 23 Ιουνίου 2008, σελ. 11979

4) Συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων:

α) Προς τον Υπουργό Εσωτερικών:

i. σχετικά με τη λήψη μέτρων για τους σεισμόπληκτους του Νομού Ηλείας κ.λπ., σελ. 11980

ii. σχετικά με τις απολύσεις εργαζομένων από το Δήμο Αμαρουσίου κ.λπ., σελ. 11986

iii. σχετικά με την έναρξη λειτουργίας Χ.Υ.Τ.Α. στη Μαυροράχη του Νομού Θεσσαλονίκης κ.λπ., σελ. 11988

β) Προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών σχετικά με την εκχώρηση του πλειοψηφικού πακέτου των μετοχών και της διοίκησης της Αγροτικής Ασφαλιστικής σε ιδιώτη στρατηγικό επενδυτή κ.λπ., σελ. 11981

γ) Προς την Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με τη λήψη μέτρων για τη διασφάλιση των εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζομένων στο κλωστοϋφαντουργείο «ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ» στο Νομό Λάρισας κ.λπ., σελ. 11982

δ) Προς τον Υπουργό Ανάπτυξης σχετικά με την επιβολή πλαφόν στις τιμές του ελαιολάδου, την πάταξη της κερδοσκοπίας κ.λπ., σελ. 11984

ε) Προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με τα κρατικά μουσεία σύγχρονης τέχνης κ.λπ., σελ. 11990

5. Συζήτηση επερώτησης Βουλευτών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με τον πολιτισμό και τις τέχνες, σελ. 11992, 12010

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί των επικαίρων ερωτήσεων:

ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ.,	σελ. 11988, 11989
ΒΛΑΧΟΣ Γ.,	σελ. 11984, 11985, 11986
ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ Σ.,	σελ. 11983, 11984
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ.,	σελ. 11980
ΚΑΤΣΕΛΗ Λ.,	σελ. 11982
ΛΕΓΚΑΣ Ν.,	σελ. 11981, 11982
ΛΙΑΠΗΣ Μ.,	σελ. 11990, 11991
ΜΕΛΑ Ε.,	σελ. 11987
ΝΑΚΟΣ Α.,	σελ. 11987, 11988, 11989
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 11980, 11981
ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ Ε.,	σελ. 11985, 11986
ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ Α.,	σελ. 11983
ΦΙΛΙΝΗ Α.,	σελ. 11990

Β. Επί της επερώτησης:

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α.,	σελ. 12005, 12006
ΓΙΑΝΝΕΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ Ι.,	σελ. 12003, 12004
ΓΚΙΟΚΑΣ Ι.,	σελ. 11996
ΔΑΜΑΝΑΚΗ Μ.,	σελ. 12002
ΚΑΖΑΚΟΣ Κ.,	σελ. 11994, 11995, 12007
ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ Α.,	σελ. 12000, 12008
ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Λ.,	σελ. 11995, 12008
ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ Π.,	σελ. 12004, 12005
ΛΙΑΠΗΣ Μ.,	σελ. 11997, 12008
ΜΑΥΡΙΚΟΣ Γ.,	σελ. 11995
ΜΕΛΑ Ε.,	σελ. 11992, 12006

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΟ'

Παρασκευή 20 Ιουνίου 2008

Αθήνα, σήμερα στις 20 Ιουνίου 2008, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10.30' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΝΕΡΑΝΤΖΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Ιωάννη Μπανιά, Βουλευτή Επικρατείας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Γιαννιτσών Νομού Πέλλας ζητεί οικονομική ενίσχυση για την αποκατάσταση των ζημιών από τη θεομηνία που υπέστησαν τα οδοστρώματα και τα δίκτυα ύδρευσης και αποχέτευσης.

2) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αριδαίας Νομού Πέλλας ζητεί οικονομική ενίσχυση για την αποκατάσταση των ζημιών που υπέστη το οδικό και αρδευτικό δίκτυο της περιοχής του από τα ακραία καιρικά φαινόμενα.

3) Ο Βουλευτής Ρεθύμνου κ. ΗΛΙΑΣ ΛΑΜΠΙΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Γεροπόταμου Νομού Ρεθύμνης ζητεί τη λειτουργία Τουριστικού Τραίνου στην περιοχή.

4) Ο Βουλευτής Ρεθύμνου κ. ΗΛΙΑΣ ΛΑΜΠΙΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Επιστημόνων Δήμου Λάμπης Νομού Ρεθύμνης ζητεί την οριοθέτηση οικισμών στο Νομό Ρεθύμνης.

5) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αντινομάρχης Λασιθίου ζητεί την ένταξη της αποπληρωμής του έργου «Αρδευτικά έργα Λακωνίων – Καλαμαύκας - Σχίνοκαψάλων, Παπαγιαννάδων» στο 20% του προγράμματος 'Θησέας'.

6) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία σχετικά με τη στήριξη των θυμάτων βασανιστηρίων.

7) Ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε

αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Πληροφορικής ζητεί την επίλυση των προβλημάτων που αφορούν στη καταβολή του επιδόματος πληροφορικής.

8) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Επιτροπή σύστασης Συλλόγου για τη δικαίωση της Μάνης «Η ΕΥΝΟΜΙΑ» ζητεί την επίλυση ιδιοκτησιακού προβλήματος των μελών της.

9) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Επιτροπή σύστασης Συλλόγου για τη δικαίωση της Μάνης «Η ΕΥΝΟΜΙΑ» ζητεί την υπαγωγή της Μάνης στο άρθρο 62 του Ν.998/79.

10) Ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μώλου, Νομού Φθιώτιδας ζητεί την αποζημίωση των αγροτών της περιοχής για τις καλλιέργειες που επλήγησαν, από επιδρομή τρωκτικών.

11) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πολιτιστικός Οργανισμός του Δήμου Αγίου Νικολάου Νομού Λασιθίου Κρήτης ζητεί την παραχώρηση των κτισμάτων του Τελωνείου και των γύρω χώρων, για την ανάπτυξη των πολιτιστικών του δραστηριοτήτων.

12) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Επιτροπή σύστασης Συλλόγου για την προστασία της Μάνης «Η ΕΥΝΟΜΙΑ» ζητεί την επίλυση προβλημάτων σχετικά με την παραχώρηση εκτάσεων.

13) Ο Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΝΑΣΟΣ) ΑΛΕΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Συμβασιούχων Εργαζομένων σε Βιβλιοθήκες ζητεί την τακτική χρηματοδότηση των βιβλιοθηκών και τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων εργαζομένων μελών του.

14) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι εργαζόμενοι στο Κέντρο Αξιολόγησης και Υποστήριξης Λάρισας διαμαρτύρονται για την περικοπή του επιδόματος ειδικής αγωγής, από τους υπηρετούντες στα ΚΔΑΥ.

15) Ο Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Πολίχνης Νομού Θεσσαλονίκης ζητεί νομοθετική ρύθμιση για τη μεταβίβαση στους ενδιαφερόμενους, των υπολειπόμενων καταπατημένων δημοτικών εκτάσεων.

16) Ο Βουλευτής Ξάνθης κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ζητεί να πληροφορηθεί για την πορεία της αίτησης της κ. Χριστίνας Γρηγοριάδη που αφορά το ΒΚ 3195 δημόσιο κτήμα Ξάνθης.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 11171/30-4-2008 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Μαρίας Δαμιανάκη, Γεωργίου Νικητιάδη και Νικολάου Ζωΐδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΓΡ.ΥΠ/ΚΕ/854/22-5-08 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτοκόλλου 11171/30.4.08 ερώτησης των Βουλευτών κυρίων Μαρίας Δαμιανάκη, Γεωργίου Νικητιάδη και Νικολάου Ζωΐδη και σύμφωνα με τα στοιχεία που έθεσαν υπόψη μας οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Στην περιοχή της Ιαλυσού γίνονται έρευνες ήδη από την εποχή της Ιταλοκρατίας στα Δωδεκάνησα. Οι έρευνες συνεχίζονται με εντατικούς ρυθμούς και σήμερα, με την πραγματοποίηση ενός μεγάλου αριθμού σωστικών ανασκαφών, που διενεργεί η αρμόδια ΚΒ' Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων.

Όσον αφορά στις προτεινόμενες απαλλοτριώσεις, σας ενημερώνουμε ότι ήδη έχει ολοκληρωθεί η απαλλοτρίωση τριών ακινήτων. Το ΥΠΠΟ κατανόει την ανάγκη ολοκλήρωσης των διαδικασιών απαλλοτρίωσης των υπολοίπων ακινήτων, καθώς επίσης και την οργάνωση του αρχαιολογικού χώρου του προϊστορικού οικισμού της Ιαλυσού σε επισκέψιμο αρχαιολογικό χώρο.

Οι υποθέσεις των απαλλοτριώσεων της Ιαλυσού, πρόκειται σύντομα να εξεταστούν από την Επιτροπή Απαλλοτριώσεων, κατόπιν αυτοψίας.

Πολλά από τα ευρήματα της περιοχής αυτής περιλαμβάνονται στις συλλογές του Αρχαιολογικού Μουσείου Ρόδου, στο οποίο εκτελούνται εργασίες αναβάθμισης των υποδομών και της έκθεσης, στο πλαίσιο του έργου «Βελτίωση Αρχαιολογικού Μουσείου Ρόδου». Το έργο είναι ενταγμένο στο Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Νοτίου Αιγαίου με τέσσερα υποέργα: α) Προϊστορική Συλλογή, β) Επιγραφική Συλλογή, γ) Αναβάθμιση της υπάρχουσας έκθεσης του Αρχαιολογικού Μουσείου Ρόδου και δ) ανάδειξη και διαμόρφωση του ιστορικού κήπου του Αρχαιολογικού Μουσείου Ρόδου.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΗΛΣ ΛΙΑΠΗΣ»

2. Στην με αριθμό 11471/8-5-2008 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Αθανασίου Πλεύρη και Σπυρίδωνος Άδωνι Γεωργιάδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 104904/0092/21-5-2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ανωτέρω ερώτηση που κατέθεσαν στη Βουλή οι Βουλευτές κύριοι Αθανάσιος Πλεύρης και Άδωνις Γεωργιάδης, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Το καταβαλλόμενο σύμφωνα με τις διατάξεις της περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 3205/03 επίδομα θέσης ευθύνης, έχει ενσωματωθεί από 1-1-2008 στο συντάξιμο μισθό των προϊσταμένων εκπαίδευσης με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 4 του Ν. 3620/07.

2. Η περαιτέρω διεύρυνση των συντάξιμων αποδοχών των προϊσταμένων εκπαίδευσης, με ενσωμάτωση σε αυτές και του επιδόματος ειδικής απασχόλησης των διατάξεων της παρ. 10 του άρθρου 8 του Ν. 3205/03, θα οδηγήσει σε εκτεταμένες αντανakλαστικές επιπτώσεις, με προβολή ανάλογων αιτημάτων από το σύνολο των υπαλλήλων που λαμβάνουν επιδόματα βάσει του άρθρου 8 του προαναφερόμενου Νόμου (επιδόματα πληροφορικής, νοσοκομειακό και τροφής, μεταπτυχιακών σπουδών, ειδικών συνθηκών εργασίας κλπ) και κατά συνέπεια, δεδομένης και της δημοσιονομικής κατάστασης της Χώρας, δεν αντιμετωπίζεται από το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών.

Ο Υφυπουργός
ΝΙΚΟΣ ΛΕΓΚΑΣ»

3. Στην με αριθμό 9304/31.3.2008 ερώτηση του Βουλευτή κ.

Σπυρίδωνα-Άδωνι Γεωργιάδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ9001/67/1994/22.4.2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

«Σας γνωρίζουμε σε απάντηση της υπ' αριθμ. 9304/31-03-08 ερώτησης του βουλευτή κ. Σπυρίδωνα-Άδωνι Γεωργιάδη, με θέμα τις συντάξεις των αποστράτων αξιωματικών, τα ακόλουθα:

Στο άρθρο 12 Ν.2439/96 «Ιεραρχία και εξέλιξη των αξιωματικών ...» προβλέπονται οι τρόποι κρίσεως των αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων με βάση τα ουσιαστικά τους προσόντα. Ειδικότερα προβλέπεται στην παράγραφο 9 του εν λόγω άρθρου η κρίση «ευδοκίμως τερματίσας τη σταδιοδρομία του» και στην παράγραφο 11 του ίδιου άρθρου, η κρίση «αποστρατευτός». Οι δύο κρίσεις διαφέρουν ουσιαστικά μεταξύ τους, η δε κρίση ενός αξιωματικού ως ευδοκίμως τερματίσαντος τη σταδιοδρομία του από το βαθμό του Αν/χη και άνω, συνεπάγεται τη μισθολογική του προαγωγή στον αμέσως επόμενο βαθμό από εκείνο με τον οποίο μισθοδοτείτο με πλήρη βασικό μισθό ένα μήνα πριν την αποστρατεία του, σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 2 Ν.2838/00, μισθολογική προαγωγή, που έχει σαν αποτέλεσμα την αύξηση των συντάξιμων αποδοχών του.

Οι διατάξεις περί μισθολογικών προαγωγών του Ν.2838/00 έχουν επεκταθεί και σε όσους εξήλθαν του Στρατεύματος μέχρι 30-6-02, βάσει του Ν.3408/05, στους οποίους προφανώς αναφέρεται η ερώτηση, όμως η έλλειψη της κρίσης «ευδοκίμως τερματίσας τη σταδιοδρομία του» υπό το καθεστώς του ΝΔ 178/69 στερεί από τους αποστρατευθέντες υπό το καθεστώς του νόμου αυτού, τη δυνατότητα να προαχθούν μισθολογικά κατά ένα βαθμό, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.2838/00 ο οποίος θέτει ως προϋπόθεση για τη χορήγηση της μισθολογικής προαγωγής, πέραν της αυτεπάγγελτης αποστρατείας την κρίση «ευδοκίμως τερματίσας τη σταδιοδρομία του».

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι πρόκειται περί αξιωματικών που κρίθηκαν και αποστρατεύθηκαν υπό καθεστώς διαφορετικό από το σήμερα ισχύον.

Σημειώνεται ότι οι μισθολογικές προαγωγές του Ν.2838/00 έχουν επεκταθεί με το Ν.3408/05 στο σύνολο των προ του έτους 2002 αποστρατευθέντων, και το συγκεκριμένο επί μέρους θέμα, ανέκυψε κατά τη χορήγηση αυτών των μισθολογικών προαγωγών.

Το ΥΠΕΘΑ πάντως στα πλαίσια της αναμόρφωσης των διατάξεων περί μισθολογικών προαγωγών προς ρύθμιση επιμέρους ζητημάτων, θα εξετάσει και το συγκεκριμένο θέμα.

Ο Υφυπουργός
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ»

4. Στην με αριθμό 10116/10.4.2008 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Κυριάκου Βελόπουλου και Βαΐτση Αποστολάτου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 10291/346/Φ90022/23.4.2008 έγγραφο από την Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης των βουλευτών κ.κ. Κ. Βελόπουλου και Β. Αποστολάτου, σας γνωρίζουμε τα παρακάτω:

Με το άρθρο 153 του Ν.3655/08, από 01.06.2009, καθιερώνεται υποχρεωτικά ο Αριθμός Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης (ΑΜΚΑ) ως αριθμός εργασιακής και ασφαλιστικής ταυτοποίησης όλων των πολιτών της Χώρας.

Με την απόδοση του ΑΜΚΑ, μέσω των ΚΕΠ, χορηγείται στον ενδιαφερόμενο παραστατικό αυτού από τα ΚΕΠ ή αποστέλλεται σε αυτόν με ευθύνη της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Ο ΑΜΚΑ θα αντικαταστήσει τον αντίστοιχο Αριθμό Μητρώου, ο οποίος τηρείται στα μηχανογραφικά μητρώα όλων των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης ή του ΟΑΕΔ, σταδιακά και με την ολοκλήρωση της διαδικασίας αυτής.

Στόχος της διάταξης είναι η κατάργηση των πολλαπλών αριθμών μητρώου που έχουν τώρα οι ασφαλισμένοι κατά την διάρκεια του εργασιακού τους βίου και η καθιέρωση ενός και μοναδικού αριθμού μητρώου (Α.Μ.Κ.Α) που θα ισχύει σε όλο το ασφαλιστικό σύστημα και θα διευκολύνει στις συναλλαγές τους

με τους ασφαλιστικούς φορείς.

Το εκδιδόμενο παραστατικό του αριθμού μητρώου θα είναι σύμφωνο με τις αρχές που επιβάλλουν το σεβασμό και την προστασία των προσωπικών δεδομένων των πολιτών.

Η Υπουργός
ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ»

5. Στην με αριθμό 9850/8.4.2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Στυλιανού Νικηφοράκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7017/4/8197/21.4.2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Σ. ΝΙΚΗΦΟΡΑΚΗΣ, σας γνωρίζουμε ότι, από το Υπουργείο μας, προωθείται σχέδιο προεδρικού διατάγματος για την αναδιάρθρωση - αναδιοργάνωση του συνόλου των αστυνομικών Υπηρεσιών της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Περιφέρειας Κρήτης και φυσικά αυτών της Αστυνομικής Διεύθυνσης Χανίων. Το εν λόγω σχέδιο έχει διαβιβασθεί ήδη στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών/ Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, για την οικονομικοτεχνική του επεξεργασία και συνυπογραφή του από τον αρμόδιο Υφυπουργό, προκειμένου στη συνέχεια να αποσταλεί στο ΣτΕ, για την κατά νόμο επεξεργασία του.

Με τον προωθούμενο οργανωτικό σχεδιασμό και ύστερα από μελέτη των ιδιαιτεροτήτων του εγκληματολογικού χάρτη της Κρήτης, της αποδοχής συγκεκριμένων μορφών παραδοσιακής παραβατικής συμπεριφοράς και της ιδιότητας, σε κάποιες περιπτώσεις, κοινωνικής προστασίας των δραστών, διαμορφώνεται ένα νέο διαρθρωτικό σχήμα των Αστυνομικών Διευθύνσεων της νήσου Κρήτης και φυσικά της Αστυνομικής Διεύθυνσης Χανίων, με βασικό στόχο την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των αστυνομικών προβλημάτων και τη διασφάλιση της τάξης και της νομιμότητας, με την ενίσχυση της αστυνομικής παρουσίας στις «ευαίσθητες» περιοχές.

Ειδικότερα, με τον προαναφερόμενο οργανωτικό σχεδιασμό αποσκοπούμε στη δημιουργία δυναμικότερων υπηρεσιακών μονάδων, ώστε να καθίσταται αποτελεσματικότερη η αντιμετώπιση των προβλημάτων αστυνόμευσης των περιοχών δικαιοδοσίας τους. Στο πλαίσιο δε αυτό στο Δήμο Πλατανιά κρίθηκε σκόπιμη η κατάργηση του μικρής δυναμικότητας ομώνυμου Αστυνομικού Σταθμού, ο οποίος άλλωστε υπολειπόμενος και η αστυνόμευση της περιοχής ανατίθεται σε δυναμικότερη αστυνομική Υπηρεσία. Η τοπική αρμοδιότητα των νεοϊδρυθέντων Υπηρεσιών θα καθορισθεί μετά τη δημοσίευση του ανωτέρω π.δ. με κανονιστική πράξη του Αρχηγού του Σώματος.

Με τις προαναφερόμενες ρυθμίσεις και τα συμπληρωματικά μέτρα υποστήριξης (βελτιστοποίηση της Αστυνομίας, ενίσχυση υλικοτεχνικού εξοπλισμού κ.λπ.), εκτιμάται ότι θα αναβαθμιστεί το επίπεδο αστυνόμευσης και η ποιότητα εξυπηρέτησης των πολιτών σ' ολόκληρο το νομό Χανίων, κατά συνέπεια και στον προαναφερόμενο Ο.Τ.Α. Ωστόσο οι μεταβολές αυτές μετά την ολοκλήρωσή τους, στην πορεία, θα αξιολογηθούν, με βάση και τις εισηγήσεις των αρμοδίων Υπηρεσιών μας, προκειμένου να γίνουν οι απαραίτητες διορθωτικές ενέργειες, εφόσον αυτό κριθεί αναγκαίο.

Πάντως, πρέπει να επισημάνουμε ότι για την επαρκή στελέχωση, τόσο των Υπηρεσιών που θα ιδρυθούν όσο και των υφισταμένων, ώστε να ανταπεξέλθουν αποτελεσματικά στην εκπλήρωση της αποστολής τους, προβλέπεται, στα πλαίσια του προαναφερόμενου οργανωτικού σχεδιασμού, σημαντική αύξηση του συνολικού αριθμού των οργανικών θέσεων του αστυνομικού προσωπικού και των ειδικών φρουρών της Αστυνομικής Διεύθυνσης Χανίων.

Τέλος πρέπει να σημειώσουμε ότι, εφόσον βεβαιώσεται το επιθυμητό Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Πλατανιά, είναι δυνατή η εξασφάλιση μόνιμης αστυνομικής παρουσίας στην έδρα του Δήμου, καθώς και, σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ. 49/2006, σε όποιους Ο.Τ.Α. δεν λειτουργεί Αστυνομικό Τμήμα ή Αστυνομικός Σταθμός, εγκαθίσταται Τοπικός Αστυνόμος (Ανθυπαστυνόμος ή Αρχιφύλακας), υπό την προϋπόθεση, βεβαίως, της σύμφωνης γνώμης του οικείου Δήμου, της παραχώρησης κατάλλη-

λου χώρου εγκατάστασης και της κάλυψης των βασικών λειτουργικών εξόδων του Γραφείου του (θέρμανση, Δ.Ε.Η., κ.λπ.).

Ο Υφυπουργός
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ»

6. Στην με αριθμό 9851/8.4.2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Πέτρου Τατούλη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7017/4/8198/21.4.2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Π. ΤΑΤΟΥΛΗΣ, σας γνωρίζουμε ότι, για το θέμα της αστυνόμευσης του κέντρου της Αθήνας, αλλά και γενικότερα της εγκληματικότητας και του σχεδιασμού για την αντιμετώπιση της σε όλη τη χώρα, ενημερώθηκε η Εθνική Αντιπροσωπεία πρόσφατα (11-04-2008), κατά τη συζήτηση της 34/ 28-01-2008 επερώτησης που κατέθεσαν 31 Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Πέραν αυτών σας πληροφορούμε ότι, για την αντιμετώπιση των προβλημάτων αστυνομικής φύσεως που εμφανίζονται στο κέντρο της Αθήνας, από 26-11-2007, τέθηκε σε εφαρμογή Ειδικό Σχέδιο αστυνόμευσης της περιοχής που περικλείεται από τις οδούς Αγ. Κωνσταντίνου, Κολωνού, Πειραιώς, Αγ. Ασωμάτων, Ερμού, Αιόλου έως την πλατεία Ομόνοιας. Στόχος του σχεδίου αυτού είναι η αντιμετώπιση της διακίνησης-χρήσης ναρκωτικών ουσιών, κυρίως πέριξ της Μονάδας του ΟΚΑΝΑ στην οδό Σοφοκλέους, όπου συγκεντρώνεται μεγάλος αριθμός χρηστών ναρκωτικών, της δραστηριοποίησης εκδιδόμενων γυναικών, κατά κύριο λόγο στα υποδεέστερης κατηγορίας ξενοδοχεία, των παράνομων μικροπωλητών και επαϊτών, της διακίνησης λαθραίων τσιγάρων κυρίως επί της οδού Αθηνάς, της λειτουργίας αριθμού παράνομων (άνευ αδείας) καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος στην περιοχή του Ψυρρή, καθώς και των δευτερογενών μορφών εγκληματικότητας (μικροκλοπές, διαρρήξεις σε οχήματα κ.λπ.), που προκαλούνται από την αυξημένη εμπορική κίνηση, καθώς και τη συγκέντρωση διαμονή μεγάλου αριθμού παρανόμων ή μη αλλοδαπών στο κέντρο. Η εφαρμογή του σχεδίου αυτού βρίσκεται σε εξέλιξη και τα μηνύματα για την αποδοτικότητά του είναι ενθαρρυντικά, προς την κατεύθυνση δημιουργίας ενός ασφαλούς και ήρεμου περιβάλλοντος διαβίωσης των κατοίκων και επισκεπτών της περιοχής.

Ενδεικτικά σημειώνεται ότι, στα πλαίσια εφαρμογής του σχεδίου αυτού, κατά το πρώτο τρίμηνο του τρέχοντος έτους, στην εν λόγω περιοχή, από τις Υπηρεσίες που δραστηριοποιούνται (Διευθύνσεις Αστυνομίας Αθηνών, Ασφάλειας, Άμεσης Δράσης και Αλλοδαπών Αττικής) συνελήφθησαν συνολικά 690 άτομα για διάφορες παραβάσεις. Από τους συλληφθέντες, 165 παραπέμφθηκαν για παράβαση του νόμου περί ναρκωτικών και 350 για παράβαση του νόμου περί εκδιδόμενων γυναικών. Επίσης, στα πλαίσια της δράσης αυτής, συγκροτήθηκαν μικτά κλιμάκια ελέγχου για την πάταξη του παραεμπορίου, ενώ παράλληλα κατασχέθηκαν ποσότητες ναρκωτικών ουσιών, όπλα, λαθραία τσιγάρα και κλεψίτυποι ψηφιακοί δίσκοι.

Οι Υπηρεσίες μας, κατά την ανάπτυξη των δράσεών τους, για την αστυνόμευση του κέντρου της Αθήνας, σύμφωνα και με τις εντολές και οδηγίες που τους έχουν δοθεί, συνεργάζονται στενά με τις συναρμόδιες Υπηρεσίες και τους φορείς και κυρίως με τη Δημοτική Αστυνομία του Δήμου Αθηναίων, με την οποία, όπως είναι γνωστό, έχει υπογραφεί και σχετικό μνημόνιο συνεργασίας, με σκοπό μία πολυδιάστατη προσέγγιση στην επίλυση συναφών θεμάτων.

Στο σημείο αυτό πρέπει να επισημάνουμε ότι πρώτιστο μέλημά μας είναι η βελτίωση της καθημερινότητας του πολίτη, η αποτελεσματική θωράκιση και προστασία του, η εμπέδωση αισθήματος ασφαλείας και εμπιστοσύνης στα Σώματα Ασφαλείας ως εγγυητών των δικαιωμάτων του. Το Πρόγραμμα Πολιτικής Δημόσιας Τάξης και Ασφάλειας 2008-2010 που εφαρμόζουμε παρέχει όλα τα επιχειρησιακά εχέγγυα για την ευδόωση αυτών των στόχων και την εξασφάλιση της κοινωνικής ειρήνης και συνοχής. Επιπρόσθετα επισημαίνεται ότι το όλο σχέδιο για την αστυνόμευση του κέντρου αναπροσαρμόζεται από το Αρχηγείο Ελληνικής Αστυνομίας, προκειμένου να αυξηθεί ο ρυθμός των περιπόλων (εποχούμενων-πεζών) και ο έλεγχος των εντε-

λομένων υπηρεσιών και έργων. Παράλληλα και προκειμένου να αποφευχθεί η μετακίνηση των ομάδων που αναφέρονται σε παράπλευρες περιοχές σχεδιάζεται η εγκατάσταση σε διάφορα σημεία της περιοχής μόνιμου στοιχείου Αστυνομικής Δύναμης.

Ως προς το θέμα συνεργασίας με το Υπουργείο Πολιτισμού η συνεισφορά μας θα εστιασθεί στις τιθέμενες απαιτήσεις του εν λόγω Υπουργείου για την προστασία του ιστορικού κέντρου της πόλεως των Αθηνών.

Συνημμένα διαβιβάζεται προς ενημέρωση του Βουλευτού κ. Π. Τατούλη αποτελεσμάτων - δραστηριοτήτων μηνός Μαρτίου 2008 λαμβανομένης υπόψη επικείμενης αύξησης της αστυνόμευσης ως ανωτέρω.

Ο Υφυπουργός ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων)

7. Στην με αριθμό 10019/9.4.2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννη Σκουλά δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7017/4/8204/21.4.2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. ΣΚΟΥΛΑΣ, σε ό,τι μας αφορά, σας γνωρίζουμε ότι η χώρα μας, όπως άλλωστε έχει υποχρέωση, αντιμετωπίζει τους αιτούντες πολιτικό άσυλο σύμφωνα με τις διατάξεις του διεθνούς προσφυγικού δικαίου (Συνθήκη Γενεύης του 1951, συναφές πρωτόκολλο της Ν. Υόρκης 1967) και της ισχύουσας εθνικής νομοθεσίας (Ω.Δ. 61/99). Τα αιτήματα αυτά εξετάζονται πάντα σε ατομική βάση, εντός του απολύτως αναγκαίου χρόνου και χορηγείται άσυλο μετά από αξιολόγηση των προβαλλομένων από τον αιτούντα λόγων και φόβον συντρέχουν στο πρόσωπό του οι νόμιμες προϋποθέσεις. Πάντως κανένας από τους αιτούντες άσυλο δεν απομακρύνεται από τη χώρα μας εάν δεν ολοκληρωθεί η διαδικασία εξέτασης του αιτήματός του, κατ' εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας, ενώ και στις περιπτώσεις απόρριψης των αιτημάτων ασύλου δεν επαναπροωθούνται αλλοδαποί σε χώρα που κρίνεται ότι η ζωή ή η ελευθερία τους απειλείται (εφαρμογή ρήτρας μη επαναπροώθησης-non refoulement).

Οι Υπηρεσίες μας, δίνοντας ιδιαίτερη βαρύτητα στο «δικαίωμα στο άσυλο», σε κάθε περίπτωση άφιξης αλλοδαπών προβαίνουν στη διερεύνηση των υποθέσεων, προκειμένου να διαπιστώσουν τα πραγματικά αίτια εγκατάλειψης της χώρας τους και εξετάζουν αν κάποιοι από αυτούς ανήκουν σε ευάλωτες ομάδες που χρήζουν ειδικής προστασίας, όπως αυτοί που προέρχονται από εμπόλεμες ζώνες κ.ο.κ. Επίσης ενημερώνουν τους αλλοδαπούς για τα δικαιώματά τους και ειδικότερα για το δικαίωμα επικοινωνίας με δικηγόρο, ο οποίος τον επικουρεί κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ασύλου, το δικαίωμα και την δυνατότητα επικοινωνίας με διενεργείες οργανώσεις, όπως η Υπάτη Αρμοστής του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες ή με Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις.

Παράλληλα, για την ακώλυτη άσκηση των δικαιωμάτων των μεταναστών που εισέρχονται στη χώρα μας και κυρίως των αιτούντων άσυλο, οι οποίοι καλύπτουν ένα μεγάλο αριθμό υπηκοοτήτων, εθνικοτήτων, γλωσσών και διαλέκτων, χρησιμοποιούνται διερμηνείς, στο σύνολο των υποθέσεων. Για το σκοπό δε αυτό, πέραν της προφορικής ενημέρωσης, έχουν αναρτηθεί πληροφοριακά δελτία στους χώρους κράτησης όπου αναγράφονται τα δικαιώματά τους. Στα πλαίσια δε του προγράμματος Equal, η Υπηρεσία κατάρτισε νέο βελτιωμένο ενημερωτικό φυλλάδιο για τις διαδικασίες ασύλου σε 70.000 αντίτυπα, σε πέντε (5) κυριότερες ξένες γλώσσες των αιτούντων άσυλο (αραβικά, τουρκικά, περσικά, αγγλικά και γαλλικά), το οποίο διανεμήθηκε σε όλες τις αρμόδιες αστυνομικές Υπηρεσίες.

Σε ό,τι αφορά τις ευάλωτες ομάδες αλλοδαπών και ειδικότερα τους ασυνόδετους ανήλικους, όταν αυτοί υποβάλλουν αίτηση χορήγησης ασύλου, οι Υπηρεσίες μας μεριμνούν για την ενημέρωσή του Εισαγγελέα Ανηλίκων και όπου δεν υπάρχει του κατά τόπο αρμόδιου Εισαγγελέα Πρωτοδικών, προκειμένου να

ενεργήσει ως προσωρινός Επίτροπος του ανήλικου, μέχρι την οριστική κρίση του αιτήματός του. Μέσω των αρμοδίων Υπηρεσιών του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης διασφαλίζονται και ικανοποιούνται οι ανάγκες στέγασης των ανήλικων σε Κέντρα φιλοξενίας με ειδικές ρυθμίσεις για ανήλικους, ενώ ανάλογες ρυθμίσεις ισχύουν και για τις γυναίκες που είναι μόνες. Σε κάθε δε αίτημα ασύλου γυναίκας λαμβάνεται μέριμνα η εξέτασή της να γίνεται από γυναίκα αστυνομικό και διερμηνέα.

Στο σημείο αυτό σημειώνεται ότι, σε σχέδιο π.δ. που προωθείται από το Υπουργείο μας, σχετικά με την υποδοχή των αιτούντων άσυλο, προς υιοθέτηση της Οδηγίας 2003/9/ΕΚ του Συμβουλίου, προβλέπονται ειδικότερες ρυθμίσεις για τις ευάλωτες ομάδες και ιδίως για τις περιπτώσεις των ασυνόδετων ανήλικων.

Σε ό,τι αφορά το θέμα της εφαρμογής του Κανονισμού του Δουβλίνου σας πληροφορούμε ότι η χώρα μας, από 01-09-2003, εφαρμόζει τον Κανονισμό 343/2003 του Συμβουλίου (ΔΟΥΒΛΙΝΟ II), ο οποίος αφορά στην ανάληψη ευθύνης της εξέτασης μιας αίτησης ασύλου αλλοδαπού από ένα και μόνο κράτος-μέλος. Όπως είναι γνωστό ο Κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του, ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος και δεν χρειάζεται καμία διαδικασία ενσωμάτωσης στο εσωτερικό δίκαιο, προκειμένου να αναπτύξει έννομες συνέπειες στο εσωτερικό του κράτους μέλους και οι διατάξεις της εσωτερικής έννομης τάξης που αντίκεινται σε αυτές του Κανονισμού παύουν να εφαρμόζονται. Συναφώς σας γνωρίζουμε ότι, σε σχέδιο π.δ. που προωθείται για την ενσωμάτωση της Οδηγίας 2005/85/ΕΚ σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα, έχει συμπεριληφθεί διάταξη η οποία προβλέπει ρητώς ότι στις περιπτώσεις εκτέλεσης αποστολής αλλοδαπών στη χώρα, στο πλαίσιο εφαρμογής του Κανονισμού 343/2003 του Συμβουλίου, τυχόν εκδοθείσα απόφαση διακοπής ανακαλείται αυτοδικαίως. Το εν λόγω σχέδιο π.δ. το οποίο έχει υπογραφεί από τους συναρμόδιους Υπουργούς, προωθήθηκε την 03-04-2008 στη Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης, προκειμένου εν συνεχεία να τύχει επεξεργασίας από το ΣΤΕ.

Στο σημείο αυτό πρέπει να επισημάνουμε ότι, εξαιτίας του γεγονότος ότι η Ελλάδα αποτελεί χώρα εισόδου και διέλευσης, ο εν λόγω Κανονισμός μπορεί να χαρακτηριστεί ως ετεροβαρής, δεδομένου ότι τα αιτήματα που έχουμε δεχθεί είναι κατά πολύ περισσότερα από αυτά που έχουμε διαβιβάσει στις συναρμόδιες Αρχές. Η χώρα μας, έχοντας αλλάξει πρακτική, εξετάζει πλέον κατ' ουσίαν όλα τα αιτήματα που δέχεται στο πλαίσιο του εν λόγω Κανονισμού και αφορούν αλλοδαπούς για τους οποίους η διαδικασία ασύλου είχε διακοπεί, ώστε να μην υπάρχει καταστρατήγηση της διαδικασίας, ως διατεινόνταν οι εταίροι μας, αλλά και να προστατεύονται τα δικαιώματα των αλλοδαπών.

Πέραν αυτών σας πληροφορούμε ότι, από το Υπουργείο μας, έχουν γίνει σημαντικά βήματα για την αναβάθμιση των διαδικασιών ασύλου. Ενδεικτικά αναφέρονται τα παρακάτω:

* Αναβαθμίστηκαν οι Υπηρεσίες ασύλου, με την ίδρυση αυτοτελών Υπηρεσιών για όλη την περιοχή των Διευθύνσεων Αλλοδαπών Αττικής και Θεσσαλονίκης και βελτιώθηκαν οι υποδομές τους.

* Επιμορφώνονται οι εμπλεκόμενοι στις διαδικασίες ασύλου, μέσω σεμιναρίων, τόσο με τη συνεργασία της Υπάτης Αρμοστείας του ΟΗΕ και του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης όσο και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Προγράμματος «ARGO-APGONAYTHS II», με συνεργασία της Μ.Κ.Ο. «Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες».

* Δημιουργήθηκε πλήρης μηχανογραφική εφαρμογή σε πανελλαδικό επίπεδο, όπου αποτυπώνονται όλα τα στάδια των διαδικασιών ασύλου.

* Ιδρύθηκε Γραφείο Τεκμηρίωσης για την ενημέρωση σχετικά με την κατάσταση στις χώρες προέλευσης των αιτούντων άσυλο, στο Τμήμα Ασύλου της Διεύθυνσης Αλλοδαπών του Αρχηγείου της Αστυνομίας. Οι πληροφορίες αυτές έχουν καταχωριστεί σε δικτυακό τόπο της Ελληνικής Αστυνομίας

(INTRANET), όπου έχουν πρόσβαση μόνο εξουσιοδοτημένα άτομα. Αφορούν σε 10 χώρες

* Συστήθηκε και λειτουργεί άτυπη ομάδα εργασίας για την επίλυση των προβλημάτων που έχουν ανακύψει σχετικά με το άσυλο, στην οποία συμμετέχουν, εκτός των αρμοδίων υπηρεσιακών παραγόντων και εκπρόσωποι της Ύπατης Αρμοστείας! Ο.Η.Ε. για τους πρόσφυγες.

* Έχει δρομολογηθεί η διαδικασία έκδοσης νέων ταξιδιωτικών εγγράφων της Σύμβασης της Γενεύης του 1951 για το καθεστώς των προσφύγων, της Σύμβασης του 1954 για το καθεστώς των ανιθαγενών και για τους δικαιούχους επικουρικής προστασίας (ανθρωπιστικό καθεστώς), κατ' εναρμόνιση προς το Κοινωνικό Δίκαιο.

Τέλος, προς το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης διαβιβάζουμε φωτοαντίγραφο της ερώτησης, προκειμένου να σας ενημερώσει για το θέμα της διαχείρισης των κονδυλίων του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσφύγων.

**Ο Υφυπουργός
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ»**

8. Στην με αριθμό 10142/10.4.2008 ερώτηση της Βουλευτού κ. Όλγας Κεφαλογιάννη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7017/4/8216/21.4.08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, που κατέθεσε η Βουλευτής κα Ο. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ, σας γνωρίζουμε ότι, παρά το μικρό χρονικό διάστημα λειτουργίας του νέου Σώματος, η οργάνωση και λειτουργία των Υπηρεσιών του προχωρά με ικανοποιητικούς ρυθμούς. Μετά την ολοκλήρωση των σχετικών διαγωνισμών, οι οποίοι, ως γνωστόν, είναι χρονοβόροι και τον εφοδιασμό των Υπηρεσιών με τα κατάλληλα υλικοτεχνικά μέσα, η Ελληνική Αγροφυλακή θα ασκεί το σύνολο των αρμοδιοτήτων που της έχουν ανατεθεί, προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος για τη δημιουργία όχι μόνο ενός αποτελεσματικού οργανισμού αγροτικής ασφάλειας, αλλά ενός Σώματος οικολογικού επόπτη και φύλακα του περιβάλλοντος, των οικοσυστημάτων, της βιοποικιλότητας και της οικολογικής ισορροπίας.

Στο πλαίσιο αυτό το Αρχηγείο της Ελληνικής Αγροφυλακής πρόσφατα προμηθεύτηκε τεχνικό εξοπλισμό (συσκευές φαξ, Η/Υ, φωτοτυπικά κ.ο.κ.), ο οποίος διανεμήθηκε στις περιφερειακές Υπηρεσίες, ενώ ύστερα από τη διενέργεια διαγωνισμού προμηθεύτηκε 10 μοτοσικλέτες, εκ των οποίων οι 8 διετεθήσαν σε περιφερειακές Υπηρεσίες. Παράλληλα, εκδηλώνονται όλες οι προβλεπόμενες ενέργειες για την εκτέλεση του Προϋπολογισμού του τρέχοντος έτους και των εγγεγραμμένων πιστώσεων που αφορούν στην προμήθεια υλικών και μέσων. Ήδη, από το Αρχηγείο του Σώματος έχει υποβληθεί στο Υπουργείο Ανάπτυξης το Ενιαίο Πρόγραμμα Προμηθειών για την προμήθεια οχημάτων κ.ο.κ.

Πέραν αυτών πρέπει να επισημάνουμε ότι έχει χορηγηθεί ήδη το χρηματικό ποσό στο αγρονομικό προσωπικό, για την προμήθεια των στολών του, ενώ πρόσφατα εκδόθηκε Κοινή Υπουργική Απόφαση, με την οποία προβλέπεται η καταβολή αποζημίωσης για τις εκτός έδρας μετακινήσεις του αγρονομικού προσωπικού. Επίσης, στην παρούσα φάση, μελετάται και το θέμα της εκπαίδευσης του εν λόγω προσωπικού στη χρήση των υπηρεσιακών όπλων.

Τέλος, παρά τις όποιες δυσκολίες αντιμετωπίζει η Ελληνική

Αγροφυλακή ως νεοσύστατο Σώμα με Υπηρεσίες που λειτουργούν σε όλη τη χώρα, οι προσπάθειες, τόσο της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου όσο και της φυσικής ηγεσίας του Σώματος, θα συνεχιστούν με αμείωτη ένταση, ώστε να αντιμετωπισθούν όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζει το προσωπικό και να αναπτύξει πλήρως το νέο Σώμα τις επιχειρησιακές του δραστηριότητες, προς όφελος του κόσμου της υπαίθρου.

**Ο Υφυπουργός
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ»**

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Μπανιά. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Δευτέρας 23 Ιουνίου 2008.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1093/17-6-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Εμμανουήλ Στρατάκη προς τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, σχετικά με την αντιμετώπιση του προβλήματος των τροχαίων ατυχημάτων στο Νομό Ηρακλείου κ.λπ..

2. Η με αριθμό 1100/17-6-2008 επίκαιρη ερώτηση της Ε' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Βέρας Νικολαΐδου προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την καταβολή των δεδουλευμένων και των αποζημιώσεων στους εργαζόμενους στη ΔΕΠΟΣ Α.Ε. κ.λπ..

3. Η με αριθμό 1103/17-6-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με την επέκταση του Διυλιστηρίου ΕΛΠΕ ΒΕΕ (πρώην ΠΕΤΡΟΛΑ) στην περιοχή του Θριάσιου Πεδίου κ.λπ..

4. Η με αριθμό 1095/17-6-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Βαΐση Αποστολάτου προς τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, σχετικά με την κατασκευή αντλιοστασίου στην είσοδο του λιμανιού της Σάμης Κεφαλονιάς, τις επιπτώσεις στην περιοχή κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1077/13-6-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Κωνσταντίνου Καρτάλη προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με την υλοποίηση του έργου διαμόρφωσης του οικολογικού πάρκου στην έκταση της Ολυμπιακής Ακίνητα Α.Ε., μεταξύ Ιλισσού και Κηφισού κ.λπ..

2. Η με αριθμό 1101/17-6-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Γεωργίου Μαυρίκου προς τους Υπουργούς Μεταφορών και Επικοινωνιών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με τις απολύσεις εργαζομένων στην INFOTE κ.λπ..

3. Η με αριθμό 1094/17-6-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Σπυρίδωνος – Άδωνι Γεωργιάδη προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με την παραγωγή ενέργειας από πυρηνικά εργοστάσια και την κατασκευή τέτοιων μονάδων στις Βαλκανικές Χώρες κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Επίκαιρες ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Θα συζητηθεί η τέταρτη με αριθμό 1097/3.6.2008 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιου Καρατζαφέρη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με τη λήψη μέτρων για τους σεισμόπληκτους του Νομού Ηλείας κ.λπ..

Το κείμενο της συγκεκριμένης επίκαιρης ερώτησης του κυρίου Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού έχει ως εξής:

«Υστερα από τις καταστροφικές πυρκαγιές του περασμένου Αυγούστου, που έπληξαν βαρύτατα το Νομό Ηλείας, έρχεται ως χαριστική βολή, ο εγκέλαδος της 8 Ιουνίου, με συνέπειες τόσο άμεσες (παραδείγματος χάριν θύματα, καταστροφές οικιών, περιουσιών, επιχειρήσεων), όσο και έμμεσες (παραδείγματος χάριν πλήγμα στον τουρισμό), με ό,τι αυτές συνεπάγονται για την τοπική κοινωνία και οικονομία.

Ερωτάσθε:

1. Πώς απαντάτε στα παράπονα των πολιτών για έλλειψη συντονισμού και την καθυστερημένη αντίδραση του κρατικού μηχανισμού;

2. Οι τοπικοί φορείς επανειλημμένα σημείωσαν την ανεπάρκεια των μέτρων που είχατε λάβει για την αντιμετώπιση των οικονομικών και άλλων συνεπειών του περασμένου Αυγούστου. Σκοπεύετε να λάβετε υπόψη σας τις παρατηρήσεις τους, προκειμένου να βελτιώσετε την αποτελεσματικότητα που εξαγγέλατε πρόσφατα;»

Στην επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού θα απαντήσει ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών):

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, στο πρώτο ερώτημά σας, ο μηχανισμός οποιουδήποτε κράτους σε τέτοιες περιπτώσεις ποτέ δεν είναι τέλειος.

Θέλω, όμως, να τονίσω -κι αυτό δεν είναι δική μου άποψη, επειδή βρίσκομαι στο Υπουργείο Εσωτερικών αυτή τη στιγμή και είχα την ευθύνη του συντονισμού και των επιμέρους υπηρεσιών- ότι ειδικά στο σεισμό τον τελευταίο, η κινητοποίηση του κρατικού μηχανισμού υπήρξε η πιο έγκαιρη και η πιο ουσιαστική που είχε γίνει τουλάχιστον απ' όσα έχουμε στατιστικά στοιχεία, αν αναλογιστεί κάποιος την έκταση του εδάφους το οποίο αφορά ο σεισμός, ουσιαστικά από τα όρια της Μεσσηνίας μέχρι την περιοχή του Αιτωλικού. Γιατί γνωρίζετε ότι έπληξε πολύ μεγαλύτερο κομμάτι, αλλά ιδίως αυτές οι περιοχές ήταν εκείνες που είχαν πρόβλημα.

Από την πρώτη στιγμή, από το πρώτο βράδυ υπήρξε η παρέμβαση της Πολιτείας και νομίζω ότι δεν υπήρξε άνθρωπος, ο οποίος να είχε πρόβλημα και να μην αντιμετωπίστηκε το πρόβλημά του.

Τονίζω ότι πάντοτε θα κοιτάμε να γινόμαστε καλύτεροι. Αλλά ιδίως η Πολιτική Προστασία, το Πυροσβεστικό Σώμα, η Αστυνομία και οι Ο.Τ.Α., στους οποίους οφείλω να απευθύνω δημόσια τις ευχαριστίες μου, κινητοποιήθηκαν άμεσα. Το ίδιο και ο Οργανισμός Σχολικών Κτηρίων, το ίδιο και οι Υπηρεσίες του Υ.Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε..

Δεύτερον, θα θυμάστε ότι και πάλι στο θέμα των πυρόπληκτων οι αντιδράσεις του κρατικού μηχανισμού, σε ό,τι αφορά την άμεση αποζημίωση, ήταν πρωτόγνωρες. Μπορεί να υπήρξαν κάποιες υπερβολές από εκείνους που διεκδίκησαν να πάρουν ποσά τα οποία είχαν οριστεί τότε να πάρουν σε σχέση με τη νομοθεσία που ίσχυε, αλλά διορθώθηκαν. Εκεί που πράγματι υπήρξαν ορισμένα ζητήματα ήταν στην αποκατάσταση των κατοικιών, αλλά το ζήτημα είναι γνωστό. Στη συνέχεια, επειδή έλειπαν πιστοποιητικά ή οτιδήποτε άλλο, παρενέβη η Πολιτεία, απλοποιήθηκαν οι διαδικασίες, προχωράει κανονικά η αποκατάσταση γενικότερα καθενός που έχασε το σπίτι του.

Σε ό,τι αφορά τους σεισμούς, τα πράγματα είναι πολύ απλούστερα και θα πάει καλύτερα το ζήτημα, γιατί είναι γνωστό ότι -ενώ στους πυρόπληκτους δεν υπήρχε νομοθεσία, για πρώτη φορά φτιάχτηκε τότε- για τους σεισμόπληκτους υπάρχει νομοθεσία. Βέβαια, αν μέναμε σ' αυτήν τη νομοθεσία να την εφαρμόσουμε με τις παλιές διαδικασίες, δεν το συζητάω. Τρέξαμε κι εδώ ταχύτατα, σε ό,τι αφορά τα επιμέρους μέτρα, πολύ περισσότερο από κάθε άλλη φορά, αφού τα αυξήσαμε.

Σε ό,τι αφορά την αποκατάσταση σπιτιών που θα γίνει δωρεάν: Εδώ, επειδή υπάρχει ο έλεγχος του μηχανικού, γνωρίζουμε την ιδιοκτησία, υπάρχει πιστοποίηση, θα προχωρήσουμε πολύ ευκολότερα, απ' ό,τι συνέβη με τους πυρόπληκτους, στην αποκατάσταση των σπιτιών.

Εκείνο που έχει σημασία -και γίνεται πραγματικά για πρώτη φορά- είναι ότι επειδή έχουμε περιοχές που επλήγησαν από δύο πράγματα, φωτιά και σεισμό μαζί, εξαγγέλθηκε από τον κ. Αλογοσκούφη και εμένα -και η πρώτη συνάντησή με τις τοπικές Τ.Ε.Δ.Κ. των δύο Νομών Ηλείας και Αχαΐας θα γίνει μέσα στον Ιούλιο- έως το τέλος Σεπτεμβρίου -μπορεί νωρίτερα, αλλά τότε είναι το ακραίο όριο που βάλαμε- ειδικό αναπτυξιακό για την αποκατάσταση και ανασυγκρότηση της περιοχής Ηλείας-Αχαΐας στο πλαίσιο του Ε.Σ.Π.Α. κ.λπ., ώστε πέρα από την αποκατάσταση, η οποία θα έχει τελειώσει μέχρι τότε σε ό,τι αφορά αποζημιώσεις και άλλα για την έναρξη της αποκατάστασης των σπιτιών, να υπάρξει ειδικό πρόγραμμα για ολόκληρη την περιοχή με το φορέα, ο οποίος θα αποτελεί και την υποδομή πάνω στην οποία θα στηριχθεί ολόκληρο αυτό το πρόγραμμα για να λειτουργήσει.

Ευχαριστώ. Στη δευτερολογία μου μπορώ να δώσω και άλλες διευκρινίσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Καρατζαφέρης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, βεβαίως δεν είναι διάθεσή μου να κάνω εμπόριο πόνου, ούτε αντιπολίτευση πάνω στα συντρίμια, αλλά να κινητοποιήσουμε λίγο αυτή τη Δημόσια Διοίκηση εκεί που μπορούμε, για να είναι πιο απαλός ο πόνος αυτών των ανθρώπων. Έχω την αίσθηση, όμως, ότι δεν λειτουργούν καλά οι υπηρεσίες σας.

Θα σας πω συγκεκριμένα πράγματα. Είχα κάνει πέρσι τέτοια εποχή μία επιστολή στην κ. Χιούμπνερ για τους σεισμούς. Εκεί, λοιπόν, ανακάλυψα και εγώ ότι υπάρχουν μία σειρά ταμεία που μπορούμε να πάρουμε πάρα πολλά λεφτά και τα οποία δεν έχουμε πάρει. Και αυτό είναι το θέμα και το αίτημα.

Σας λέω τι μου απάντησε η αρμόδια Επίτροπος κ. Χιούμπνερ: Πρώτον, μπορούμε να πάρουμε λεφτά από τον Κοινωνικό Μηχανισμό Πολιτικής Προστασίας, έναν φορέα. Θέλω να ξέρω αν έχει γίνει κάτι προς αυτήν την πλευρά, γιατί απ' ό,τι μου είπε η κ. Χιούμπνερ πέρσι δεν είχε γίνει.

Δεύτερον, από το Ταμείο Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης από όπου μπορούμε να πάρουμε για το σεισμό περισσότερα από 1.000.000.000 ευρώ. Θέλω να ξέρω αν έχουμε κάνει κάποια ενέργεια.

Τρίτον, μπορούμε να πάρουμε για τους αγρότες από τα Ταμεία Διορθωτικής και Αγροτικής Ανάπτυξης για όσους έχουν ζώα, έχουν χάσει φυτείες, έχουν χάσει δένδρα, πολλά λεφτά, κύριε Υπουργέ, και δεν τα έχουμε πάρει. Και βεβαίως, δεν έχουμε πάρει και καθόλου χρήματα για την προστασία και αυτό είναι το βασικό και θα ήθελα να σας υποδείξω τρόπους να μπορέσουμε να βελτιώσουμε λίγο της συνθήκες της ζωής, αλλά και την πρόληψη, που είναι ένα τεράστιο θέμα.

Ακούστε τι μου απάντησε ο Υφυπουργός κ. Ξανθόπουλος: «Ούτε δεκάρα δεν ζήτησαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση ο Ο.Α.Σ.Π. και ο Ι.Τ.Σ.Α.Κ.». Δηλαδή, αυτοί οι δύο φορείς για την πρόγνωση δεν έχουν ζητήσει να πάρουν λεφτά και είναι πολλά τα λεφτά. Η κ. Χιούμπνερ ομολογεί εδώ ότι μπορούμε να πάρουμε πολλά χρήματα για την πρόγνωση των σεισμών και οι δύο φορείς του δημοσίου δεν έχουν ζητήσει να πάρουν ούτε ένα ευρώ. Σημειώστε δε ότι στην ίδια απάντηση που μου έκανε άλλος Επίτροπος από τους μεγάλους σεισμούς του 1999, εννέα

χρόνια, κύριε Υπουργέ, έχουμε απορροφήσει το 68%, τα 2/3. Το άλλο 1/3 θα μπορούσε να ανακουφίσει κόσμο.

Εδώ, στον Ταύρο, υπάρχουν ακόμα άνθρωποι που ζουν μέσα σε «τενεκεδένια» σπίτια και τα λεφτά είναι στην Ευρώπη, μας περιμένουν και για εννιά χρόνια υπήρξαμε ανάξιοι να υποβάλουμε στα προγράμματα για να πάρουμε τα λεφτά.

Θέλω να κλείσω με μία έκκληση, κύριε Πρόεδρε, με την ανοχή σας. Μιλώ για τις αυθαίρετες προβλέψεις. Δεν μπορεί να γίνεται πρόβλεψη για 7,2 ή 7,3 βαθμών σεισμό στην Κεφαλλονιά και να έχουμε ακυρώσεις χιλιάδων κρεβατιών, κύριε Υπουργέ. Εγώ θα στείλω την οικογένειά μου στην Κεφαλλονιά. Σας παρακαλώ πάρα πολύ, να βρείτε ένα διήμερο ή ένα τριήμερο από τη βάση των εργασιών σας και να πάτε στην Κεφαλλονιά για να δείξετε ότι δεν υπάρχει ο κίνδυνος των σεισμών. Βεβαίως, πρέπει αυτήν την αυθαίρεσία που γίνεται, αυτόν το διαγκωνισμό που γίνεται από διάφορους φορείς για το χρήμα να μπορέσετε να τον ελέγξετε γιατί αυτά είναι επικίνδυνα πράγματα. Επιπλέον είναι και θλιβερό την ώρα του πόνου να βγαίνουν διάφοροι και να τσακώνονται.

Κλείνοντας, κύριε Υπουργέ, θα κάνω κι εγώ μία πρόγνωση ενός μεγάλου σεισμού! Ετοιμαστείτε για «σεισμό» πολλών ρίχτερ απ' αυτά που συμβαίνουν με τη «SIEMENS». Επειδή είστε ο καθ' ύλην αρμόδιος Υπουργός, έχω την αίσθηση ότι πρέπει να βγάλετε έξω τις κάλπες και να τις καθαρίσετε γιατί θα χρειαστούν πάρα πολύ σύντομα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για να δευτερολογήσετε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αν και δεν είναι αντικείμενο της επίκαιρης ερώτησης, είναι ένα επίκαιρο θέμα αυτό που θέσατε, κύριε Πρόεδρε, και θα ξεκινήσω απ' αυτό. Γνωρίζετε ότι ίδιον αυτής της Κυβέρνησης είναι ό,τι υπάρχει και πρέπει να βγει στην επιφάνεια να βγαίνει στο φως. Η αλήθεια, όπου και αν βρίσκεται και όποια και αν είναι, δεν προκαλεί σεισμούς, φως προκαλεί. Από την άποψη αυτή, λοιπόν, καλοκαίρι έχουμε, περισσότερο φως θα έχουμε και είναι ευπρόσδεκτο. Αυτό ζητάει ο κόσμος.

Σ' ό,τι αφορά τα υπόλοιπα που θέσατε, πρέπει να σας πω ότι έχετε δίκιο πως υπάρχουν αρκετά χρήματα από την Ευρωπαϊκή Ένωση που μπορεί να αξιοποιήσει κανείς, ιδίως σε επίπεδο φυσικών καταστροφών. Ξέρετε ότι προ του 2004 όποτε είχαμε υποβάλει ειδικό πρόγραμμα για φυσικές καταστροφές, δεν είχε εγκριθεί ποτέ. Η πρώτη φορά που εγκρίθηκε ήταν μετά το 2004 και άρχισαν να εγκρίνονται προγράμματα, ιδίως με τις καταστροφές που είχαν συμβεί με τις πλημμύρες του Έβρου.

Δεύτερον, σε ό,τι αφορά τα θέματα της πρόγνωσης κ.λπ., αυτά είναι θέματα αρμοδίου Υπουργού. Δεν είμαι σε θέση να γνωρίζω και δεν μπορώ να υπεισέλθω στα θέματα αυτά, όμως γι' αυτό μίλησα προηγουμένως για τα χρήματα που μπορούμε να πάρουμε για την αποκατάσταση των πληγέντων. Όταν τόνισα ότι με τον κύριο Αλλολεγγύη συμφωνήσαμε ότι θα υπάρξει ειδικό αναπτυξιακό πρόγραμμα ως το τέλος Σεπτεμβρίου στο πλαίσιο του Ε.Σ.Π.Α., του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς 2007-2013. Αυτό γίνεται ακριβώς για να αντλήσουμε –γιατί αυτό σημαίνει Ε.Σ.Π.Α.- από κάθε κοινοτικό ταμείο και ιδίως από το Ταμείο Αλληλεγγύης όλα τα ποσά που μπορούμε να αντλήσουμε. Εάν ο λόγος που το πάμε το Σεπτέμβριο δεν είναι γνωστός, το ξαναλέω. Είναι γιατί για να υποβληθεί μία πρόταση, πρέπει να είναι τεκμηριωμένη. Θα μπορούσε να ετοιμαστεί πολύ νωρίτερα, αλλά πρέπει να είναι τεκμηριωμένη η πρόταση για να μπορέσουμε να έχουμε τις εισροές κοινοτικών πόρων από την πλευρά αυτή. Γι' αυτόν το λόγο πηγαίνει μέχρι την περίοδο του Σεπτεμβρίου. Να είστε βέβαιος όμως ότι εκείνο που έχει σημασία είναι να σταθούμε δίπλα στον πολίτη σ' αυτά τα θέματα, όπως τονίσατε κι εσείς.

Ένα μόνο λέω, προς την Εθνική Αντιπροσωπεία και προς εσάς. Αν περιμέναμε να εφαρμόσουμε τη νομοθεσία που εφαρμόζοταν μέχρι τώρα στους σεισμόπληκτους και σε μικρότερη έκταση, παραδείγματος χάριν για τους σεισμούς του Αιγίου ή της Καλαμάτας όπου ήταν μικρότερη η έκταση σε σχέση με την

εδαφική έκταση που είχαμε τώρα, ξέρετε τι σημαίνει αυτό. Γι' αυτό αυτή η Κυβέρνηση προτίμησε να εφαρμόσει όχι αυτήν τη νομοθεσία –και αυτή θα εφαρμοστεί πρόσθετα- αλλά μία ειδική νομοθεσία η οποία, τονίζω, ότι για πρώτη φορά δίνει τη δυνατότητα στην κυριολεξία να επισκευαστούν δωρεάν όλα εκείνα τα οποία καταστρέφονται από το σεισμό. Αυτό δεν έχει ξαναγίνει ποτέ. Όμως όπως σας είπα και πάλι, δεν ανήκω σε εκείνους που πιστεύουν ότι όλα γίνονται τέλεια. Κανείς δεν είναι τέλειος. Από τις επιμέρους ολιγωρίες που υπήρξαν διδασκόμεστε και μία αφορμή μου έδωσε και η δική σας επίκαιρη ερώτηση, για την οποία σας ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξού Συναγερμού): Συμβολικά θα πάτε στην Κεφαλλονιά;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Μέσα στον Ιούλιο έχουμε μία πολύ καλή εκδήλωση με συναδέλφους από δω. Ο κ. Βελόπουλος που είναι ακριβώς πίσω σας μετέχει και αυτός και συμβολικά και ουσιαστικά θα είμαστε εκεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Θα συζητηθεί η πρώτη με αριθμό 1092/17-6-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Λούκας Κατσέλη προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την εκχώρηση του πλειοψηφικού πακέτου των μετοχών και της διοίκησης της Αγροτικής Ασφαλιστικής σε ιδιώτη στρατηγικό επενδυτή κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση της κυρίας συναδέλφου έχει ως εξής:

«Η διορισμένη από την Κυβέρνηση διοίκηση της «Αγροτικής Ασφαλιστικής» προχωρά στην αναζήτηση ιδιώτη στρατηγικού επενδυτή για την εκχώρηση του πλειοψηφικού πακέτου μετοχών και της διοίκησης της εταιρείας. Η Αγροτική Ασφαλιστική, παρά της κομματικές παρεμβάσεις και σκοπιμότητες των διοικήσεών της τα τελευταία χρόνια, παραμένει κερδοφόρα. Είναι η μοναδική ασφαλιστική εταιρεία στη χώρα μας που διαθέτει τεράστια τεχνογνωσία στον τομέα των αγροτικών ασφαλίσεων, ανταποκρινόμενη στις αυξημένες απαιτήσεις για την κάλυψη κινδύνων.

Στο πλαίσιο μας μακρόπνοης αναπτυξιακής πολιτικής, που δυστυχώς δεν διαθέτει η Κυβέρνηση, η «Αγροτική Ασφαλιστική» οφείλει να παραμείνει ως ασφαλιστικός βραχίονας του Ομίλου της Α.Τ.Ε. και να παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο στον κλάδο της με εξειδίκευση στον αγροτικό και εν γένει πρωτογενή τομέα, ώστε να καταστεί υπολογίσιμη δύναμη στην ευρύτερη περιοχή της Ν.Α. Ευρώπης και της Μεσογείου.

Κατόπιν των ανωτέρω, ερωτάται ο κύριος Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών:

1. Συμφωνεί με την εκχώρηση της εταιρείας και πώς διασφαλίζει ότι θα συνεχίζει να ασκεί τον ειδικό της ρόλο και πώς εντάσσεται αυτή η ενέργεια στον γενικότερο επιχειρησιακό σχεδιασμό του Ομίλου της Α.Τ.Ε.;

2. Γιατί δεν υιοθετεί συγκεκριμένο αναπτυξιακό και επιχειρηματικό σχεδιασμό, ώστε η εταιρεία να επεκταθεί στην ευρύτερη περιοχή της Ν.Α. Ευρώπης, εκμεταλλευόμενη την τεράστια τεχνογνωσία που έχει αναπτύξει υπό δημόσιο έλεγχο στον τομέα των αγροτικών ασφαλίσεων;».

Στην επίκαιρη ερώτηση της κ. Κατσέλη θα απαντήσει ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Λέγκας.

Κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα συμφωνήσω μαζί σας, κυρία Κατσέλη, στο ότι η Α.Τ.Ε. Ασφαλιστική μετά το 2004, όπως επισημαίνετε και στην ερώτησή σας, μετά την κυβερνητική αλλαγή και με τη νέα διοίκηση της «Α.Τ.Ε. BANK», είναι κερδοφόρα. Συγκεκριμένα, την τριετία 2005-2007 εμφανίζει κέρδη πάνω από 37.000.000 ευρώ. Θα σας θυμίσω, όμως, ότι τα τελευταία χρόνια των κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ., από το 2002 έως το 2004, είχε ζημιογόνες χρήσεις περί τα 45.000.000 ευρώ.

Ερχόμενος τώρα στο ερώτημά σας, πιστεύω ότι γνωρίζετε πολύ καλά το νέο περιβάλλον που διαμορφώνεται στην ασφαλιστική αγορά. Είναι το νέο σύμφωνο κεφαλαιακής επάρκειας, είναι η «ΒΑΣΙΛΕΙΑ II». Σύμφωνα μ' αυτό, επιβάλλεται στις τράπεζες να αφαιρούν από τα εποπτικά ίδια κεφάλαιά τους το ποσό

συμμετοχής τους στις ασφαλιστικές εταιρείες για τον υπολογισμό του δείκτη κεφαλαιακής επάρκειας, σε συνδυασμό με μια σειρά άλλων περιορισμών. Γι' αυτό το λόγο σχεδόν όλες οι τράπεζες κάνουν προσπάθεια αποδέσμευσης από τις θυγατρικές τους και μάλιστα για έναν επιπλέον λόγο, για το γεγονός ότι θέλουν να συγκεντρωθούν σε καθαρά τραπεζικές εργασίες. Με ανάλογο τρόπο αντιδρούν και μεγάλες τράπεζες στο εξωτερικό, οι οποίες αναζητούν επίσης στρατηγικούς εταίρους για την ανάπτυξη των ασφαλιστικών εταιρειών. Είναι αναγκαία, λοιπόν, η προσαρμογή –και νομίζω σ' αυτό θα συμφωνείτε– στους νέους κανόνες της αγοράς.

Πρέπει, επίσης, να διευκρινίσουμε ότι η Α.Τ.Ε. Ασφαλιστική ανταγωνίζεται σε όλο το εύρος των ασφαλιστικών προϊόντων με τις άλλες ασφαλιστικές εταιρείες και δεν τυγχάνει καμίας ειδικής μεταχείρισης από το κράτος. Δεν περιορίζεται, λοιπόν, μόνο σε ασφάλισεις στον αγροτικό τομέα. Να πω μόνο –και η αλήθεια αυτή είναι– ότι μόλις το 2% περίπου του κύκλου εργασιών της προκύπτει από εξειδικευμένα ασφαλιστικά προϊόντα του αγροτικού τομέα, γεγονός που αναδεικνύει το έργο των αντιθέτων επιχειρημάτων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Η εξεύρεση στρατηγικού επενδυτή οδηγεί στην ανάπτυξη της εταιρείας, η οποία διαχρονικά και ιδιαίτερα, τα χρόνια της διακυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν μπορούσε να κερδίσει μερίδια στην ασφαλιστική αγορά και να αξιοποιήσει τις εμπειρίες, αλλά και τις τεχνολογίες του στρατηγικού εταίρου, θα αντιμετωπιστεί ο σκληρός ανταγωνισμός στον τομέα των ασφαλειών. Ο εταίρος αυτός είναι σαφές ότι δεν θα συνεργάζεται με άλλη τράπεζα στη χώρα μας και θα συνάψει συμφωνία με την «Α.Τ.Ε. BANK» πώλησης ασφαλιστικών προϊόντων μέσω των καταστημάτων της.

Η «Α.Τ.Ε. BANK» βεβαίως, θα διατηρήσει σημαντικό ποσοστό και καθοριστικό λόγο σε θέματα στρατηγικής στη διοίκηση της εταιρείας, ενώ θα διασφαλίζονται οι θέσεις εργασίας των εργαζομένων στην «Α.Τ.Ε. Ασφαλιστική». Αυτό είναι το πλάνο της Α.Τ.Ε., ώστε ανταποκρινόμενοι στις αυξημένες απαιτήσεις, στο νέο οικονομικό περιβάλλον όπως αυτό διαμορφώνεται, να μπορέσει να ανταποκριθεί καλύτερα στο πλευρό του αγρότη.

Θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι θα είχε και ιδιαίτερο ενδιαφέρον σ' αυτήν την Αίθουσα να ακουστεί και άλλη πρόταση, εφόσον υπάρχει από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιατί καλές είναι οι ανέξοδες κριτικές, δεν είναι όμως ο καλύτερος δρόμος για ένα κόμμα που θέλει να εμφανίζεται ότι διεκδικεί την εξουσία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει η ερωτώσα Βουλευτής κ. Κατσέλη.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ: Κύριε Υπουργέ, ευχαριστώ πολύ για την απάντησή σας.

Να πω πρώτα ότι η «Αγροτική Ασφαλιστική» είχε μόνο για τρία χρόνια, το 2002, το 2003 και το 2004 ζημιές. Όλα τα χρόνια τα προηγούμενα και τα μετέπειτα ήταν κερδοφόρα.

Το βασικό σημείο της πρότασής για το γιατί δεν πρέπει να προχωρήσουμε σε πώληση πλειοψηφικού πακέτου των μετοχών και της Διοίκησης στην «Αγροτική Ασφαλιστική» είναι γιατί η «Αγροτική Ασφαλιστική» έχει έναν πάρα πολύ ειδικό ρόλο στην ελληνική οικονομία και στον αγροτικό τομέα.

Θέλω να σας πω ότι η «Αγροτική Ασφαλιστική» είναι η μοναδική εταιρεία στον ασφαλιστικό χώρο που βρίσκεται ουσιαστικά δίπλα στον αγρότη, στον ιχθυοκαλλιεργητή, στον κτηνοτρόφο. Καλύπτει αποκλειστικά ασφαλίσους αγροτών χαμηλού κυρίως εισοδήματος, κτηνοτρόφους με μικρές εκμεταλλεύσεις, επιχειρήσεις – και αυτό ήθελα να προσέξετε, κύριε Υπουργέ – για τις οποίες δεν υπάρχει κάλυψη από το κράτος ή από άλλη ασφαλιστική εταιρεία και οι επιχειρήσεις αυτές εξαιρούνται ακόμη και από την υποχρεωτική ασφάλιση.

Υπάρχει, δηλαδή, ένα συγκριτικό πλεονέκτημα και στις ιχθυοκαλλιέργειες και στην κτηνοτροφία που πρέπει να αναπτυχθεί, όχι να συρρικνωθεί. Και καμμία εμπορική τράπεζα – γιατί περί αυτού πρόκειται – ή άλλη ασφαλιστική υπηρεσία και μάλιστα πολυεθνική δεν θα παίξει αυτό το ρόλο τον αναπτυξιακό που μπορεί να παίξει η «Αγροτική Ασφαλιστική».

Όσο για τη «ΒΑΣΙΛΕΙΑ II», όπως εξήγησα και στο Διοικητή και στον Υποδιοικητή, η «ΒΑΣΙΛΕΙΑ II» δεν λέει εκχώρηση ασφαλιστικών υπηρεσιών, λέει κάλυψη επισφαλειών. Και ο ίδιος ο Διοι-

κητής και ο Υποδιοικητής είπαν ότι δεν θα υπάρχει πρόβλημα να καλύψει η Α.Τ.Ε. τις επισφάλειες αυτές.

Τέλος, η «Αγροτική Ασφαλιστική» μπορεί να παίξει ένα πολύ δυναμικό ρόλο με αναθεώρηση και του ΕΛ.ΓΑ.. Δηλαδή, μπορείτε να το δείτε στο πλαίσιο των δικών σας αρμοδιοτήτων, ώστε, με μια μελλοντική ανάπτυξη της «Αγροτικής Ασφαλιστικής» και, αν θέλετε, εκσυγχρονισμού και του ΕΛ.ΓΑ., που έχει μεγάλα προβλήματα και τα γνωρίζετε, να παίξει έναν σημαντικό ρόλο σε όλη την περιοχή της Νοτιοανατολικής Ευρώπης και Μεσογείου και για την ασφάλιση φυσικών καταστροφών που είναι ένας μεγάλος καινούργιος τομέας που αναδεικνύεται.

Καμμία τράπεζα, καμμία ιδιωτική ασφαλιστική εταιρεία δεν μπορεί να παίξει αυτό τον κυρίαρχο, κοινωνικό και αναπτυξιακό ρόλο. Γι' αυτό είμαστε αντίθετοι σ' αυτήν την εκχώρηση και ελπίζω ότι κι εσείς και η Διοίκηση της Α.Τ.Ε. θα δείτε με ένα αναπτυξιακό μάτι αυτήν την εκχώρηση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ κι εγώ, κυρία Κατσέλη.

Κύριε Υπουργέ, θέλετε να δευτερολογήσετε;

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Άκουσα με μεγάλη προσοχή, κύριε Πρόεδρε, την κυρία συνάδελφο να τοποθετείται επί του θέματος και να διατυπώνει μάλιστα και κάποια πρόταση. Και ίσως διέψευσε την αρχική μου τοποθέτηση, που είπα ότι δεν περίμενα να διατυπωθεί πρόταση.

Ωστόσο είμαι υποχρεωμένος να επισημάνω την ιδεολογική παλινδρόμηση που συμβαίνει στο χώρο, στο κόμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Με μια σειρά αποφάσεων της Διοίκησης της Α.Τ.Ε. επί ημερών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., μιλούσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τότε για σύναψη στρατηγικής συμμαχίας. Επισημαίνω δήλωση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών κ. Χριστοδουλάκη στις 12 Δεκεμβρίου 2001, ο οποίος μιλώντας για την ΑΤΕ σε συνέντευξη τύπου, έλεγε: «Για τις θυγατρικές της Α.Τ.Ε. που θα πάνε σε στρατηγικό επενδυτή το πακέτο θα είναι προφανώς όσο το δυνατόν μεγαλύτερο». Και συμπλήρωνε ότι στοιχείο αναδιάρθρωσης είναι η επικέντρωση στις χρηματοπιστωτικές δραστηριότητες.

Μιλάει σήμερα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επίσης για 125.000.000 ευρώ κέρδη από το 1980 μέχρι το 2007. Εγώ δεν θα αμφισβητήσω τα νούμερα αυτά. Θα ήθελα όμως κάποια στιγμή να ακούσουμε μια υπεύθυνη απάντηση για το πώς το μετοχικό κεφάλαιο, που το 2000 ήταν 156 περίπου εκατομμύρια ευρώ, το 2004 έφτασε στα 21,75 εκατομμύρια ευρώ. Πού πήγαν αλήθεια αυτά τα 134.000.000; Γιατί κρύβετε ότι χρησιμοποιήθηκαν για κεφαλαιοποίηση των ζημιών; Γιατί κρύβετε ότι οι μέτοχοι δεν είδαν ποτέ αυτά τα χρήματα;

Σε μια εποχή, κύριοι συνάδελφοι, που η «ALPHA Bank» πουλά την «ALPHA Ασφαλιστική», η «Εμπορική Τράπεζα» το ίδιο κάνει, η «Εθνική Τράπεζα» αποσύρει την Εθνική Ασφαλιστική από το Χρηματιστήριο, σε μια εποχή που σχεδόν όλες οι τράπεζες εντός και εκτός συνόρων επιλέγουν τη λύση αυτή προκειμένου να βελτιωθούν, όπως είπα, ο δείκτης κεφαλαιακής επάρκειας, αλλά και να συγκεντρώσουν τις προσπάθειές τους σε καθαρά τραπεζικές εργασίες, σε μια εποχή που πολλές τράπεζες στην Ελλάδα αύξησαν το μετοχικό κεφάλαιο το 2007 και το 2008, για να μπορέσουν να αυξήσουν τις χορηγήσεις τους και να εξαγοράσουν τράπεζες, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επιθυμεί την «Α.Τ.Ε. Bank», που λόγω της μετοχικής της σύνθεσης δεν μπορεί εύκολα να αυξάνει το μετοχικό κεφάλαιο, να μείνει στο περιθώριο των εξελίξεων.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., άγνωστο για ποιο λόγο, θέλει την Α.Τ.Ε. αδύναμη απέναντι στον ανταγωνισμό. Έχουμε άλλη άποψη γι' αυτό. Θέλουμε την «Α.Τ.Ε. Bank» ανταγωνιστική, θέλουμε η «Αγροτική Ασφαλιστική» να είναι ανταγωνιστική, θέλουμε να προλάβουμε τις εξελίξεις και σ' αυτήν την κατεύθυνση κινούμαστε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Ακολουθεί η δεύτερη με αριθμό 1098/17-6-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αντωνίου Σκυλλάκου προς τους Υπουργούς Απασχόλη-

σης και Κοινωνικής Προστασίας και Ανάπτυξης, σχετικά με τη λήψη μέτρων για τη διασφάλιση των εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζομένων στο κλωστοϋφαντουργείο «ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ» στο Νομό Λάρισας κ.λπ..

Το κείμενο της επίκαιρης ερώτησης του κ. Σκυλλάκου έχει ως εξής:

«Είναι σοβαρότατος ο κίνδυνος να κλείσει το κλωστοϋφαντουργείο «ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ» -ιδιοκτησία Δοντά- στα Φάρσαλα Ν. Λάρισας και να πεταχτούν στο δρόμο τριακόσιοι ογδόντα περίπου, εργαζόμενοι. Αυτό δείχνουν οι διαδικασίες και η συμπεριφορά που ακολουθεί η εργοδοσία.

Συγκεκριμένα, η επιχείρηση συγκέντρωσε τους εργαζόμενους και τους ανακοίνωσε ότι πριν από τις καλοκαιρινές άδειες θα τους δώσει υποχρεωτικά δεκαπενθήμερη (15) άδεια άνευ αποδοχών και μετά την επιστροφή τους στην εργασία, θα δουλεύουν μόνο τέσσερις ημέρες την εβδομάδα, μέτρα που πλήττουν βαριά τα μισθολογικά και ασφαλιστικά τους δικαιώματα.

Πρόκειται για παράνομες ρυθμίσεις που παραβιάζουν κατάφωρα την εργατική νομοθεσία. Γι' αυτό και προσπαθεί να δημιουργήσει κλίμα εκφοβισμού και δήθεν αποδοχής των μέτρων από τους εργαζομένους.

Στο πλαίσιο αυτό απαγορεύτηκε παράνομα η είσοδος στο εργοστάσιο του Προέδρου της Ομοσπονδίας Κλωστοϋφαντουργών κ.λπ. (Ο.Ε.Κ.Ι.Δ.Ε.) και του Προέδρου του Εργατικού Κέντρου Λάρισας που έσπευσαν στις 7.5.2008 στον τόπο εργασίας, για να ενημερώσουν τους εργαζόμενους για τα δικαιώματά τους.

Εξάλλου, συνεχίζονται οι φήμες ότι ο εργοδότης ετοιμάζει τη μεταφορά του εργοστασίου στο εξωτερικό αξιοποιώντας όλα τα προνόμια που δίνει η ελληνική νομοθεσία.

Ερωτώνται οι κύριοι Υπουργοί τι μέτρα θα πάρουν για να σταματήσει ο εκφοβισμός και η παρανομία και αν θα εξασφαλιστούν όλα τα δικαιώματα των εργαζομένων και οι θέσεις εργασίας».

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Σκυλλάκου θα απαντήσει η Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κ. Κаланτζάκου.

Ορίστε, κυρία Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, όπως γνωρίζετε, ο τομέας της κλωστοϋφαντουργίας φθίνει σε ολόκληρη την Ευρώπη. Ήδη, από το 2001, ο κλάδος της κλωστοϋφαντουργίας αντιμετωπίζει σοβαρότατα προβλήματα για πολλούς λόγους, αλλά και εξαιτίας της ανόδου του πετρελαίου και του ανταγωνισμού των χωρών του Τρίτου κόσμου.

Η Κίνα έχει πάρει τη σκυτάλη, μαζί με την Ινδία, στον παραγωγικό αυτό τομέα. Οι τράπεζες μειώνουν τα δάνεια και οι επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν δυσκολία στη χρηματοδότηση του κεφαλαίου κινήσεως. Αυτή είναι η παγκόσμια πραγματικότητα και στην Ελλάδα αντιμετωπίζουμε και διαχειριζόμαστε τις επιπτώσεις αυτής της πραγματικότητας.

Αποτέλεσμα αυτόν που σας περιγράφηκε είναι ότι κυρίως οι επιχειρήσεις παραγωγής χρειάζεται να προχωρήσουν σε μια αναδιάρθρωση, αναζητώντας τρόπους ώστε να συνεχίσουν τη λειτουργία τους.

Μια τέτοια εταιρεία του κλάδου της κλωστοϋφαντουργίας είναι και η συγκεκριμένη στην οποία αναφέρεστε στην ερώτησή σας. Προκαταβολικά, σας λέω πως η Κυβέρνηση στοχεύει να υπάρχει ανάπτυξη παντού, σε όλη την Ελλάδα, γι' αυτό και προχωρά σε μεταρρυθμίσεις και σε τομές.

Καμμία Κυβέρνηση, βεβαίως, δεν μπορεί να μπλοκάρει τις αλλαγές που γίνονται στον παγκόσμιο οικονομικό στερέωμα, που έχουν ως αποτέλεσμα κάποιοι κλάδοι να φθίνουν και κάποιοι καινούργιοι να ξεκινούν και να αναπτύσσονται δυναμικά. Στον τομέα της κλωστοϋφαντουργίας, όμως, που βάλλεται, όπως σας προανέφερα -και σε πολλές περιπτώσεις και από αλόγιστη δανειοδότηση που γίνονταν χωρίς σχέδιο, επί κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ.- παίρνει μέτρα με στόχο τη διασφάλιση των θέσεων εργασίας.

Επιστρέφοντας στο θέμα της τήρησης της εργατικής νομοθεσίας στην οποία αναφέρεστε, για την οποία έχετε υποβάλλει

και γραπτή ερώτηση προς το Υπουργείο μας, έχετε λάβει την απάντηση του Σ.Ε.Π.Ε. και γνωρίζετε αναλυτικά τις παρεμβάσεις που έχουν γίνει, θα αναφερθώ ξανά σε αυτά τα στοιχεία. Το Σ.Ε.Π.Ε. πραγματοποίησε έλεγχο στη συγκεκριμένη εταιρεία στα Φάρσαλα στις 27 Μαΐου 2008, παρουσία των εκπροσώπων του εργοστασιακού σωματείου, Προέδρου και Γραμματέα. Από τα στοιχεία που έχουμε από τον Ιανουάριο του 2008 έως την ημέρα που διεξήχθη ο έλεγχος οι καταγγελίες σχέσεων εργασίας έχουν ως εξής: οκτώ απολύσεις σε σύνολο τετρακοσίων σαράντα έξι εργαζομένων κατά το μήνα Ιανουάριο του 2008, έξι απολύσεις σε σύνολο τετρακοσίων τριάντα επτά κατά το μήνα Φεβρουάριο του 2008, επτά απολύσεις σε σύνολο τετρακοσίων τριάντα τριών κατά το μήνα Μάρτιο του 2008, επτά απολύσεις σε σύνολο τετρακοσίων είκοσι έξι εργαζομένων κατά το μήνα Απρίλιο του 2008, τέσσερις απολύσεις σε σύνολο τετρακοσίων είκοσι εργαζομένων κατά το μήνα Μάιο του 2008.

Πλέον των ανωτέρω απολύσεων οι οποίες έγιναν στα πλαίσια του ν. 3387/1983, κατά το προαναφερθέν χρονικό διάστημα αποχώρησαν οικειοθελώς από την επιχείρηση εννέα εργαζόμενοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υφυπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, ζητώ για μισό λεπτό ακόμη την ανοχή σας.

Επίσης, στις 12 Ιουνίου 2008, ημέρα Πέμπτη τα ώρα 10.30' έως 13.30' η τοπική υπηρεσία του Σ.Ε.Π.Ε. μετέβη και πάλι στην επιχείρηση και διενήργησε έλεγχο ως προς τη λειτουργία του εργοστασίου και την απασχόληση του προσωπικού, παρουσία του Προέδρου και του Γραμματέα του εργοστασιακού σωματείου.

Από τον έλεγχο προέκυψε ότι η επιχείρηση συνεχίζει να λειτουργεί και οι εργαζόμενοι απασχολούνται με τους ίδιους όρους εργασίας που ίσχυαν, σύμφωνα με τις ατομικές συμβάσεις. Ο διευθύνων σύμβουλος του εργοστασίου δήλωσε ότι οικονομοτεχνικοί λόγοι ανάγκασαν την επιχείρηση να προβεί σε απολύσεις ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υφυπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κυρία Υφυπουργέ, έχετε και δευτερολογία.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, κάντε λίγη υπομονή, τελειώνω.

... στο πλαίσιο του νόμου προκειμένου μεταξύ άλλων μέτρων να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα που ήδη επιτείνεται. Επί του παρόντος βρίσκονται σε διαβουλεύσεις με το εργοστασιακό σωματείο, προκειμένου να εξευρεθούν λύσεις για τη βιωσιμότητα της επιχείρησης.

Κύριε Πρόεδρε, οι επίκαιρες ερωτήσεις που μας κάνουν έχουν τόσα πολλά ερωτήματα που για να απαντηθούν δυστυχώς, αναγκαζόμαστε να κάνουμε κατάχρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Πρέπει να μάθετε τη λειτουργία της επίκαιρης ερωτήσεως. Στην επίκαιρη ερώτηση δεν είμαστε υποχρεωμένοι να απαντήσουμε σε νέα στοιχεία. Είμαστε υποχρεωμένοι, πάντως, να απαντήσουμε σε εκείνα που χωράνε μέσα στο χρόνο που καθορίζει ο Κανονισμός της Βουλής. Δεν μπορείτε λοιπόν να μας συνιστάτε να κάνουμε υπομονή, όταν ο Κανονισμός σας λέει ότι έχετε τρία λεπτά χρόνου ομιλίας κι έχετε και δικαίωμα δευτερολογίας.

Ο κ. Σκυλλάκος έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Από ότι κατάλαβα, το Υπουργείο σηκώνει τα χέρια ψηλά. Έχει μειωθεί το προσωπικό τα δύο τελευταία χρόνια κατά τριακόσιους με τριακόσιους πενήντα εργαζομένους. Από επτακόσιοι έχουν μείνει τριακόσιοι ογδόντα με τετρακόσιοι και κάθε μήνα έχουμε απολύσεις. Αυτό είναι το ένα ζήτημα, ότι η Κυβέρνηση παρακολουθεί απλώς τις εξελίξεις, σε σχέση με την κλωστοϋφαντουργία γενικότερα και σε σχέση με το συγκεκριμένο εργοστάσιο.

Δεύτερον, έγιναν κάποιοι έλεγχοι για την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας. Λέμε και στο κείμενο ότι απαγορεύτηκε η είσοδος της Ομοσπονδίας Κλωστοϋφαντουργών. Εσείς επικαλείστε ότι ήταν παρών στην εξέταση των καταγγελιών μας εκπρόσωποι του εργοστασιακού σωματείου. Είναι εκπρόσωποι του εργοδότη. Γι' αυτό δεν άφησαν τον Πρόεδρο της Ομο-

σπονδίας και το Εργατικό Κέντρο Λάρισας να πάνε μέσα. Υπάρχει τρομερή ανησυχία. Η διεύθυνση μάζεψε όλο το προσωπικό και τους είπε: «δεκαπενθήμερη άδεια άνευ αποδοχών πριν από την κανονική άδεια» και όταν θα γυρίσουν από την κανονική άδεια θα δουλεύουν τέσσερις ημέρες την εβδομάδα. Αυτό είναι αντίθετο με την εργατική νομοθεσία.

Δεν μπορείτε να δεχθείτε τις διαβεβαιώσεις του Διευθυντού Συμβούλου ή τις διαβεβαιώσεις δύο συνδικαλιστών που εκπροσωπούν τον εργοδότη. Πρόκειται για υπεύθυνη τοποθέτηση, όχι απλά δική μας, αλλά σας έχει έλθει και ανακοίνωση διαμαρτυρίας της Ομοσπονδίας Κλωστοϋφαντουργιών Ελλάδας. Θα την καταθέσω στα Πρακτικά να τη δείτε.

Σ' αυτό δεν έχουμε απάντηση. Θα επιτραπεί να δουλεύουν τέσσερις ημέρες την εβδομάδα και να παίρνουν άδειες άνευ αποδοχών; Είναι απαράδεκτο να μην εφαρμόζεται τουλάχιστον η εργατική νομοθεσία.

Υπάρχει και το εξής: Το Υπουργείο Ανάπτυξης έδωσε άδεια στον ίδιο τον επιχειρηματία, με τον ίδιο τίτλο, «ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ», να κάνει εργοστάσιο παραγωγής ενέργειας δύναμης 9MW, σε διπλανό οικόπεδο. Τώρα φαίνεται ότι πάει να αλλάξει έργο. Θα κλείσει το κλωστοϋφαντουργείο ή θα το μεταφέρει –κατά φήμες– στο εξωτερικό παίρνοντας και κάποια ωφέληματα με βάση την εργατική νομοθεσία και θα κρατήσει το εργοστάσιο παραγωγής ενέργειας.

Πρέπει να πάρετε μέτρα, υπάρχει ευθύνη. Δεν μπορείτε να μας λέτε μόνο το τι είπε ο Διευθυντής Σύμβουλος και οι συνδικαλιστές που είναι με την εργοδοσία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε.

Η κυρία Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σχετικά με την απαγόρευση της εισόδου στο εργοστάσιο «ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ» του Προέδρου της Ομοσπονδίας Κλωστοϋφαντουργιών, καθώς και του Προέδρου του Εργατικού Κέντρου Λάρισας από το επιχειρησιακό σωματείο και όχι από τον εργοδότη, θα ήθελα να πω ότι το θέμα αφορά τη σχέση των συνδικαλιστικών οργανώσεων μεταξύ τους και δεν χωράει παρέμβαση από το Υπουργείο μας.

Ενημερωτικά σας υπενθυμίζω ότι στο συγκεκριμένο εργασιακό χώρο υπάρχει επιχειρησιακό σωματείο, το οποίο είναι μέλος του Εργατικού Κέντρου Φαρσάλων, καθώς και της αντίστοιχης Ομοσπονδίας, που σ' αυτήν την περίπτωση είναι η Ομοσπονδία Κλωστοϋφαντουργιών.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Αυτοί που τους απαγορεύτηκε η είσοδος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Μην διακόπτετε, παρακαλώ.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Με συγχωρείτε μισό λεπτό.

Επειδή εγώ απαντώ συνεχώς σε επίκαιρες ερωτήσεις και δουλεύω αυτά τα θέματα με ευλάβεια και καθημερινά στο Υπουργείο πρέπει να σας πω ότι αδικείτε κατάφωρα την Κυβέρνηση σε σχέση με αυτά που προσπαθεί να κάνει στον τομέα της κλωστοϋφαντουργίας. Υπάρχει μια παγκόσμια πραγματικότητα. Δεν υπεκφεύγω. Να λέμε την αλήθεια μεταξύ μας. Είναι ένας κλάδος ο οποίος φθίνει. Δεν είναι δικαιολογία ούτε ιδεολογική διαφορά. Είναι η πραγματικότητα.

Εγώ θα έλεγα ότι η Κυβέρνηση ασχολείται πάρα πολύ με το πώς θα μπορέσουν οι παραγωγικές μονάδες που έχουν παραμείνει ανοικτές να συνεχίσουν να δουλεύουν γιατί είναι ένας κλάδος που απασχολεί πάρα πολύ κόσμο σε συγκεκριμένες περιοχές εκτός Αθηνών, στην περιφέρεια όπου η αγορά εργασίας είναι μικρότερη. Καθημερινά ζω το πόσο δύσκολες είναι οι αλλαγές. Όμως, δεν μπορείτε να πείτε ότι δεν έχουν γίνει παρεμβάσεις. Βλέπετε ότι προσπαθούμε με κάθε τρόπο να αντιμετωπίσουμε τις δυσμενείς συνθήκες που υπάρχουν. Γνωρίζετε τις παρεμβάσεις μας στα Κλωστήρια Νάουσας.

Ο στόχος μας είναι κοινός. Να παραμείνει ανοικτή η επιχείρηση. Θέλουμε να υπάρχουν θέσεις εργασίας πλήρους απασχόλησης, να μένουν ανοικτά τα εργοστάσια. Αν δεν υπάρχει επιχειρηματικότητα δεν υπάρχουν δουλειές. Όλα αυτά είναι αλληλένδετα. Σε πρώτη φάση, λοιπόν, ο Ο.Α.Ε.Δ. προκειμένου

να ενισχύσει τη διατήρηση θέσεων στη συγκεκριμένη μονάδα μελετά το σχεδιασμό και την υλοποίηση του Προγράμματος Ενδοϋπηρεσιακής Κατάρτισης των Εργαζομένων ύστερα από αίτημα της ίδιας της επιχείρησης. Εμείς παρακολουθούμε πολύ στενά τις εξελίξεις σ' αυτήν την επιχείρηση διότι πρωτίστως μας ενδιαφέρει να παραμείνει ανοικτή η μονάδα για να διατηρηθούν οι θέσεις εργασίας. Προς αυτή την κατεύθυνση δουλεύουμε και ότι εργαλεία έχουμε στη διάθεσή μας θα τα αξιοποιήσουμε με τον βέλτιστο τρόπο για να πετύχουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Επίκαιρες ερωτήσεις δεύτερου κύκλου:

Θα συζητηθεί η πρώτη επίκαιρη ερώτηση με αριθμό 1091/17.6.2008 του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Εμμανουήλ Σκουλάκη προς τον Υπουργό Ανάπτυξης σχετικά με την επιβολή πλαφόν στις τιμές του ελαιολάδου, την πάταξη της κερδοσκοπίας κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Σκουλάκη έχει ως εξής:

«Πρόσφατα το ΥΠ.ΑΝ. μετά το διατροφικό σκάνδαλο με το ηλιέλαιο, αποφάσισε με αγορανομική διάταξη να βάλει πλαφόν στις τιμές των ελαίων που κυκλοφορούν στην αγορά, προκαλώντας την αγανάκτηση των παραγωγών, οι οποίοι είδαν από τη μια το προϊόν τους να καθλώνεται στη χαμηλότερη τιμή των τελευταίων ετών και από την άλλη να μην υπάρχει καμμία αντίστοιχη πρωτοβουλία από πλευράς κράτους για διατήρηση στις τιμές των λιπασμάτων και των λοιπών εφοδίων, οι τιμές των οποίων –μέσα σε ένα μόλις χρόνο– έχουν εκτοξευτεί στα ύψη.

Την ίδια ώρα, οι μόνοι ωφελημένοι από αυτή την απόφαση είναι οι μεγάλες πολυεθνικές του χώρου, οι οποίες παρά τη χαμηλή τιμή που αγοράζουν από τον παραγωγό εξακολουθούν να πωλούν τα «επώνυμα» προϊόντα τους σε τιμές εξοργιστικά υψηλές, εις βάρος των παραγωγών, των καταναλωτών αλλά και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων οι οποίες στην ουσία αναγκάζονται να τις «πριμοδοτούν».

Επειδή, η επιβολή πλαφόν στις τιμές των ελαίων συνιστά μια απαράδεκτη απόφαση που λειτουργεί σε βάρος της ποιότητας, δεδομένου ότι εξισώνει το πολύτιμο παρθένο ελαιόλαδο που παράγει η χώρα μας με τα εισαγόμενα επιμολυσμένα σπορέλαια.

Επειδή, η απόφαση αυτή επιβεβαιώνει την πλήρη αδυναμία του ΥΠΑΝ να ελέγξει την κερδοσκοπία που σαρώνει την αγορά και την ακρίβεια που πλήττει τους καταναλωτές.

Επειδή, πριν από λίγες μέρες ανακοινώσατε την πρόθεση του ΥΠΑΝ, για την υπογραφή απόφασης, που θα άρει το μέτρο του «παγώματος» της λιανικής τιμής ελαιολάδου, χωρίς ωστόσο να προσδιορίσετε χρονικά τον ακριβή χρόνο που θα συμβεί αυτό.

Ερωτάσθε κ. Υπουργέ:

1. Θα προχωρήσει η Κυβέρνηση στην άμεση άρση της απαράδεκτης επιβολής πλαφόν στις τιμές του ελαιολάδου, που ζημίωσε παραγωγούς και καταναλωτές και έβγαλε (πάλι) κερδισμένους τις μεγάλες πολυεθνικές;

2. Τι μέτρα θα λάβετε ώστε να χτυπήσετε τα καρτέλ που λυμαίνονται το τομέα του ελαιολάδου, ώστε να μειωθεί η ψαλίδα τιμών μεταξύ παραγωγού-καταναλωτή και πωσता-τεύσετε το εθνικό προϊόν αλλά και τον παραγωγό και τον καταναλωτή;».

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Σκουλάκη θα απαντήσει ο Υφυπουργός Ανάπτυξης κ. Βλάχος.

Κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απαντώντας στην ερώτηση του κυρίου συναδέλφου πρέπει να πω ότι στο επίπεδο παραγωγού οι τιμές πώλησης σε όλα τα αγροτικά προϊόντα συμπεριλαμβανομένου και του ελαιολάδου διαμορφώνονται ελεύθερα. Επίσης, οι τιμές πώλησης του ελαιολάδου, στο εμπόριο, στη βιομηχανία, στη βιοτεχνία, στον εισαγωγέα, στον χονδρέμπορο διαμορφώνονται ελεύθερα.

Η αγορανομική διάταξη 6/2008 είχε πραγματικά σαν στόχο, μέσα από αυτό το πάγωμα των τιμών στο σύνολο των ελαίων, που διακινούνται στην ελληνική αγορά, να κρατήσει τις τιμές της λιανικής σταθερές, μετά την απόφασή μας για ανάκληση του συνόλου των ηλιέλαιων από την ελληνική αγορά. Πρέπει να πω ότι το ηλιέλαιο κάλυπτε περίπου το 30% των αναγκών του

συνόλου των ελαίων που διακινούνται.

Μη θέλοντας λοιπόν να υπάρξει αναταραχή στις τιμές, αφού η τροφοδοσία της αγοράς ήθελε κάποιο χρόνο για να ομαλοποιηθεί, παγώσαμε τις τιμές. Δεν βάλαμε κάποιο συγκεκριμένο πλαφόν ή διατίμηση, όπως ακούγεται. Είπαμε ότι οι τιμές που ίσχυαν τη συγκεκριμένη ημερομηνία της ανάκλησης των ηλιελαίων θα ισχύσουν για όσο διάστημα χρειαστεί έως ότου επιτευχθεί ηρεμία στην αγορά.

Σε συζητήσεις που έγιναν στη Βουλή και κάθε φορά που μου δινόταν η δυνατότητα, μετά από ερωτήματα συναδέλφων, δεσμεύτηκα ότι το μέτρο αυτό είναι προσωρινό. Θέλοντας δε να το προσδιορίσω και χρονικά σε μία προηγούμενη συζήτηση, είπα ότι βλέπουμε το μέτρο αυτό να ισχύει για μερικές εβδομάδες. Έτσι πράγματι έγινε. Όσες φορές οι συνάδελφοι στη Βουλή ή στις επιτροπές έθεταν το θέμα, είχαν διαβεβαίωση από τη μεριά μας ότι το μέτρο αυτό είναι προσωρινό και άμεσα θα προχωρήσουμε στην άρση.

Αυτή η διαβεβαίωση κορυφώθηκε όταν πριν από κάποιες μέρες με επισκέφτηκε στο γραφείο μου το σύνολο, θα έλεγα, των Βουλευτών της Κρήτης από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας και εκεί δεσμεύτηκα για μία ακόμη φορά –αυτό που είχα πει και σε άλλους συναδέλφους εδώ στη Βουλή– ότι θα προχωρήσουμε σε άμεση άρση. Το προσδιορίσαμε δε και σε εκείνη τη συζήτηση ότι θα γίνει μέσα στο επόμενο δεκαήμερο.

Θέλω να πω, λοιπόν, ότι η άρση αυτή έχει ήδη γίνει πραγματικότητα. Υπεγράφη από εμάς...

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Πότε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Νομίζω ότι υπεγράφη χθες. Παραμένουν...

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Αυτό είναι πολύ καλό εν όψει της συζήτησης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Ναι, κύριε Σκουλάκη, όπως το είχαμε πει. Ασφαλώς η όλη κουβέντα και η πρωτοβουλία η δική σας βοηθάει.

Το θέμα, λοιπόν, για το ελαιόλαδο έχει λήξει. Μόνο το ελαιόλαδο εξαιρέθηκε από την αγορανομική διάταξη. Όλα τα υπόλοιπα, σπορέλαια κ.λπ., παραμένουν με τον περιορισμό έως ότου πειστούμε, παρακολουθώντας την αγορά, ότι θα υπάρχει ομαλή τροφοδοσία. Αυτό θα το δούμε το επόμενο διάστημα και θέλω να πιστεύω ότι πολύ σύντομα θα προχωρήσουμε στη συνολική άρση αυτής της αγορανομικής διάταξης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κατόπιν αυτού, κύριε Σκουλάκη, δεν νομίζω ότι υπάρχει αντικείμενο. Πήρατε όλα όσα θέλατε, τελείωσε. Θέλετε να αγοράσετε;

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, χαίρομαι κατ' αρχάς που χθες ο Υπουργός ανακάλεσε την αγορανομική διάταξη για τα έλαια. Παρά τις διαβεβαιώσεις και στην Κρήτη και εντός και εκτός Βουλής ότι θα βγει στις 5 Ιουνίου, στις 8 Ιουνίου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Τώρα βγήκε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: ...ανακοίνωσαν οι Βουλευτές συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Δεν είναι υπόθεση της Νέας Δημοκρατίας, κύριε Υπουργέ, είναι υπόθεση του αγροτικού κόσμου που στενάζει.

Εν πάση περιπτώσει, θα σας πω την άποψή μου. Εσείς επί πέντε χρόνια έχετε θεοποιήσει την ελεύθερη αγορά. Εσείς μας έχετε ζαλίσει το κεφάλι ότι οι τιμές των προϊόντων –το είπατε και σήμερα– και στην παραγωγή και στην κατανάλωση διαμορφώνονται βάσει της προσφοράς και της ζήτησης.

Ξορκίζατε τον κρατικό παρεμβατισμό και στις 23 Μαΐου για να δείξετε την αποφασιστικότητά σας, ότι δεν διστάζετε να τα βάλετε με τα συμφέροντα για να προστατεύσετε δήθεν και τον παραγωγό και τον καταναλωτή, τα βάλατε με τα καρτέλ. Επαναφέρατε τον κρατικό παρεμβατισμό στα έλαια και το ελαιόλαδο. Καθιερώσατε ανώτατη τιμή πώλησης στο ελαιόλαδο, που έχει τη χαμηλότερη τιμή των δέκα τελευταίων χρόνων.

Είναι στα αζήτητα η πάλη ποτέ λίρα του αγρότη, κύριε Υφυπουργέ. Βάλατε πλαφόν σ' αυτό το προϊόν, στον αγρότη που στενάζει, που ψωνίζει με βερεσέ από το βενζινάδικο, από το φαρμακείο, από το μπακάλικο, από το περίπτερο; Εκεί βρήκατε να δείξετε την αποφασιστικότητά σας;

Και θα μου πείτε: «Κύριε Σκουλάκη, εμείς θέλαμε να προστατεύσουμε τον καταναλωτή». Τι κάνατε; Ξέρετε τι κάνατε; Με το να καθιερώσατε την τιμή της περιόδου εκείνης επισημοποιήσατε και νομιμοποιήσατε την αισχροκέρδεια, κύριε Υπουργέ, που υπήρχε εκείνη τη στιγμή. Έτσι είναι. Γιατί δεν τολμήσατε να κάνετε παρέμβαση στα άλλα αγροτικά εφόδια, στα λιπάσματα –τολμήσατε!– στα φάρμακα, στα δίκτυα, στις βενζίνες; Ή τολμήσατε να βάλετε πλαφόν σε άλλα προϊόντα. Δεν τολμάτε. Προτιμάτε την εύκολη λύση του αγρότη. Και για να κλείσω –γιατί δεν έχω δυστυχώς χρόνο– να σας πω τι έπρεπε να κάνετε; Δεν ωφελήθηκε ο παραγωγός. Καταστράφηκε ο παραγωγός. Δεν πουλιέται ούτε ένα κιλό λάδι μετά την απόφασή σας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κλείστε, κύριε Σκουλάκη.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεύτερον, ο καταναλωτής εξακολουθεί να το πληρώνει 6,5 στο ράφι. Αντί να ασχοληθείτε με το ότι ο αγρότης πουλάει με το κιλό κι ο καταναλωτής το αγοράζει με το λίτρο –είναι ένα θέμα αυτό–...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Εντάξει. Ευχαριστούμε, κύριε Σκουλάκη.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: ...αντί να ασχοληθείτε πώς το 2,40 του παραγωγού φθάνει στο ράφι 6,5 πηγάτε και βάλατε το πλαφόν. Εν πάση περιπτώσει, έστω και μετά τη χθεσινή σας απόφαση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Επιτέλους τελειώστε, κύριε Σκουλάκη.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: ...να ασχοληθείτε με τα σοβαρά προβλήματα του αγροτικού αυτού προϊόντος, που πραγματικά σήμερα δοκιμάζεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Σκουλάκη, τελειώστε! Πρώτη φορά ασκήθηκε τόση πολύ ένταση για παραβίαση μιας ανοιχτής θύρας. Αφού σας απήντησε ήδη προηγουμένως.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Εγώ, κύριε Πρόεδρε, σπούδασα με το λαδάκι του πατέρα μου και ξέρω τι σημαίνει αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Μη μας βγάξετε κι εμάς το λάδι όμως!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ήταν άλλο λάδι αυτό. Ήταν αγνό παρθένο λάδι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για να δευτερολογήσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Ασφαλώς η υπόθεση του «παγώματος» των τιμών των ελαίων δεν ήταν υπόθεση των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας. Είπα ότι συνάδελφοι απ' όλες τις περιφέρειες της χώρας κι εδώ στη Βουλή...

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Έχω ανακοίνωση που λέει, στις 8/6, ότι βγάξετε το πλαφόν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Σκουλάκη, αφήστε τον Υπουργό να μιλήσει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Αφήστε με όμως να μιλήσω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Σκουλάκη, μα, τέλος πάντων, καθίστε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Συγγνώμη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Μισό λεπτό, κύριε Σκουλάκη. Συνήθως ακριβολογώ.

Έλεγα λοιπόν ότι συνάδελφοι από διάφορες περιοχές της χώρας έθεσαν το θέμα. Και δεν ήταν μόνο της Κρήτης. Ήταν και από την Λακωνία, ήταν και από τη Μεσσηνία κι από άλλες περιοχές όπου έχουμε παραγωγή ελαιολάδου. Όμως η πρωτοβουλία αυτή των συναδέλφων ήταν πιο μαζική, πιο ολοκληρωμένη, και αν δείτε το δελτίο που βγήκε αμέσως μετά, έλεγε ότι ο Υφυπουργός δεσμεύθηκε άμεσα. Δεν έλεγε «την άλλη μέρα». Το «άμεσα» –στη συζήτηση που κάναμε με τους συναδέλφους τους– είπα ότι το βλέπω μέσα στις επόμενες δέκα μέρες, επειδή δεν θέλουμε να είναι κάτω από πίεση. Αλλά παρακολουθώντας την εξέλιξη της αγοράς πιστεύω ότι μέσα στο επόμενο δεκαήμερο θα μπορέσουμε να έχουμε πλήρη εικόνα και να προχωρήσουμε σ' αυτήν την πρωτοβουλία, πράγμα που έγινε χθες.

Θα μπορούσε να γίνει προχθές, θα μπορούσε να γίνει αύριο. Δεν έχει καμιά σημασία.

Τώρα, από εκεί και πέρα, το να ανεβάζουμε τους τόνους σ' ένα θέμα που όλους μάς αγγίζει και για το οποίο θα έλεγα ότι απ' όλες τις πλευρές της Βουλής υπάρχει ευαισθησία, δεν εξυπηρετεί απολύτως τίποτα. Διότι όλοι έχουμε σχέση, άλλος περισσότερο κι άλλος λιγότερο με την περιφέρεια,...

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Δεν ήταν ανέβασμα των τόνων. Κραυγή αγωνίας ήταν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): ...όλοι έχουμε μεγαλώσει μέσα σε αγροτικές οικογένειες, όλοι έχουμε δουλέψει και σε αγρούς επαγγελματικά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Εσείς είστε και γεωπόνος, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): ...και κάποιος αυτόν τον αγώνα των αγροτών τον κάναμε υπόθεση ζωής. Άρα, λοιπόν, πάλι δεν χρειάζονται υψηλοί τόνοι.

Για τις ελεύθερες τιμές πρέπει να πω ότι γνωρίζετε ότι τα μόνα προϊόντα που είναι σε διατίμηση στην Ελλάδα είναι τα οπωροκηπευτικά και οι παιδικές τροφές. Μη λέμε τώρα για τον παραγωγό, για τον αγρότη. Εδώ για το επόμενο βήμα -γιατί αυτή η αγορανομική, όπως είπα, τελείωσε- πρέπει να δούμε πώς θα υπάρξει καταμερισμός ευθυνών. Κι εγώ θέλω να χαιρετίσω την πρωτοβουλία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης που βλέπω ότι στις 12/6, σε μια ευρεία συνάντηση που έγινε υπό τον Υπουργό και συμμετείχαν όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς στη διακίνηση του ελαιολάδου, πήραν κάποιες σημαντικές αποφάσεις για να προστατεύσουν το προϊόν, το εθνικό μας προϊόν. Γιατί αυτό το πιστεύουμε όλοι, κι εσείς κι εμείς. Αυτό το κάναμε.

Γνωρίζετε όμως πώς κινείται η αγορά. Και μη σας ενοχλεί όταν έρχομαι και λέω ότι η αγορά κινείται ελεύθερα. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Είδατε και χθες τι έγινε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Οι πολυεθνικές καθορίζουν τα πάντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Σκουλάκη, σας παρακαλώ!

Κύριε Υπουργέ, τελειώνειτε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Μη με διακόπτετε, αν θέλετε, για να τελειώσω.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Δεν κάνουν τη ζημιά οι συνεταιριστικές οργανώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Σκουλάκη, με φέρετε σε πολύ δύσκολη θέση. Δεν θα επαναλάβω άλλη παρατήρηση σ' εσάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Έλεγα λοιπόν ότι είναι ένα θέμα που απασχολεί όλες τις κυβερνήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης κι όχι μόνο.

Είναι κορυφαία αυτήν την ώρα και όλες οι κυβερνήσεις προσεγγίζουν και προσπαθούν να δουν τι μέτρα μπορούν να πάρουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ, έχει περάσει ο χρόνος σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με μία φράση.

Έτσι, λοιπόν, όπως γνωρίζετε και εσείς πολύ καλά και φαντάζομαι ότι αυτό υπηρετείτε με την πολιτική σας, δεν μπορεί να υπάρξει διατίμηση σε μια σειρά αγαθών. Εκτός αν το κόμμα της Αξωματικής Αντιπολίτευσης ξαφνικά ισχυρίζεται κάτι διαφορετικό. Αλλά μέχρι τώρα, γνωρίζαμε και εμείς και εσείς, ότι μέσα σ' αυτό το πλαίσιο κάναμε κάποιες κινήσεις -ό,τι καλύτερο κάθε φορά- προκειμένου να προστατεύσουμε τους καταναλωτές.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Κάντε το και στα άλλα προϊόντα, αφού είστε αποφασιστικοί.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Μα, δεν είναι ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, τελειώστε, κύριε Υπουργέ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Στο λάδι βρήκατε να βάλετε πλαφόν;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Έλεγα, λοιπόν, ότι η συγκεκριμένη αγορανομική διάταξη υπεγράφη τη

στιγμή που υπήρχε μια ακόμη δικαιολογία. Δηλαδή ανάκληση του συνόλου των ηλιέλαιων από την αγορά 30%. Δεν μπορεί κανείς ανά πάσα στιγμή ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ, τελειώνετε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Θα έχουμε συνέχεια, κύριε Πρόεδρε, με αυτά τα οποία λέει. Θα υπάρξει συνέχεια την άλλη εβδομάδα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Και πρέπει να πω, κύριε Πρόεδρε, ότι γι' αυτή μας την απόφαση ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Θα ζητήσω να μη γραφεί στα Πρακτικά το υπόλοιπο κομμάτι. Σας παρακαλώ. Έχετε υπερδιπλασιάσει το χρόνο, για όνομα του Θεού! Και εσείς και ο κ. Σκουλάκης παραβιάσατε τον Κανονισμό κατάφωρα. Σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, κοιτάξτε πού έχουμε φτάσει!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Ακούστε, όμως, κάτι. Όταν θα μου δίνετε το λόγο, ή θα μου δίνετε τρία λεπτά να πω μια ολοκληρωμένη σκέψη ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Υπουργέ, τι είναι αυτά που λέτε τώρα; Εδώ υπάρχει Κανονισμός, ο οποίος καθορίζει το χρόνο. Εγώ δεν είμαι μπακάλης να σας δώσω τόσο ή άλλο, εγώ τηρώ τον Κανονισμό που λέει ότι έχετε δύο λεπτά δευτερολογία, μιλάτε επί τεσσάραιμις λεπτά και μου ζητάτε επιπλέον. Και ευθύνεται κυρίως ο κ. Σκουλάκης, ο οποίος δεν σας αφήνει να μιλήσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Αυτό είπα. Όταν, λοιπόν, κάθε ένα λεπτό γίνεται μια διακοπή, απ' αυτά που λέμε δεν βγαίνει νόημα γι' αυτούς που μας ακούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ολοκληρώσατε, κύριε Υπουργέ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Το 2,40 να μας εξηγήσετε πώς φτάνει με τις πολυεθνικές στο 6,5. Αυτό εξηγήστε μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Θα σας ανακαλέσω στην τάξη, κύριε Σκουλάκη. Μετά από είκοσι επτά χρόνια κοινοβουλευτικής θητείας εδώ μέσα, θα σας ανακαλέσω στην τάξη!

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Μα, δεν παραβίασα εγώ το χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Θα σας ανακαλέσω στην τάξη! Σας παρακαλώ πολύ. Το κάνετε συστηματικά τον τελευταίο καιρό, σας παρατηρώ μονίμως και ξέρετε ότι κατά παραχώρηση μιλάτε. Το ξέρετε, δεν θέλω να κάνω χρήση. Ε, σας παρακαλώ, επιτέλους!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Εισερχόμαστε στην επόμενη επίκαιρη ερώτηση ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Καταλαβαίνετε τι κάνετε τώρα; Μου στερείτε το λόγο την ώρα που δημιουργούνται εντυπώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Τελείωσε η ερώτηση. Η ερώτηση δεν γίνεται τώρα γι' αυτούς που μας βλέπουν, γίνεται για τις ανάγκες του κοινοβουλευτικού ελέγχου. Τελειώσε η ερώτηση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Μου στερείτε το λόγο και μη μπορώντας να απαντήσω, δημιουργούνται εντυπώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Θα συζητηθεί τώρα η με αριθμό 1099/17.6.2008 δεύτερη επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Εύας Μελά προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με τις απολύσεις εργαζομένων από το Δήμο Αμαρουσίου κ.λπ.

Η επίκαιρη ερώτηση της κυρίας Βουλευτού έχει ως εξής:

«Σε ερώτηση που κατέθεσαν στις 23.4.2008 προς τον Υπουργό Εσωτερικών έξι Βουλευτές του Κ.Κ.Ε., επισημαίνονταν ο άμεσος κίνδυνος απόλυσης, μέσα στο 2008, εξακοσίων περίπου εργαζομένων του Δήμου Αμαρουσίου, η πλειοψηφία των οποίων εργάζεται στο δήμο για περισσότερο από πέντε χρόνια, μέσω μιας «Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας» με τίτλο «Οργανισμός Εργασίας». Το ερώτημα που είχε τεθεί ήταν, με ποια μέτρα θα τακτοποιούνταν οι πιο πάνω εργαζόμενοι στο

δήμο, σε μόνιμες θέσεις εργασίας, με πλήρη εργασιακά δικαιώματα.

Όμως, μέχρι σήμερα, δεν έχει δοθεί συγκεκριμένη απάντηση από το Υπουργείο για τα προβλήματα των εργαζομένων στο Δήμο Αμαρουσίου.

Στο μεταξύ, όμως, ο Δήμαρχος Αμαρουσίου σε δελτίο Τύπου που διένειμε την 30.5.2008, διατείνεται ότι το θέμα οδεύει προς τακτοποίηση επικαλούμενος συνάντησή του με τον Υπουργό Εσωτερικών και υπονοώντας συγκεκριμένη προς τούτο δέσμευσή του.

Επισημαίνοντας ότι για το Κ.Κ.Ε. το δικαίωμα στην πλήρη, μόνιμη και σταθερή δουλειά αποτελεί αναφαίρετο δικαίωμα κάθε εργαζομένου, ερωτάται ο κύριος Υπουργός,

-Εάν προτίθεται, πράγματι και δεσμεύεται η Κυβέρνηση να ικανοποιεί το δίκαιο αίτημα των εργαζομένων στον «Οργανισμό Εργασίας» του Δήμου Αμαρουσίου για μόνιμη και σταθερή δουλειά στο δήμο με πλήρη εργασιακά δικαιώματα.

-Με ποιον τρόπο και σε ποιο χρονοδιάγραμμα υλοποίησης, μέσα στο 2008, θα προχωρήσει η Κυβέρνηση στην τακτοποίηση του υπ' όψιν σοβαρού ζητήματος;

Θα απαντήσει ο Υφυπουργός Εσωτερικών κ. Αθανάσιος Νάκος για τρία λεπτά.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να ευχαριστήσω την αγαπητή συνάδελφο για την ευκαιρία που μου δίνει για άλλη μια φορά να ενημερώσω το Σώμα με ένα ακόμα παράδειγμα για το πώς λειτουργούσαν οι δημοτικές επιχειρήσεις, που δημιούργησαν χρέη δήμους όπου άνθισε ο υπέρμετρος κομματισμός και οι προσωπικές πολιτικές. Και για όλα αυτά οι προηγούμενες κυβερνήσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ. δεν έπραξαν το παραμικρό. Δεν ήθελαν, τους βόλευε το καθεστώς, τα συμπεράσματα είναι δικά σας.

Το 1999 ο κ. Τζανίκος, Δήμαρχος τότε του Αμαρουσίου, από κοινού ο δήμος, το Κ.Α.Π.Η., το αθλητικό κέντρο, το λαογραφικό μουσείο και διάφορα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και εκπολιτιστικοί σύλλογοι συνέστησαν την αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία «Οργανισμός Εργασίας του Δήμου Αμαρουσίου», η οποία είχε ως σκοπό να προμηθεύει σε προσωπικό, το οποίο προσλαμβάνονταν με αδιαφανή κριτήρια, με προσωπικές επιλογές του δημάρχου, όλες τις δημοτικές επιχειρήσεις και τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου. Με συμβάσεις που είχαν συνάψει οι δημοτικές επιχειρήσεις είχαν αναλάβει τη ρητή δέσμευση να πληρώνουν, βεβαίως, το Φόρο Προστιθέμενης Αξίας, διότι έκοβαν δελτία παροχής υπηρεσιών, το Φόρο Μισθωτών Υπηρεσιών και τις ασφαλιστικές εισφορές εργοδότη και εργαζομένου. Αυτές τις εισφορές δεν τις κατέβαλαν ποτέ. Αποτέλεσμα; Χρέος προς το ελληνικό δημόσιο της εταιρείας αυτής 25.000.000 ευρώ, χρέος προς το Ι.Κ.Α. της εταιρείας αυτής 16.000.000 ευρώ.

Ζητήθηκε η υπαγωγή από το δήμο, προκειμένου να ρυθμιστεί το χρέος. Και πράγματι, με το ν. 3649/2008 υπάρχει η δυνατότητα ρυθμίσεως του χρέους και σύναψης νέου δανείου με ευνοϊκούς όρους από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Η Κυβέρνησή μας με το άρθρο 267 του νέου δημοτικού και κοινοτικού κώδικα επέβαλε την εξυγίανση των επιχειρήσεων. Όλα αυτά τα οποία γίνονταν απαγορεύτηκαν. Τροφεία διαφθοράς και κομματισμού σταμάτησαν να υπάρχουν. Όλο το προσωπικό που είχε προσληφθεί χωρίς κριτήρια και το οποίο ήταν ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου σύμφωνα με τις ρυθμίσεις που κάναμε άλλων επιχειρήσεων πλην αυτής μπορούσαν να καταλάβουν προσωποπαγή θέση στον οργανισμό του δήμου και αν ο δήμος δεν είχε τη δυνατότητα να τους απορροφήσει, με διάταξη που φέραμε με το ν. 3613/2007 προσλαμβάνονται -έχει ήδη γίνει αυτό- στη νομαρχία, στην περιφέρεια, ακόμα και σε Δ.Ε.Κ.Ο..

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Ζητώ μόνο μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Βέβαια, αυτή η ειδική επιχείρηση δεν περιλαμβανόταν στο νόμο. Επιδεικνύοντας η Κυβέρνησή μας ευαισθησία για τους εργαζομένους οι οποίοι ήταν υπό ομηρία, έρχεται διάταξη σε

νομοσχέδιο, που βρίσκεται στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, η οποία θα έχει ως εξής: Στις ρυθμίσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 25 του ν. 3613, του νόμου που σας είπα προηγουμένως, θα υπαχθεί και το προσωπικό που είχε προσληφθεί σε αστικές εταιρείες μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

Κατά συνέπεια, μόλις γίνει το σχέδιο νόμου νόμος του κράτους, θα έχει δικαίωμα ο Δήμαρχος Αμαρουσίου να απορροφήσει αυτούς τους εργαζόμενους στο δήμο ή οι ίδιοι με αίτησή τους, όπως προβλέπεται από το ν. 3613, μπορούν να προσληφθούν στην περιφέρεια, στη νομαρχία ή και σε Δ.Ε.Κ.Ο..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η ερωτώσα Βουλευτής κ. Μελά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ-ΕΥΑ ΜΕΛΑ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, αυτό που βιώνουν οι εξακόσιες και πλέον οικογένειες των εργαζομένων στο Δήμο Αμαρουσίου μέσω της συγκεκριμένης εταιρείας είναι μία ομηρία και είναι συνέπεια μιας γενικότερης πολιτικής που ασκείται χρόνια και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, αφορά τις ελαστικές σχέσεις εργασίας οι οποίες γενικεύονται και την οποία υπηρετείτε εσείς σαν κεντρική εξουσία και το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και όσοι αποδέχονται αυτήν τη λογική.

Εμείς αυτό που θέλουμε να τονίσουμε είναι ότι υπάρχουν τεράστιες ευθύνες και στα όργανα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης που όλα αυτά τα χρόνια εφάρμοσαν αυτές τις ελαστικές σχέσεις εργασίας. Στην ουσία, ο Οργανισμός Εργασίας είναι -αν θέλουμε να το πούμε με απλά λόγια- ενοίκιαση εργαζομένων, κατά κάποιον τρόπο. Αυτό είναι.

Το ζήτημα είναι ότι εμείς αμφισβητούμε αυτές τις μορφές εργασίας. Το πρόβλημα πρέπει να λυθεί άμεσα. Ακούσαμε με προσοχή την πρόταση που προτείνετε. Πιστεύουμε, όμως, ότι θα πρέπει να υπάρχει μέριμνα, ώστε να μονιμοποιηθούν όλοι χωρίς όρους και χωρίς προϋποθέσεις με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.

Θέλουμε να πούμε ότι η γενικότερη πολιτική που θέλει τον εργαζόμενο με οποιαδήποτε σχέση εργασίας ελαστική, διακυβεύει το ιερό δικαίωμα στην εργασία και στη ζωή και θα βρει αντίθετους το σύνολο των εργαζομένων και το μαζικό κίνημα που θα το αντιπαλέψει.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Μελά.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για να δευτερολογήσετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, εγώ θέλω να κάνω μόνο μία παρατήρηση. Η ισοπέδωση και η εξομίσωση αδικεί αυτόν που κάνει κάτι και επιβραβεύει αυτόν που ανέχτηκε αυτήν την κατάσταση.

Η Κυβέρνηση άλλαξε. Υπήρχε μια προηγούμενη κυβέρνηση, κυρία συνάδελφε, η οποία δημιούργησε αυτό το καθεστώς που πάρα πολύ σωστά περιγράψατε.

Και έρχεται η σημερινή Κυβέρνηση και βάζει τέλος στην ομηρία, με το π.δ. 164, με τις απανωτές ρυθμίσεις και με τη ρύθμιση αυτή που έρχεται, στην οποία υπάγεται και αυτή η επιχείρηση, προκειμένου να προστατευτούν οι εργαζόμενοι, οι οποίοι προσελήφθησαν με τον τρόπο που σας περιέγραψα προηγουμένως. Είναι δηλαδή επίδειξη κοινωνικής ευαισθησίας και προστασίας των εργαζομένων, οι οποίοι πράγματι αναζητώντας μια θέση στον ήλιο, έγιναν παιχνίδι στα χέρια της Δημοτικής Αρχής του Αμαρουσίου. Εξακόσια άτομα, όπως λέτε. Έπαιζαν με τις ψυχές των ανθρώπων.

Σε αυτό, λοιπόν, μπήκε τέλος και παίρνονται όλα αυτά τα μέτρα σταδιακά, διότι αυτό που έκανε η εταιρεία είναι εφεύρεση. Πράγματι νοίκιαζε εργαζόμενους. Δημιούργησε μια εταιρεία ο «έξυμνος» δήμαρχος και νοίκιαζε στις άλλες εργαζόμενους, αδιαφορώντας για το τι θα γίνουν μετά. Αυτό το καθεστώς που παραλάβαμε και προσπαθούμε όλα αυτά τα χρόνια να το εξυγιάνουμε, το εξυγιάνουμε έχοντας κύριο γνώμονά μας την προστασία των εργαζομένων. Αυτό ακριβώς κάνουμε.

Εκείνο που δεν μπορεί να γίνει είναι συλλήβδην, όλοι -ανεξάρτητα αν είναι ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου ή είναι με συμβάσεις μικρές- χωρίς κανένα κριτήριο, να γίνουν μόνιμοι και να απορροφηθούν από τους δήμους, οι οποίοι δεν έχουν τη δυνατότητα να τους απορροφήσουν. Γι' αυτό και έκαναν τη διά-

ταξη να απορροφηθούν από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Θα συζητηθεί τώρα η τέταρτη με αριθμό 1096/17.6.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κυριάκου Βελόπουλου προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Εσωτερικών, σχετικά με την έναρξη λειτουργίας Χ.Υ.Τ.Α. στη Μαυροράχη του Νομού Θεσσαλονίκης κ.λπ..

Το κείμενο αυτής της επίκαιρης ερώτησης του Βουλευτή κ. Βελόπουλου έχει ως εξής:

«Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης και κάτοικοι σε Λαγκαδά, Λαχανά, Άσσηρο, Βερτίσκο και Μυθονία του Νομού Θεσσαλονίκης διαμαρτύρονται για την επικείμενη λειτουργία του Χ.Υ.Τ.Α. στη Μαυροράχη. Η εύρυθμη λειτουργία Χ.Υ.Τ.Α. προϋποθέτει την εκτέλεση υποστηρικτικών έργων υποδομής και εγκαταστάσεων διαχείρισης, που προβλέπονται από τον περιφερειακό σχεδιασμό διαχείρισης απορριμμάτων, όπως σταθμούς μεταφόρτωσης απορριμμάτων, κέντρο διαλογής ανακυκλώσιμων υλικών, βιολογικό σταθμό για την επεξεργασία των στραγγισμάτων, εργοστάσιο μηχανικής επεξεργασίας για τη μείωση του όγκου των σκουπιδιών, πρόβλεψη για νοσοκομειακά απόβλητα, βιομηχανικά, επικίνδυνα και αδρανή υλικά. Πλην όμως δεν έχει προχωρήσει η κατασκευή τους, με αποτέλεσμα αν λειτουργήσει τώρα ο Χ.Υ.Τ.Α. να μετατραπεί σε μια κοινή χλωματερή.

Ερωτώνται οι κύριοι Υπουργοί:

Σε ποιες ενέργειες προτίθενται να προβούν άμεσα για την εύρυθμη λειτουργία του Χ.Υ.Τ.Α. Βορειοδυτικού Τομέα Νομού Θεσσαλονίκης στη Μαυροράχη και την άμεση εκτέλεση όλων των υποστηρικτικών έργων υποδομής και εγκαταστάσεων διαχείρισης;»

Στην επίκαιρη αυτή ερώτηση του κ. Βελόπουλου θα απαντήσει ο Υφυπουργός Εσωτερικών κ. Αθανάσιος Νάκος.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να ενημερώσω τον κύριο συνάδελφο και το Σώμα ποια είναι η διαφορά της χλωματερής από το χώρο υγειονομικής ταφής.

Ο χώρος υγειονομικής ταφής ...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το γνωρίζω, το ξέρω. Θα σας απαντήσω.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Δεν φαίνεται να το γνωρίζετε από το ύψος της ερώτησης, κύριε συνάδελφε. Εγώ δεν κατάλαβα ότι το ξέρετε, επιτρέψτε μου –δεν πειράζει, ας είναι πλεονασμός– να σας πω ποια είναι η διαφορά. Πρώτον, γίνεται στεγανοποιητική μεμβράνη στον πυθμένα του χώρου υγειονομικής ταφής. Γίνεται συλλογή των στραγγισμάτων, γίνεται εξισορρόπηση, γίνεται βιολογική επεξεργασία και χημική καθίζηση. Επικαλύπτεται δε μετά από υλικό, το οποίο είναι διαπεράστο και γίνεται εμφύτευση. Αυτή είναι η διαδικασία στους χώρους υγειονομικής ταφής.

Στο συγκεκριμένο λοιπόν Χ.Υ.Τ.Α. Μαυροράχης έχει κατασκευαστεί το σύνολο των δεξαμενών συλλογής, εξισορρόπησης, βιολογικής επεξεργασίας και χημικής καθίζησης και έχει συνδεθεί με το δίκτυο στραγγισμάτων των κυψελών Α1 και Α2 που θα ενεργοποιηθούν.

Από την αρχή της απόθεσης των απορριμμάτων μέχρι τη δημιουργία της μονάδας στραγγισμάτων πρέπει να υπάρξει μία δοκιμαστική λειτουργία στη φάση την οποία βρισκόμαστε. Άρα, λοιπόν, κανένα από αυτά τα τεχνικά στοιχεία που συνιστούν την ολοκληρωμένη διαχείριση ενός χώρου υγειονομικής ταφής δεν λείπει. Λείπουν από τον περιφερειακό σχεδιασμό δύο σταθμοί μεταφόρτωσης απορριμμάτων, διότι λειτουργούν ήδη δύο κέντρα διαλογής ανακυκλώσιμων υλικών στο χώρο των Ταγαράδων και στο Δήμο Θέρμης και βεβαίως υπάρχει ανάγκη για ένα ακόμη κέντρο διαλογής ανακυκλώσιμων υλικών. Όμως, η μη κατασκευή ακόμα δύο Σ.Μ.Α., που δεν έχουν γίνει, δεν δικαιολογεί την αντίδραση για τη μη εναπόθεση απορριμμάτων. Μάλλον προφάσεις είναι –και είναι προφανές ότι είναι προφάσεις– διότι ο σταθμός μεταφόρτωσης δεν κάνει τίποτε άλλο

παρά να συμπιέζει τα απορρίμματα και, αντί να μεταφέρεται μία άλφα ποσότητα με δέκα απορριματοφόρα, μεταφέρεται με ένα, διότι είναι συμπιεσμένα. Δεν προκαλεί αλλοίωση, δεν επεξεργάζεται ο σταθμός μεταφόρτωσης απορριμμάτων τα απορρίμματα. Άρα, λοιπόν, πού επηρεάζει; Επηρεάζει στο κόστος μεταφοράς των απορριμμάτων προς το χώρο υγειονομικής ταφής; Βεβαίως, αλλά δεν είναι θέμα ούτε τεχνικής ανεπάρκειας ούτε επικινδυνότητας, όπως εμφανίζεται στην ερώτησή σας. Και ευτυχώς αυτό το κατάλαβαν αυτοί οι οποίοι αντιδρούσαν προφασίζόμενοι τέτοιου είδους επιχειρήματα και έχουν ανοίξει και οι δύο χώροι υγειονομικής ταφής και ο περιφερειακός σχεδιασμός για πρώτη φορά ενεργοποιείται και θα γίνουν όλα αυτά τα οποία απαιτούνται για την ολοκληρωμένη επεξεργασία των απορριμμάτων με καθυστέρηση είκοσι δύο ετών. Αυτή είναι αρμοδιότητα που ανατέθηκε στην Τοπική Αυτοδιοίκηση με νόμο του 1986, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο κ. Βελόπουλος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, ξεκινήσατε επιθετικά. Ήθελα να σας πώ εγώ ειλικρινά με πιο ήπιο τόνο, αλλά θα σας πώ επιθετικά.

Έχετε πάει στην περιοχή, κύριε Νάκο; Την επισκεφτήκατε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Βεβαίως.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πήγατε εσείς προσωπικά;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Βεβαίως.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πήγατε στα έργα; Έχουν ολοκληρωθεί τα έργα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Μάλιστα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Οι ερωτήσεις μου θα είναι καίριες και θέλω απαντήσεις, γιατί καταγράφονται.

Έχουν ολοκληρωθεί όλα τα έργα; Έχει γίνει ο κόμβος που ήταν προγραμματισμένος να γίνει;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Ο κόμβος; Ποιος κόμβος;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ο κόμβος. Πάνω από την Εγνατία Οδό. Ο κόμβος. Θα σας διαβάσω τώρα εγώ τι έλεγε το έργο. Ακούστε, λοιπόν.

Μη γελάτε, κύριε Νάκο, σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Προχωρήστε και αφήστε το ανακριτικό ύφος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, δεν μπορεί, όταν ομιλεί ο Βουλευτής, να γελάει ο Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Προχωρήστε παρακαλώ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Προχωρώ όσο θέλω και τουλάχιστον με σοβαρότητα.

Αρχές Ιουνίου, με καθυστέρηση δεκαέξι μηνών, ξεκινάτε ένα ημιτέλες έργο. Αυτή είναι η αλήθεια. Και συνεχίζω. Δεν έχουν ολοκληρωθεί τα υποστηρικτικά έργα υποδομής στο Χ.Υ.Τ.Α. Μαυροράχης, η βιολογική μονάδα επεξεργασίας στραγγισμάτων, δεν ολοκληρώθηκαν, κύριε Υπουργέ, το εργοστάσιο επεξεργασίας για τη μείωση του όγκου των σκουπιδιών και η οδός πρόσβασης. Αυτή είναι ολόκληρη η αλήθεια. Τα άλλα είναι φληναφήματα, γενικολογίες.

Συνεχίζω, γιατί αυτό το πρόβλημα έχει να κάνει με τους υδροφόρους ορίζοντες. Δεν έχει αρχίσει ακόμα η κατασκευή του σταθμού μεταφόρτωσης, του Σ.Μ.Α.. Έχετε δίκιο εδώ. Ξέρετε ποιο είναι το πρόβλημα; Ότι, αντί να πληρώνουμε 7-8 ευρώ τον τόνο, θα πληρώνουμε 40 ευρώ. Ποιος θα πληρώνει; Ο δήμος. Και ποιος είναι ο δήμος; Ο πολίτης, κύριε Υπουργέ, εκεί μετακυλιέται το κόστος μεταφοράς.

Συνεχίζω. Δεν έχει προχωρήσει η κατασκευή του κέντρου διαλογής ανακυκλώσιμων υλικών και έτσι ουσιαστικά ακυρώνεται η μείωση των αστικών απορριμμάτων και η εναλλακτική και οικολογική διαχείρισή τους. Αυτή είναι μελέτη περιβαλλοντολόγων, κύριε Υπουργέ. Μη μου λέτε ότι έχει γίνει. Έχω πάει πάνω από δέκα φορές στην περιοχή, είναι η περιοχή που εκλέγομαι.

Συνεχίζω. Δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη με βάση την αδειοδότηση των Χ.Υ.Τ.Α. Μαυροράχης και το νομαρχιακό σχεδιασμό για τη διάθεση των βιομηχανικών, νοσοκομειακών, τοξικών και αδρανών κατασκευαστικών –μάζα– αποβλήτων. Η λυματολάσπη εναποτίθεται σε σωρούς στους χώρους του βιολογικού

καθαρισμού του σήμερα, ένας βιολογικός καθαρισμός που δεν αντέχει στη Θεσσαλονίκη. Πού θα διοχετεύονται όλα αυτά, κύριε Υπουργέ; Θα πηγαίνουν στη Μαυροράχη που ο Χ.Υ.Τ.Α. θα γίνει χωματερή; Αυτό είναι το ερώτημα μου. Ή στους Ταγαράδες; Αυτή είναι η πραγματικότητα. Δεν έχει χωροθετηθεί ο Χ.Υ.Τ.Α. του ανατολικού τομέα στον Άγιο Αντώνιο, κύριε Υπουργέ. Αυτά έλεγε η μελέτη. Δεν έχει χωροθετηθεί.

Συνεχίζω. Αφού δεν έχουν γίνει όλα τα υπόλοιπα έργα, πώς μου λέτε ότι έχει γίνει η χωματερή Χ.Υ.Τ.Α.; Εδώ μιλάμε για ένα έργο πνοής. Και δεν λέω ότι φταίτε εσείς. Οι άλλοι έκαναν είκοσι δύο χρόνια. Αλλά καθυστερήσατε δεκαέξι μήνες να ξεκινήσετε τη διαδικασία.

Και κλείνω εδώ. Ακούστε. Λέγαμε ότι οι Ταγαράδες είναι η μεγαλύτερη πηγή μόλυνσης. Αντί να την κλείσετε, ξέρετε τι κάνατε τώρα; Λειτουργεί και η Μαυροράχη, λειτουργούν και οι Ταγαράδες, για να λέμε όλη την αλήθεια.

Είναι μεσοβέζικη λύση, κύριε Υπουργέ, γιατί καθυστερήσατε. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και θέλω απάντηση σαφή, χρονοδιάγραμμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ζητώ συγγνώμη.

Πότε θα ολοκληρωθεί το έργο τελειωτικά, με όλα αυτά που είπα; Πότε θα ολοκληρωθεί, κύριε Υπουργέ;

Και, δεύτερον, σας είπα και ζητώ απάντηση: Έχετε επισκεφθεί το χώρο εσείς προσωπικά;

Και τέλος, επειδή αφορά και στο θέμα αυτό, κύριε Υπουργέ, τις τελευταίες μέρες γίνεται χαμός στη Θεσσαλονίκη με το μετρό, ένα έργο που εσείς ανακοινώσατε, αλλά, δυστυχώς, οι περικοπές δίνουν και παίρνουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Βελόπουλε, τούτο δεν αναγράφεται στην ερώτησή σας. Έχετε δικαίωμα δευτερολογίας.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αν λέγαμε όσα αναγράφονται, κύριε Πρόεδρε,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ!

Κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, γέλασα, διότι ο κυκλοφοριακός κόμβος δεν αλλοιώνει την υφή και τα τεχνικά έργα που υπάρχουν σε ένα χώρο υγειονομικής ταφής.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Για τη μεταφορά λέτε; Κύκλους κάνετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Ότι μπορεί να υπάρξει μια δυσκολία στην πρόσβαση, μπορεί να υπάρχει.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό είναι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Όμως, αυτό σημαίνει ότι κινδυνεύει η υγεία των κατοίκων και δεν έχει ολοκληρωθεί ο χώρος υγειονομικής ταφής;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Χωματόδρομος είναι, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Σας είπα...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό λέμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Σας είπα ότι λειτουργούν ήδη δύο Κ.Δ.Α.Υ. στο χώρο των Ταγαράδων και της Θέρμης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πότε λειτουργούσαν;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Πράγματι, δεν έχει ολοκληρωθεί ο περιφερειακός σχεδιασμός. Λείπει ένα Κ.Δ.Α.Υ.. Λειτουργούν τρεις σταθμοί μεταφόρτωσης στο Καλοχώρι, στην Περαιά και στη Μηχανιώνα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτοί πρέπει να κλείσουν, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας παρακαλώ πολύ να μην ξαναδιακόψετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Μπορώ, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Λειτουργούν τρεις Σ.Μ.Α.. Χρειάζονται και άλλοι τρεις, οι τρεις αυτοί οι οποίοι επηρεάζουν το θέμα του κόστους μεταφοράς.

Ρωτώ, όμως και αυτή είναι ρητορική ερώτηση: Ο Δήμος Ασσήρου, που λέει: «Δεν υπάρχει Σ.Μ.Α. στην περιοχή μου», τον χρειάζεται τον Σ.Μ.Α.; Δίπλα είναι. Θα πηγαίνει τα σκουπίδια του σε Σ.Μ.Α., θα τα συμπιέζει και μετά θα τα ξαναφορτώνει να τα πάει στο Χ.Υ.Τ.Α. που είναι δίπλα; Τον συμφέρει; Ή μήπως αυτό είναι μία πρόφαση;

Υπήρξε, λοιπόν, συμφωνία με τους Ταγαράδες και θα έπρεπε να ήσαστε εκεί, κύριε Βελόπουλε, όταν καίγονταν οι Ταγαράδες...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): ...και να εισπνέατε διοξίνες...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δημοσιογράφος είμαι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Διότι εγώ ήμουν εκεί δύο μέρες, στις διοξίνες των Ταγαράδων. Και εμείς μεριμνήσαμε για τους κτηνοτρόφους και τους αγρότες στην περιοχή Ταγαράδων και αποζημιώθηκαν στο σύνολο και περισσότερο για την παραγωγή τους.

Σας παρακαλώ, είναι προσωπική μου εμπλοκή και αυτά τα κοίταξα εγώ. Δεν ξέρω τι έχω κάνει; Θα μου πείτε εσείς;

Λοιπόν, το συμπέρασμα είναι -και μην επηρεάζετε απ' αυτό, γιατί ξέρω ότι είστε καλής διάθεσης- ότι αυτές είναι προφάσεις. Ο Χ.Υ.Τ.Α. μπορεί να λειτουργήσει.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κάνετε χρονοδιάγραμμα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Το χρονοδιάγραμμα για τον περιφερειακό σχεδιασμό της κεντρικής Μακεδονίας προχωράει με γρήγορους ρυθμούς πια...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πότε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κάντε και μια βόλτα, όμως, σε καμιά άλλη περιοχή, να δείτε τις αντιδράσεις που υπάρχουν. Διότι εμείς, όπως σας προείπα, η Κυβέρνηση δεν έχει την αρμοδιότητα και την εξουσία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Επεμβαίνει, παρ'ότι είκοσι δύο χρόνια είναι οι δήμαρχοι υπεύθυνοι. Όμως, μπροστά στην αδυναμία να προχωρήσουν τα έργα, αναγκάζομαστε και κάνουμε πράγματα που δεν είναι της αρμοδιότητάς μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Τελειώστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Και τα κάνουμε και επιταχύνουμε τις καταστάσεις. Και θέλουμε τη βοήθειά σας.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πότε, κύριε Υπουργέ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Τελειώστε, κύριε Υπουργέ, παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Θέλουμε τη βοήθειά σας σ' αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Τελειώσατε, κύριε Υπουργέ. Σας ευχαριστούμε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πότε, κύριε Υπουργέ;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Μην επιβραβεύετε αυτούς που για ασήμαντη αφορμή, για άλλη αιτία -γιατί άλλα έχουν στο μυαλό τους- πηγαίνουν και κλείνουν το δρόμο και μαζεύονται τα σκουπίδια στη Θεσσαλονίκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Αρκετά, κύριε Υπουργέ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Να τους καταγγείλετε πρέπει, κύριε συνάδελφε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πότε θα τελειώσει το έργο, κύριε Υπουργέ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Η τρίτη με αριθμό 1105/17-6-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αναστασίου Κουράκη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη διευκόλυνση των διοριστέων Α.Σ.Ε.Π. που υπηρετούν τη

στρατιωτική τους θητεία κ.λπ., δεν συζητείται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Επανερχόμαστε στις επίκαιρες ερωτήσεις πρώτου κύκλου και θα συζητηθεί η τρίτη με αριθμό 1104/17-6-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Άννας Φιλίνη προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με τα κρατικά μουσεία σύγχρονης τέχνης κ.λπ..

Αναλυτικά η επίκαιρη ερώτηση της κυρίας συναδέλφου έχει ως ακολούθως:

«Πριν τρεις μήνες με νόμο, στον οποίο έντονα εναντιωθήκαμε, υποβαθμίστηκαν τα κρατικά μουσεία σύγχρονης τέχνης της χώρας με την κατάργηση του καλλιτεχνικού διευθυντή τους ως όργανο διορισμένο απευθείας από το Υπουργείο Πολιτισμού (πλην του εκπροσώπου του Ε.Ε.Τ.Ε.), χωρίς να προαπαιτούνται συγκεκριμένα επιστημονικά προσόντα.

Με την πρόσφατη κατάθεση σχεδίου νόμου σχετικά με το νέο Μουσείο Ακροπόλεως επιχειρείται η απόσπαση του νέου μουσείου από το Υπουργείο Πολιτισμού και την Αρχαιολογική Υπηρεσία, η ανεξαρτητοποίησή του από τον αρχαιολογικό χώρο της Ακροπόλεως και η μετατροπή του σε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Το μουσείο θα διοικείται με αυτόν τον τρόπο από το διοικητικό συμβούλιο και το γενικό διευθυντή που θα ορίζονται από τον Υπουργό, χωρίς να απαιτούνται για την πρόσληψή τους συγκεκριμένα επιστημονικά προσόντα. Η «ευελιξία» την οποία επικαλείται ο κύριος Υπουργός στην επιχειρηματολογία του υπέρ του νέου σχεδίου νόμου, οδηγεί στον κίνδυνο να υποτάσσεται η επιστημονική δεοντολογία του μουσείου σε οικονομικά ή άλλα μη επιστημονικά κριτήρια που δεν συνάδουν με το δημόσιο χαρακτήρα της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Κατόπιν των ανωτέρω:

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1. Με ποια κριτήρια προωθείται και ανατίθεται η διοίκηση των κρατικών μουσείων της χώρας σε μέλη διοικητικών συμβουλίων, δίχως να προαπαιτούνται με νόμο συγκεκριμένα επιστημονικά προσόντα;

2. Πώς δικαιολογείται επιστημονικά και δεοντολογικά η διοικητική απόσπαση του νέου Μουσείου Ακροπόλεως από το Υπουργείο Πολιτισμού, την Αρχαιολογική Υπηρεσία και από το χώρο του ίδιου του μνημείου, του οποίου τα κινητά ευρήματα θα εκτίθενται στο χώρο του νέου Μουσείου Ακροπόλεως;».

Στην επίκαιρη αυτή ερώτηση της κ. Φιλίνη, θα απαντήσει ο Υπουργός Πολιτισμού, κ. Μιχάλης Λιάπης.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Αγαπητή, κυρία Φιλίνη, από την αρχή της ανάληψης των καθηκόντων μου κατέστησα σαφές, ότι η νομική σύσταση του Μουσείου της Ακρόπολης, είναι εξίσου σημαντική με την ανέγερση του ίδιου του μουσείου. Νέο μουσείο σημαίνει πάνω από όλα νέα αντίληψη στη διαχείριση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Στόχος μας είναι η διαφύλαξη του δημόσιου χαρακτήρα του και παράλληλα, η διοικητική και οικονομική του αυτοτέλεια και ευελιξία.

Το σχέδιο νόμου που καταθέσαμε -και το καταθέσαμε σε δημόσια διαβούλευση- κινείται ακριβώς σε αυτήν την κατεύθυνση. Περιμένουμε, λοιπόν, κυρία Φιλίνη και από το δικό σας κόμμα και από τα άλλα να καταθέσουν τις προτάσεις τους συγκεκριμένα και να προχωρήσουμε σε ένα γόνιμο διάλογο. Με λύπη μου, όμως, διαπιστώνω ότι σήμερα καλούμαι να εξηγήσω τα αυτονόητα.

Γνωρίζετε ότι με τη σύσταση του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, το μουσείο εξακολουθεί και διατηρεί αυτό το δημόσιο χαρακτήρα του. Δεν υπάρχει κανένα περιθώριο αλλοίωσης του δημόσιου χαρακτήρα του μουσείου. Το είπαμε, το ξαναείπαμε, το διατυπώνω και σήμερα δημοσίως. Δεν υφίσταται κανένα τέτοιο θέμα και θέλω να είμαι κατηγορηματικός. Δεν μπορούμε, όμως, από την άλλη να βάζουμε εμπόδια στο μουσείο, πριν ακόμα ξεκινήσει τη λειτουργία του για να εξημερευτούν ορισμένοι κάποιες παγιωμένες αντιλήψεις που μας θέλουν κολημένους στο παρελθόν.

Στο νέο μουσείο ανατίθεται η διαχείριση και η διαφύλαξη των αρχαιοτήτων, η ιδιοκτησία, όμως, των οποίων, κυρία Φιλίνη,

παραμένει στο κράτος. Μια σειρά από θέματα που σχετίζονται με τη λειτουργία του είναι αυτονόητο πως θα ρυθμιστούν με προεδρικά διατάγματα. Το σημαντικότερο, όμως, όλων είναι ότι το αίτημα του αρχαιολογικού κόσμου για μεγαλύτερη και ουσιαστικότερη παρέμβαση στη διαχείριση του πολιτισμού γίνεται συγκεκριμένη πράξη. Η έννοια της ευέλικτης διαχείρισης δεν είναι ένα λεκτικό πυροτέχνημα. Ευέλικτη διαχείριση σημαίνει ύπαρξη συγκεκριμένων διοικητικών δομών που σήμερα χτίζουμε μ' αυτό ακριβώς το σχέδιο νόμου που έχετε στα χέρια σας.

Όλα αυτά που αναφέρω είναι προφανή, θα έλεγα, παρ'όλα αυτά όμως η Αντιπολίτευση επιλέγει μια ακατανόητη αντιπαράθεση. Δεν θα κάνω δίκη προθέσεων, θα αναρωτηθώ όμως για τη σκοπιμότητα αυτής της επίκαιρης ερώτησης, όταν μάλιστα το σχέδιο νόμου βρίσκεται σε διαδικασία διαβούλευσης. Ούτε το ψηφίσαμε ούτε το συζητήσαμε ούτε έχει έλθει στην επιτροπή και μου υποβάλλετε τέτοιου είδους επίκαιρες ερωτήσεις.

Ας αναλάβει, λοιπόν και η Αντιπολίτευση τις ευθύνες της και ας καταθέσει -και το λέω, κυρία Φιλίνη, σε εσάς και στο κόμμα σας- συγκεκριμένες προτάσεις, ώστε κάποια στιγμή να συζητήσουμε με καλή πίστη, την οποία διαθέτετε, επί του συγκεκριμένου και όχι με αόριστες αναφορές και γενικόλογες καταγγελίες.

Εδώ είμαι, λοιπόν, σε λίγο καιρό θα έλθει και στη Βουλή το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου για να σας ακούσουμε και να δούμε τα επιχειρήματά σας και την τεκμηρίωσή τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Η ερωτώσα Βουλευτής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., κ. Φιλίνη, έχει το λόγο για δύο λεπτά.

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Κύριε Υπουργέ, σας σέβομαι ως Υπουργό, αλλά δεν απαντήσατε καθόλου συγκεκριμένα. Απαντήσατε πάρα πολύ αόριστα και αυτό πραγματικά μεγαλώνει τις ανησυχίες μας.

Επίσης, θέλω να πω ότι εσείς ο ίδιος σε μια συνέντευξη τύπου δώσατε αυτό το σχέδιο νόμου. Δεν το δώσατε στα κόμματα, για να διαβουλευτείτε με αυτά, αλλά ανακοινώσατε τις ήδη ανειλημμένες αποφάσεις σας. Οπότε δικαιούμαστε απολύτως να έχουμε απόψεις πάνω σε εκείνα που εσείς ο ίδιος εξαγγείλατε.

Κύριε Υπουργέ, επειδή έχω εδώ μπροστά το σχέδιο νόμου που εσείς διανεμάτε, παραχωρείτε τα κινητά αντικείμενα του Ιερού Βράχου της Ακρόπολης χωρίς να διασφαλίζεται με κανέναν τρόπο το Δημόσιο. Με κανέναν τρόπο δεν υπάρχουν όροι γι' αυτήν την παραχώρηση. Αντίθετα, ανατίθεται η διεύθυνση αυτού του μουσείου σε ένα Διοικητικό Συμβούλιο, χωρίς να λέτε γι' αυτό οποιαδήποτε επιστημονικά προσόντα, τα οποία θα πρέπει να διαθέτει αυτό το συμβούλιο.

Επίσης, καθορίζετε ότι θα υπάρχει ένας προϊστάμενος της διεύθυνσης του μουσείου που και γι' αυτόν δεν καθορίζεται οποιοδήποτε επιστημονικό κριτήριο. Πώς θέλετε να έχουμε οποιαδήποτε σιγουριά, να αισθάνεται ο λαός μας μια ασφάλεια για την πολιτισμική μας κληρονομιά, κύριε Υπουργέ;

Εσείς ο ίδιος, κύριε Υπουργέ, μιλήσατε για ευελιξία. Ξέρετε ότι για τον Ιερό Βράχο της Ακρόπολης, γι' αυτό το μουσείο, για όλα αυτά τα κινητά αντικείμενα και για όσα στο μέλλον ζητούμε να μας επιστραφούν, δηλαδή, αυτά που κατακρατούν οι Βρετανοί στην Αγγλία έχουμε ευθύνη. Εμείς, ήδη, στο παρελθόν έχουμε αρνηθεί να στείλουμε σημαντικά στο εξωτερικό αρχαιολογικά εκθέματα.

Τώρα αυτό το διοικητικό συμβούλιο θα μπορεί να αποφασίσει πότε θα στέλνει, τι θα στέλνει και να δέχεται δωρεές. Δεν ξέρουμε, βέβαια, με τι κριτήρια θα δέχεται αυτές τις δωρεές. Δηλαδή η δημόσια περιουσία και η περηφάνια του λαού μας μπαίνει σε τρομερό κίνδυνο.

Κύριε Υπουργέ, θέλω να καταλήξω πως δεν έχετε αυτό το δικαίωμα. Γενιές αρχαιολόγων έχουν παλέψει πάνω σε αυτόν τον Ιερό Βράχο. Το γνωρίζω και προσωπικά από φίλους, συγγενείς, από ανθρώπους που έχουν δώσει τη ζωή τους γι' αυτόν τον Ιερό Βράχο. Ανήκει σε εμάς. Δεν μπορείτε να τον διαχειρίζεστε σαν να ανήκει -δεν ξέρω σε ποιον- σε εσάς ή στο κόμμα σας. Δεν είναι δυνατόν να μας μιλάτε με αυτόν τον τρόπο!

Αυτό το κείμενο που δώσατε στη συνέντευξη τύπου δεν μας

διασφαλίζει με κανέναν τρόπο. Και όχι μόνο αυτό, αλλά ανοίγει κερκόπορτα για όλα τα αρχαιολογικά μας μουσεία και για όλους τους αρχαιολογικούς μας χώρους. Ήδη φαίνεται από το νομοσχέδιο που έχει κατατεθεί για την Εθνική Λυρική Σκηνή, καθώς και από το νόμο για τα κρατικά μουσεία σύγχρονης τέχνης, ότι τον πολιτισμό μας δεν τον σέβεστε και τον παραδίδετε χωρίς κριτήρια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ. Έχετε δικαίωμα δευτερολογίας.

ΜΙΧΑΗΛ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Αγαπητή κυρία Φιλίνη, δικαιούστε να έχετε την άποψή σας, αλλά δεν δικαιούστε να λέτε ότι δεν έχουμε την ίδια ευαισθησία, ότι ανοίγουμε κερκόπορτες, ότι κινδυνεύει ο δημόσιος χαρακτήρας των μουσείων. Νομίζω ότι είναι αυθαίρετες οι απόψεις αυτές που διατυπώνετε. Έχουμε την ίδια ευαισθησία όπως και εσείς. Και βγάλαμε το νομοσχέδιο σε δημόσια διαβούλευση, διότι αυτός είναι ο θεσμικός μας ρόλος.

Η Κυβέρνηση προτείνει –αυτό έκανα, αφού έτσι κάνουν όλα τα κόμματα, όταν κυβερνούν- και η Αντιπολίτευση μέσα στις κοινοβουλευτικές διαδικασίες καταθέτουν προτάσεις και, αν είναι σωστές, εντάσσονται στο νομοσχέδιο, αν δεν είναι σωστές, απορρίπτονται από την κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Αυτό που έκανα, λοιπόν, ήταν το δεοντολογικά σωστό.

Τώρα, πρέπει να σας πω και να σας τονίσω ξανά και ξανά ότι ο δημόσιος χαρακτήρας του νέου μουσείου διασφαλίζεται πλήρως με τη σύστασή του ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Ρωτήστε τους νομικούς συμβούλους του κόμματός σας. Δεν είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Έχει δημόσιο χαρακτήρα. Μια σειρά δε από άλλα ζητήματα που θα ανακύψουν και τα θέσατε –τόσο διοικητικά όσο και επιστημονικά- που είναι λεπτομερειακής φύσεως θα απαντηθούν με έκδοση προεδρικών διαταγμάτων, όπως γίνεται, όταν νομοθετούμε τα τελευ-

ταία εκατό χρόνια σε αυτό το Κοινοβούλιο.

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Ότι αποσπάται από τον Ιερό Βράχο της Ακρόπολης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κυρία Φιλίνη, δεν έχετε το λόγο!

ΜΙΧΑΗΛ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Θα ορίζονται τα προσόντα και του γενικού διευθυντού και των προϊσταμένων. Θα ορίζονται τα προσόντα. Δεν θα είναι άνθρωποι χωρίς επιστημονικές περγαμηνές. Ποιος θα τολμήσει να το κάνει αυτό; Δεν έχετε εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση; Δηλαδή μόνο εσείς διατηρείτε αυτήν την ευαισθησία για τον πολιτισμό μας;

Θα υπάρχει δε και συγκεκριμένο αναλυτικό οργανόγραμμα. Και είναι προφανές ότι και ο πρόεδρος και τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου θα είναι πρόσωπα εγνωσμένου επιστημονικού κύρους, αναμφίβολα.

Το νέο μουσείο, λοιπόν, κυρία Φιλίνη, πρέπει να είναι –και να το δεχθείτε αυτό κάποτε- και λειτουργικό και αποτελεσματικό και ανοιχτό στην κοινωνία και φιλικό προς τον επισκέπτη. Ένα σύγχρονο μουσείο, μακριά από τις προκαταλήψεις του χθες. Η ζωή προχωράει. Υιοθετώντας πιο σύγχρονους τρόπους διοίκησης, βάζουμε το μουσείο στη θέση που του ανήκει στο διεθνές επίπεδο. Έτσι λειτουργούν όλα τα μουσεία του κόσμου, είτε στη Δύση είτε στην Αμερική. Πάρτε το χαμπάρι! Είναι ένα δημόσιο μουσείο, χωροθετημένο στο μείζονα αρχαιολογικό χώρο της Ακρόπολης υπό την άμεση εποπτεία, κυρία Φιλίνη, του Υπουργείου Πολιτισμού.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη των

ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Θα συζητηθεί η υπ' αριθμόν 79/30-5-2008 επερώτηση των Βουλευτών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ.κ.Αλέκας Παπαρήγγα, Σπυρίδωνος Χαλβατζή, Αχιλλέα Κανταρτζή, Κωνσταντίνου Αλυσανδράκη, Νικόλαου Γκατζή, Ιωάννη Γκιόκα, Ιωάννη Ζιώγα, Κωνσταντίνου Καζάκου, Σοφίας Καλαντίδου, Γαρυφαλιάς (Λιάνας) Κανέλλη, Ευθαλίας (Λίλας) Καφαντάρη, Διαμάντ Μανωλάκου, Γεώργιου Μαρίνου, Γεωργίου Μαυρίκου, Παναγιώτα (Εύας) Μελά, Νικόλαου Μωραϊτή, Βαρβάρας (Βέρας) Νικολαΐδου, Ιωάννη Πρωτοούλη, Σταύρου Σκοπελίτη, Αντώνιου Σκυλάκου και Χαράλαμπου Χαράλαμπος προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με τον πολιτισμό και τις τέχνες.

Εν τω μεταξύ, από τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες των κομμάτων λάβαμε επιστολές, με τις οποίες ορίζουν Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους. Η μεν Νέα Δημοκρατία ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο το Βουλευτή Λέσβου κ. Ιωάννη Γιαννέλλη-Θεοδοσιάδη, το Π.Α.ΣΟ.Κ. ορίζει τη Βουλευτή Β'Αθηνών κ. Μαρία Δαμανάκη και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός ορίζει το Βουλευτή κ. Άδωνι-Σπυρίδωνα Γεωργιάδη.

Το λόγο έχει η πρώτη επερωτώσα κ. Παναγιώτα Μελά.

Ορίστε, κυρία Μελά, έχετε το λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ-ΕΥΑ ΜΕΛΑ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Βουλευτές, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας φέρνει σε επερώτηση το θέμα του πολιτισμού, ακριβώς γιατί το θεωρεί αρκετά σημαντικό για την κοινωνία.

Εμείς αντιλαμβανόμαστε τον πολιτισμό σαν το σύνολο των επιτευγμάτων του ανθρώπου στον τομέα της επιστήμης, της εργασίας και τις τέχνες. Έχει να κάνει συνολικά με τον τρόπο ζωής και συμπεριφοράς με την καθημερινότητα και την ποιότητα ζωής των ανθρώπων. Και βέβαια, είναι ένα μεγάλο ζήτημα η σημερινή καπιταλιστική πραγματικότητα, εάν μπορεί να νοηθεί ως πολιτισμός με τη νέα τάξη πραγμάτων, με τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους, με την Ευρωπαϊκή Ένωση και την πολιτική της, που οδηγεί τον κόσμο στη φτώχεια, την ανεργία, την περιθωριοποίηση και την υποβάθμιση της ζωής του, όταν χιλιάδες εκατομμύρια εργαζόμενοι, νεολαία, μετανάστες, βιώνουν αυτή την πραγματικότητα. Εμείς το ονομάζουμε βαρβαρότητα, δεν το ονομάζουμε πολιτισμό.

Όμως, για τη συζήτηση θα περιοριστούμε στην πολιτιστική δημιουργία, κύριε Υπουργέ, και στον τομέα των τεχνών. Και εδώ συγκρούονται δύο θεμελιώδεις αντιλήψεις. Η αντίληψη που εσείς υπηρετείτε και που λέει ότι η τέχνη και ο πολιτισμός είναι εμπόρευμα και η αντίληψη που έχει ο κόσμος της δουλειάς, ότι η τέχνη και ο πολιτισμός είναι κοινωνικό αγαθό, είναι λαϊκή ανάγκη.

Αυτό που εισπράττει ο εργαζόμενος τα τελευταία χρόνια, είναι ότι η τέχνη είναι προϊόν, είναι εμπόρευμα. Ο πολιτισμός για την άρχουσα ιδεολογία είναι άρμα για το πέρασμα της πολιτικής του ιμπεριαλισμού.

Θα πρέπει να πούμε ότι τα τελευταία χρόνια σε κάθε χώρα τα μέσα παραγωγής και αναπαραγωγής της τέχνης, της αξιοποίησης του ελεύθερου χρόνου των εργαζομένων συγκεντρώνονται σε λίγα χέρια, σε τεράστια σούπερ μάρκετ τέχνης, αγκαλιάζοντας όλη την έκταση του θεάματος και ακροάματος, με πολύπλευρη αρνητική επίδραση. Την ίδια ώρα η εξέλιξη αυτή αποσθρώνει θεσμούς, παραδόσεις, αντιλήψεις, επιδρά βαθιά στο οικοδομήμα, παγκόσμια, ενισχύοντας την κυρίαρχη ιδεολογία.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα στη χώρα μας είναι οι βαθιές αλλαγές στον τομέα της παραγωγής και διακίνησης τέχνης και συνολικά της αξιοποίησης του ελεύθερου χρόνου. Παραδείγματα, η μετάλλαξη του Φεστιβάλ Αθηνών, της Επιδαύρου και του κινηματογράφου, που μαζί για το νόμο για το θέατρο ανέτρεψαν ριζικά τα δεδομένα στο χώρο. Τα σχέδια για τον κινηματογράφο, η δημιουργία ιδρυμάτων και ακαδημιών που προωθούν την εμπορευματοποίηση της τέχνης, η ίδρυση της Ακαδημίας Τεχνών ως ένα αδιαβάητο ΙΕΚ είναι ενδεικτικά. Το ζήτημα είναι πώς οι συνθήκες αυτές επιδρούν στην παραγωγή

της τέχνης και τι είδους τέχνη διαμορφώνεται.

Μοιάζει, αγαπητοί κύριοι Βουλευτές, να έχει τρωθεί καίρια η έννοια του καλλιτέχνη δημιουργού και ολόκληρη η διαδικασία σύλληψης και της καλλιτεχνικής δημιουργίας.

Η συγκέντρωση των μέσων παραγωγής και διακίνησης των έργων τέχνης, της λογοτεχνίας και γενικότερα των πολιτιστικών αγαθών σε λίγους μονοπωλιακούς ομίλους -μια διαδικασία που στη χώρα μας βρίσκεται σε μια διαδικασία γρήγορης ανάπτυξης- οδηγεί στη χρήση τους με γνώμονα το κέρδος, την απόκτηση επιρροής από τους κατέχοντες, την προώθηση έργων που πουλάνε ή έργων με περιεχόμενο αποδεκτό, ώστε να προωθηθούν. Ο έλεγχος αυτός αποφασίζει τι παράγεται και κυρίως τι φτάνει στον αποδέκτη και τι δεν φτάνει ποτέ.

Η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα του πολιτισμού, την οποία τα τελευταία δεκαοκτώ-δεκαεννέα χρόνια οι κυβερνήσεις υπηρετούν, είναι μία πολιτική, όσοι την αποδέχονται, ισοπέδωσης πολιτιστικής, εμπορευματοποίησης της τέχνης. Έχουμε μια διαφοροποίηση. Το ιδιωτικό κεφάλαιο, όχι μόνο εμπλέκεται στη διακίνηση της τέχνης, αλλά από το 2000 και μετά ενεργά εμπλέκεται στην παραγωγή πολιτιστικών αγαθών. Έχουμε μια προσπάθεια ολοκληρωτικής εμπορευματοποίησης διαχείρισης του ελεύθερου χρόνου των εργαζομένων με την ενίσχυση της καπιταλιστικής πολιτιστικής βιομηχανίας.

Θα σας θυμίσω ότι το 2003 η τέχνη εντάχθηκε στη Συμφωνία της GATT. Επίσης, ήλθε η εξαίρεση της υπαγωγής της τέχνης στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου. Στα πλαίσια αυτά, η κυβερνητική πολιτική, όπως την έχει βιώσει ο εργαζόμενος από το 1994 στον τομέα του πολιτισμού, είναι μια σταδιακή ιδιωτικοποίηση του χώρου των τεχνών και του πολιτισμού, κατάργηση κάθε κοινωνικού ελέγχου και συμμετοχής των συλλογικών φορέων των καλλιτεχνών και των εργαζομένων στη διαμόρφωση της κρατικής πολιτιστικής πολιτικής, ιδιωτικοποίηση των θεσμών του Υπουργείου Πολιτισμού.

Θα πω χαρακτηριστικά ότι από το 1997 μέχρι σήμερα και τα σύγχρονα μουσεία τέχνης που ιδρύθηκαν ήταν Ν.Π.Δ.Δ. και ιδιωτικοποιήθηκαν όλα σχεδόν τα νομικά πρόσωπα του Υπουργείου Πολιτισμού, με διοικήσεις ελέω Υπουργών Πολιτισμού, με ασαφή κριτήρια διορισμών, χωρίς προκηρύξεις, χωρίς άμιλλα για τη διοίκηση αυτών των νομικών προσώπων και χωρίς κανένα κοινωνικό έλεγχο, καμμία εκπροσώπηση φορέων. Αντίθετα, σε όλα τα κέντρα λήψης αποφάσεων της πολιτείας για τον πολιτισμό βλέπουμε να παρελαύνουν επιχειρηματίες, μεσάζοντες έμποροι και μπαίνει το μεγάλο ζήτημα για την ελληνική κοινωνία: ποιος τελικά καθορίζει την πολιτιστική παραγωγή; Απόδειξη: το χώρο του θεάτρου τον διαχειρίζονται τρεις επιχειρηματίες που έχουν στην κατοχή τους πάνω από εξήντα θέατρα, με αποτέλεσμα να καθορίζουν περιεχόμενο, ρεπερτόριο, συντελεστές και εργασιακές σχέσεις. Να θυμίσω ότι ακόμα και στην Προεδρία της Λυρικής Σκηνής είναι ο κ. Κυριακόπουλος, είναι γνωστό αυτό.

Μουσική: οι δημόσιες μεγάλες ορχήστρες, φυτοζωούν ή κλείνουν, ενώ το χώρο της παραγωγής της μουσικής λυμαινεται το μεγάλο επιχειρηματικό κεφάλαιο.

Χορός: χωρίς υποδομές. Και μη μας απαντήσετε ότι ιδρύσατε το Εθνικό Κέντρο, το Ε.ΚΕ.ΘΕ., πέρυσι επί Υπουργίας του κ. Βουλγαράκη, γιατί δεν απαντάει στο ζήτημα, απεναντίας είναι ένας θεσμός που ανοίγει τις διαδικασίες ιδιωτικοποίησης του χώρου.

Εικαστικά: τα σύγχρονα μουσεία λειτουργούν σαν ιδιωτικοί χώροι, δεν γίνονται δημόσιες εκθέσεις, δεν υπάρχουν υποδομές. Όταν γίνονται κάποιες δημόσιες εκθέσεις, γίνονται με ιδιωτικά κριτήρια. Παράδειγμα, οι μεγάλες εκθέσεις που διοργανώσε το Υπουργείο κατά την περίοδο των Ολυμπιακών Αγώνων ή και σήμερα στην Κίνα. Οι εκπροσωπήσεις, χωρίς διαφάνεια. Τα δημόσια καλλιτεχνικά έργα έχουν συρρικνωθεί και γιατί έχει συρρικνωθεί η έννοια του δημόσιου χώρου και έχει εμπορευματοποιηθεί και γιατί υπάρχει η λογική της σύνδεσης του δημόσιου με τον ιδιωτικό τομέα. Η δημόσια αισθητική πώς διαμορφώνεται τελικά; Διαμορφώνεται από την αγορά από τα Μ.Μ.Ε. και από το μεγάλο κατασκευαστικό κεφάλαιο.

Κινηματογράφος: ουδέποτε μέχρι σήμερα έχει εισπραχθεί το 1,5% που οφείλουν οι ιδιοκτήτες των καναλιών να δίνουν για την

παραγωγή σύγχρονου κινηματογραφικού έργου. Δεν εφαρμόζεται ο νόμος. Έχει μετατραπεί το Φεστιβάλ Κινηματογράφου σε διεθνές και έχει συρρικνωθεί η Ελληνική Κινηματογραφική Παραγωγή. Θα αναφέρω χαρακτηριστικά ότι τα χρήματα που διατίθενται για την ανάπτυξη της σύγχρονης ελληνικής κινηματογραφίας είναι στο 1/6 του ποσού που διατίθεται γι' αυτό το πανηγύρι που λέγεται «Διεθνές Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης».

Το Γνωμοδοτικό Συμβούλιο για τον Κινηματογράφο δεν λειτουργεί με δική σας ευθύνη, κύριε Υπουργέ. Μιλάτε για διεθνή πολιτιστική παρουσία της χώρας, αλλά η πολιτική της άρχουσας τάξης όπως εκφράζεται από τις πολιτικές των κυβερνήσεων αποδεικνύει υποτέλεια και εξάρτηση.

Ας δούμε πού έχει φέρει τα πράγματα και τι πολιτιστικό τοπίο έχει διαμορφώσει αυτή η διαχείριση της τέχνης και του πολιτισμού από το ιδιωτικό κεφάλαιο. Δεν υπάρχει ή δεν αφήνει να υπάρξει καλλιτεχνική παραγωγή ή μάλλον θα θέλατε να μην υπάρχει. Υπάρχει, απλώς δεν βρίσκει τη δυνατότητα πρόσβασης στο κοινό.

Ποιος λοιπόν είναι ο ρόλος του κράτους; Εδώ είναι το μεγάλο ζήτημα. Είναι απλά ο διαμεσολαβητής για να δημιουργεί τους όρους δράσης και παρέμβασης του μεγάλου κεφαλαίου στο χώρο του πολιτισμού;

Μέσα σ' αυτήν την αντίληψη που είναι η κυρίαρχη βλέπουμε τελευταία να προωθείται και η σύνδεση του πολιτισμού με τον τουρισμό. Χαρακτηριστικό παράδειγμα που το αποδεικνύει είναι η προσπάθεια συστέγασης που κάνετε του Υπουργείου Τουρισμού με το Υπουργείο Πολιτισμού στη Θηβών. Αυτή η προσπάθεια σύνδεσης του πολιτισμού αποκλειστικά με τον τουρισμό σηματοδοτεί την ακύρωση της ίδιας της παιδευτικής έννοιας της τέχνης, σημαίνει τη μετατροπή της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και της σύγχρονης τέχνης σε οικονομικά «φιλέτα» για το συμφέρον του κεφαλαίου, σημαίνει αυτό το έντυπο το οποίο είναι έκδοση του Υπουργείου Τουρισμού και που αν δείτε την εικόνα που παρουσιάζει για το σύγχρονο πολιτισμό, νομίζω ότι δεν τιμά ούτε τη χώρα μας ούτε το Υπουργείο.

Περνάω στα άλλα ζητήματα. Η καλλιτεχνική παιδεία είναι ανύπαρκτη. Τομείς ολόκληροι δεν έχουν ανωτατοποιηθεί. Αντίθετα, βγάζετε από κάποιες σχολές που ξεφύτρωσαν εδώ κι εκεί θεατρολόγους και μουσικολόγους χωρίς να βγάζει η ανώτατη καλλιτεχνική παιδεία ανθρώπους για το θέατρο, σκηνοθέτες, ηθοποιούς, χωρίς να βγάζει μουσικούς. Ελάχιστες είναι οι σχολές σε ανώτατο επίπεδο που βγάζουν μουσικούς, μία στην Κέρκυρα και μία στο Πανεπιστήμιο της Μακεδονίας. Είναι απορίας άξιο τι θα κάνουν όλοι αυτοί οι θεωρητικοί όταν δεν έχετε ανωτατοποιήσει την καλλιτεχνική παιδεία και όταν η επαγγελματική καλλιτεχνική παιδεία αλώνεται από ιδιώτες οι οποίοι με υψηλά διδάκτρα δίνουν αμφίβολες σπουδές στους ενδιαφερόμενους.

Η αισθητική αγωγή που αφορά το σύνολο των παιδιών εξοστρακίζεται. Αυτό ήδη έχει ξεκινήσει από την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση που έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 1997. Εξοστρακίζεται από τον κορμό της δημόσιας παιδείας, από την υποχρεωτική παιδεία, έχει γίνει επιλογής στο λύκειο, ωθείται στην εξωσχολική παιδεία από το δημοτικό.

Τίθεται ένα μεγάλο ερώτημα: Πώς θα διαμορφώσει ο νέος άνθρωπος προσωπικότητα; Πώς θα αναπτύξει τα κριτήριά του; Πώς θα μάθει να εκφράζεται; Πώς θα γίνει ένας ολοκληρωμένος άνθρωπος χωρίς αισθητική αγωγή μέσα στην υποχρεωτική δημόσια και δωρεάν για μας παιδεία, ανεξάρτητα από το τι επάγγελμα θα ακολουθήσει στο μέλλον;

Πολιτιστική κληρονομιά: Τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό. Το 90% των αρχαιοφυλάκων είναι έκτακτοι. Χίλιες διακόσιες οργανικές θέσεις είναι κενές. «Ξέφραγο αμπέλι» ο τόπος, αφύλακτοι οι χώροι. Έχω μία λίστα να σας δώσω, κύριε Υπουργέ, με αρχαιολογικούς χώρους με συγκεκριμένο αριθμό ελλείψεων σ' όλες τις περιοχές. Τεράστιες είναι οι ελλείψεις σε αρχαιολόγους, τεράστιες οι ελλείψεις σε συντηρητές, τεράστιες οι ελλείψεις σε εργατοτεχνίτες. Χιλιάδες συμβασιούχοι στο Υπουργείο Πολιτισμού είναι όμηροι αυτήν τη στιγμή. Έχουν απολυθεί και το Υπουργείο προσλαμβάνει καινούργιους με αδιαφανείς διαδικασίες.

Φτάνουμε στο σκάνδαλο, κατά τη γνώμη μας, της δημοσίευσης των σχεδίων σας για τη μετατροπή του Μουσείου της

Ακρόπολης σε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Βεβαίως δημοσίου δικαίου λέτε ότι θέλετε να το κάνετε, αλλά οφείλουμε να σας πούμε τα εξής: Το θέμα του Μουσείου της Ακρόπολης, κύριε Υπουργέ, και η μετατροπή του σε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου δεν είναι παρά το πρώτο βήμα για να περάσετε στην ιδιωτικοποίησή του. Άλλωστε αν διαβάσει κανείς προσεκτικά και τις συνεντεύξεις σας και το συσχετισμό και τον παραλληλισμό που κάνετε του Μουσείου της Ακρόπολης με άλλα διεθνή, μεγάλα και αξιοσέβαστα μουσεία που όμως έχουν άλλο χαρακτήρα, δεν είναι αρχαιολογικά, δεν έχουν συνάφεια με έναν συγκεκριμένο αρχαιολογικό χώρο και τα περισσότερα από τα ευρήματα που εκθέτουν είναι προϊόντα λεηλασίας άλλων χωρών ή αρχαιοκαπηλίας –και το ξέρετε πολύ καλά– δεν έχει καμμία σχέση το Μουσείο της Ακρόπολης και ο χαρακτήρας του μ' αυτά τα διεθνή μουσεία που αναφέρετε.

Το ξεκόβετε από την Αρχαιολογική Υπηρεσία, το ξεκόβετε από την πηγή, από εκεί δηλαδή που τα αρχαιολογικά ευρήματα βρίσκονται και δίνουν τις ιστορικές πληροφορίες. Ξεκόβονται τα έσοδα του μεγαλύτερου μουσείου της χώρας από το κοινό ταμείο, το Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων, με συνέπεια να υπάρξει ζημία στα περιφερειακά μουσεία από αυτό το ξέκομμα. Θεωρούμε ότι είναι προπομπός της ιδιωτικοποίησης και της εμπορευματοποίησης της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Θα πω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Στα έσοδα του μουσείου που θέλετε να δημιουργήσετε ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, το πρώτο έσοδο που βάζετε, είναι απ' τα εισιτήρια. Δεύτερο ζήτημα βάζετε την επιχορήγηση του Υπουργείου ως οφείλει.

Εμείς είχαμε διαφωνήσει και με το ότι δημιουργήσατε αυτό το μουσείο στη συγκεκριμένη θέση, γιατί πιστεύουμε ότι η συγκεκριμένη θέση αντιστρατεύεται τον Ιερό Βράχο και θα δημιουργούσε τα προβλήματα που ήδη δημιουργεί. Από την άλλη μεριά, ξέρουμε και είχαμε εκφράσει τις αντιρρήσεις για το διεθνή διαγωνισμό, ο οποίος εντέλει έβγαλε μια πρόταση ξένη σε σχέση με το περιβάλλον. Λέτε ότι θα το στελεχώσετε με απόφαση διοικητικού συμβουλίου που θα το ορίζει εσείς, χωρίς συγκεκριμένα κριτήρια. Ούτε καν αρχαιολόγοι δεν προσδιορίζονται ότι θα είναι η διοίκηση αυτού του μουσείου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού).

Κυρία Πρόεδρε, θα πάρω δύο, τρία λεπτά από τη δευτερολογία μου.

Για να προχωρήσουμε, λοιπόν, έχουμε υποχρηματοδότηση συνολικά της πολιτιστικής κληρονομιάς, παύση της χαρτογράφησης, με το νόμο που ψηφίσατε το 2005 παράδοση των ενάλων αρχαιοτήτων σε μια ανεξέλεγκτη κατάσταση μέσω των καταδυτικών πάρκων. Η χώρα ξέφραγο αμπέλι, για να θυμίσω ότι αυτή η διαδικασία για την πολιτιστική κληρονομιά ήδη από το 1997, με τη δημιουργία του Οργανισμού Προστασίας Πολιτιστικής Κληρονομιάς προχώρησε στην υποβάθμιση του Τ.Α.Π. και τη μερική ιδιωτικοποίησή του.

Τι να θυμίσω μέσα σ' αυτά; Να θυμίσω τι γίνεται με το θέμα των ξενοδοχείων «ΞΕΝΙΑ»; Με την «ΚΟΛΟΥΜΠΙΑ» που έχει χαρακτηριστεί ΒΙΟ.Π.Α. προς εξυγίανση με την προοπτική να γίνει από τον ιδιώτη κάποιο mall;

Η σύγχρονη κληρονομιά από την άλλη πλευρά σε πλήρη εγκατάλειψη. Έλλειψη υποδομών, έλλειψη δημοσίων φορέων παραγωγής, καταγραφής, ανάδειξης και στήριξης της σύγχρονης τέχνης.

Μέσα σ' αυτή τη λογική το Υπουργείο Πολιτισμού έχει παγώσει τις πιστώσεις, υποχρηματοδοτεί. Δεκάδες πολιτιστικοί φορείς, μουσεία σημαντικά -Καπράλου και πολλά άλλα, να μην τα αναφέρω τώρα- φυτοζωούν. Από την άλλη μεριά, για ειλημμένες αποφάσεις του Υπουργείου, όπως είχαν δρομολογηθεί με τα δίκτυα εργαστηρίου και τα δίκτυα πόλεων -μιλάω για την Πάτρα, μιλάω για το Ρέθυμνο, μιλάω για την Καλαμάτα- υπάρχουν απλήρωτοι εργαζόμενοι. Το Υπουργείο δεν έχει προχωρήσει να πληρώσει τις προγραμματικές του συμβάσεις.

Υποβάθμιση των δημόσιων φορέων στο χώρο της τέχνης συνολικά. Εξαναγκασμός των δημόσιων φορέων να στραφούν

σε χορηγίες, όπως για παράδειγμα το Επιμελητήριο Εικαστικών Τεχνών, που έχει πέντε χιλιάδες μέλη. Μόνο το 50% των ανελαστικών δαπανών του καλύπτεται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Δεν ενισχύεται την καλλιτεχνική δημιουργία μέσω της συλλογικής δράσης. Αντίθετα, εμφανίζεστε και είστε πολύ γαλαντόμος όσον αφορά το ιδιωτικό κεφάλαιο. Μια ματιά στον προϋπολογισμό το δείχνει αυτό. Τη μερίδα του λέοντος την έχουν τα δύο μεγάλα μέγαρα και οι ιδιωτικοί φορείς στο χώρο της σύγχρονης τέχνης. Τα νούμερα μιλάνε, κύριε Υπουργέ.

Για να κλείσω, μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, εμείς πιστεύουμε ότι με το 0,56% του κρατικού προϋπολογισμού δεν μπορεί να ασκηθεί η πολιτιστική πολιτική. Αντί να προσπαθείτε να κόψετε τα κονδύλια, θα έπρεπε να διεκδικείτε και εσείς να αυξηθεί αυτό το κονδύλι, κάτι που δεν το κάνετε. Αντίθετα, ενισχύετε τη λεγόμενη ιδιωτική πρωτοβουλία.

Μέσα σ' αυτό το τοπίο καλείται ο καλλιτέχνης να δημιουργήσει με αβεβαιότητα, ανασφάλιστος, ανελεύθερος, γιατί η πολιτική σας τον αφήνει έρμαιο της αγοράς. Δείτε τι κυριαρχεί γύρω, ποια είναι η συνέπεια. Είναι περιθωριοποιημένος, χωρίς δυνατότητες άμιλλας, αναλώσιμος, παραδομένος στον ανταγωνισμό που δημιουργούν οι εμπορευματοποιημένες σχέσεις στο χώρο του πολιτισμού και πάνω από όλα ξεκομμένος από το κοινό, το κοινό που δεν έχει καλλιτεχνική παιδεία. Δεν του δίνετε καλλιτεχνική παιδεία, δεν έχει πρόσβαση στα πολιτιστικά αγαθά, γιατί είναι ακριβά, εφόσον η αγορά καθορίζει τους όρους.

Για να πάει σήμερα μια οικογένεια τετραμελής σε ένα μουσείο θέλει 40 και 60 ευρώ, κύριε Υπουργέ, αν το ξέρετε. Δεν έχει ελεύθερο χρόνο ο εργαζόμενος και διαμορφώνεται η αντίληψή του από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και από τη διαχείριση της αγοράς. Και είναι παραδομένος στην υποκουλτούρα, η οποία μέσω της καπιταλιστικής πολιτιστικής βιομηχανίας, τα σκυλάδικα, τις σαπουνόπερες, τα τηλεπαιχνίδια κ.λπ., διαμορφώνει το τοπίο.

Εμείς διεκδικούμε την κοινωνική λειτουργία της τέχνης και του καλλιτέχνη. Έχουμε μια άλλη αντίληψη. Θεωρούμε ότι ο πολιτισμός είναι κοινωνικό αγαθό. Πιστεύουμε όμως, παρ' ότι είστε σε μια αντίθετη αντίληψη, ότι και μέσα στο πλαίσιο της δικής σας αντίληψης θα έπρεπε και θα μπορούσατε να δρομολογήσετε κάποιες λύσεις για τα ζητήματα των καλλιτεχνών.

Για παράδειγμα, το 2% να διατίθεται για τον πολιτισμό – και με ποιο τρόπο βέβαια θα δίνεται αυτό – είναι πρωταρχική ανάγκη, η λύση του ασφαλιστικού των καλλιτεχνών, το 1,5% για τον κινηματογράφο, το 1% της δαπάνης των δημοσίων κτηρίων που θα πρέπει να διατίθεται για την τοποθέτηση έργων σε αυτά. Πέντε χρόνια δεν έχετε κάνει τίποτα γι' αυτό το θέμα.

Χρειάζεται ανωτατοποίηση της καλλιτεχνικής παιδείας σε όλους τους τομείς στα πλαίσια του Υπουργείου Παιδείας και στο πλαίσιο της δημόσιας και δωρεάν παιδείας. Όχι να υπάρχουν αδιαβάθμητα Ι.Ε.Κ. δεξιά κι αριστερά. Να γίνουν μονιμοποιήσεις των εργαζομένων στο χώρο του Υπουργείου Πολιτισμού χωρίς όρους και χωρίς προϋποθέσεις, ενίσχυση των συλλογικών φορέων των καλλιτεχνών και ενίσχυση των πολιτιστικών φορέων της νεολαίας, στις γειτονιές, των εργατικών σωματείων, για να κάνουν πολιτιστικό έργο, για να γίνει αυτή η όσμωση με το χώρο του πολιτισμού.

Και πάνω απ' όλα σε όλες τις διαδικασίες διαμόρφωσης της πολιτιστικής πολιτικής δεν μπορεί να έχει θέση το ιδιωτικό κεφάλαιο. Δεν μπορεί αυτά να τα καθορίζουν οι επιχειρήσεις.

Τα υπόλοιπα θα τα πούμε στη δευτερολογία, αν έχει μείνει χρόνος.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Καζάκος, Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΖΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ελληνικό κράτος, αυτός ο κρατικός μας μηχανισμός έχει αναπτύξει μια εξαιρετική ικανότητα να ιδρύει θεσμούς και αμέσως μετά να ψάχνει να βρει τρόπους να τους ακυρώνει.

Στο θέμα του πολιτισμού, που είναι ευρύτατη έννοια, αλλά στην περιορισμένη έννοιά του, που έχει να κάνει με τα γράμμα-

τα και τις τέχνες, δηλαδή με λειτουργίες που ανάγονται στο εποικοδόμημα της κοινωνίας και μάλιστα στις κορυφαίες θέσεις, ο κρατικός μηχανισμός συμπεριφέρεται με μια φοβία που είναι πατροπαράδοτη σχεδόν, έρχεται από πολύ παλιά, γιατί αυτά τα ευαίσθητα θέματα που είναι σχεδόν σε αερίωδη κατάσταση δεν κατανοούνται από τον μηχανισμό. Και η στάση του είναι αδιάφορη, επιφυλακτική πάντα και σε ακραίες περιπτώσεις φτάνει να είναι εχθρική.

Θα σας αναφέρω μερικά παραδείγματα απ' αυτό το χώρο, όπως είναι ο θεσμός των περιφερειακών δημοτικών θεάτρων. Όταν ιδρύθηκε, τον χαιρετίσαμε όλοι σαν έναν πολύ χρήσιμο θεσμό, που θα αναζωογονήσει την εγκαταλελειμμένη ελληνική περιφέρεια, που θα δημιουργήσει κύτταρα ανάπτυξης των δημοσυργικών δυνάμεων τοπικά.

Αυτός ο θεσμός, όπως για μας ήταν αναμενόμενο, παγιδεύτηκε μέσα στη μιζέρια του ελληνικού δημοσίου εξαρχής. Μισή χρηματοδότηση από το Υπουργείο Πολιτισμού, μισή από τον δήμο της περιοχής, μια μίζερη κατάσταση, που δεν επέτρεψε ποτέ σχεδόν στα θέατρα αυτά να επιτελέσουν τους καταστατικούς τους σκοπούς. Η λειτουργία τους έγινε αμέσως προβληματική.

Τώρα έχουν φθάσει στο σημείο, με τις γνωστές καθυστερήσεις, να κάνουν press conference, για να αναγγείλουν το πρόγραμμα της καινούριας σαιζόν και αντί να αναγγείλουν το πρόγραμμα, αναγγέλλουν την αναστολή του προγράμματος ελλείψει χρημάτων. Δεν μπορούν να κάνουν τις παραστάσεις τους. «Έλλειψις χρημάτων, στάσις εμπορίου», όπως λέει και η παλιά ρήση.

Έχουμε το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου. Σκοπός του είναι να αναπτύξει, να προωθήσει την κινηματογραφία του τόπου μας, την παραγωγή ταινιών. Οι δεκαρούλες που χρηματοδοτούν το κέντρο, αυτά τα 3.000.000 και κάτι χιλιάδες ευρώ που αναφέρονται στον προϋπολογισμό, δεν φθάνουν ούτε για δύο ταινίες, εάν σκοπεύουμε να κάνουμε κινηματογράφο ανταγωνιστικό αν όχι σε παγκόσμιο επίπεδο που είναι πολύ μακρινός στόχος, τουλάχιστον σε ευρωπαϊκό ή έστω σε βαλκανικό επίπεδο. Δεν μπορεί να γίνει τίποτα από αυτά. Ο Έλληνας κινηματογραφιστής που θα αποφασίσει να ξεκινήσει το γύρισμα της ταινίας του είναι σαν να μπαίνει οικειοθελώς στον κύκλο της τρέλας, σαν να εξασφαλίζει εισιτήριο για το Δρομοκαΐτειο. Επί δεκαετίες θα χρωστάει λεφτά σε συγγενείς και φίλους ή θα έχει χάσει πέντε χρόνια από τη δραστηριότητά του, για να εξασφαλίσει κεφάλαια από το εξωτερικό ή από διάφορες άλλες πηγές. Δεν είναι κατάσταση αυτή. Δεν υπάρχει περίπτωση έτσι να αναπτυχθεί ελληνικός κινηματογράφος.

Έχουμε τις επιχορηγήσεις του ελεύθερου θεάτρου. Άλλος ένας θεσμός, επίσης παγιευμένος σε μία μιζέρια, που κρατά σε ομηρία ένα σωρό θιάσους, δεκαοκτώ ή είκοσι θιάσους, όσους επιλέγονται κάθε φορά, για να χρηματοδοτηθούν. Είναι και εκεί προβληματική η κατάσταση. Και ας αφήσουμε και άλλα παρεπόμενα, που δημιουργείται ένα περιβάλλον αθέμιτου ανταγωνισμού μέσα στο συνολικό χώρο του θεάτρου απ' αυτές τις επιλογές. Το αφήνουμε αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έχουμε τις κρατικές σκηνές. Δύο κρατικά θέατρα και το λυρικό θέατρο. Κανένας καταστατικός στόχος δεν επιτελείται. Ο βασικός στόχος των κρατικών σκηνών είναι η στήριξη, η ανάπτυξη της ελληνικής δραματουργίας. Αυτό είναι πολύ μακροπρόθεσμος στόχος. Το καλό έργο δεν εμφανίζεται με παρθενόγένεση, είναι μέσα σε μία μακρόχρονη διαδικασία. Θα δουλέψει πάρα πολύς κόσμος, για να βγει κάποια στιγμή το καλό έργο. Το επιχείρημα που λένε οι αρμόδιοι κάθε φορά ότι «δεν έχουμε καλά ελληνικά έργα» είναι τουλάχιστον προσβλητικό για τη νοημοσύνη των ανθρώπων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σταματώ εδώ, μια και τελείωσε ο χρόνος μου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Μπορείτε να πάρετε και το χρόνο της δευτερολογίας σας, εάν δεν έχετε ολοκληρώσει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΖΑΚΟΣ: Δεν τελειώνουν αυτά τα ζητήματα, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας ενημερώνω ότι ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς ορίζει κατά τη συζήτηση της επερώτησης ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο το Βουλευτή κ. Περικλή Κοροβέση.

Συνεχίζουμε με τη Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Λίλα Καφαντάρη.

ΛΙΛΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Κύριε Υπουργέ, δεν θα σταματήσω να σας λέω ότι η κατάσταση των καλλιτεχνών είναι δραματική από κάθε πλευρά. Θα σας εκθέσω, κυρίως, το εργασιακό πρόβλημα των καλλιτεχνών. Και από τη δυνατότητα εξέλιξης στην τέχνη τα πράγματα είναι δύσκολα, αλλά και από τη δυνατότητα βιοπορισμού και ασφάλειας.

Οι καλλιτέχνες ζουν υπό το κράτος της τρομοκρατίας. Τρομοκρατία από τα κανάλια, από τα θεατρικά μονοπώλια, από τους μεγάλους εμπόρους που λυμαίνονται τον πολιτισμό, που ακόμα και σε όσους δίνουν δουλειά τις περισσότερες φορές αυτοί είναι ανασφάλιστοι και για τα ψίχουλα που δίνουν κρατούν τους καλλιτέχνες ομήρους.

Έχουμε το φαινόμενο ακόμη και ενοικιαζόμενων ηθοποιών στο θέατρο, όπου παίρνει ο επιχειρηματίας τον ηθοποιό του από ένα θέατρο και τον πηγαίνει σε άλλο, για να παίξει άλλο ρόλο, γιατί του έχει κάνει ένα συμβόλαιο, για παράδειγμα πενταετές, με αστεία χρήματα και τον κάνει ό,τι θέλει.

Συλλογικές συμβάσεις δεν τηρούνται ούτε από τα κανάλια ούτε καν από το Εθνικό Θέατρο. Έχουμε ώρες προβών κατά βούληση των σκηνοθετών, οι οποίοι θέλουν στο μισό χρόνο που χρειάζεται να ετοιμάζουν τις παραστάσεις και εξοντώνουν τους ηθοποιούς με δέκα, δώδεκα ή δεκατέσσερις ώρες πρόβα, όταν στη συλλογική σύμβαση προβλέπονται το πολύ πέντε ώρες.

Τα κανάλια πλέον έχουν υιοθετήσει εδώ και χρόνια τα γυρίσματα των δώδεκα ωρών και αρχίζουν να πληρώνουν τους ηθοποιούς περίπου ένα χρόνο αργότερα από την έναρξη των γυρισμάτων. Πως ζουν οι ηθοποιοί εν τω μεταξύ; Κανένας δεν μπορεί να απαντήσει. Μεσαίωνα. Και όλα αυτά ενώ υπάρχουν ακόμη τουλάχιστον συλλογικές συμβάσεις, ακόμη και όταν οι καλλιτέχνες δουλεύουν, έχοντας ποσοστό ανεργίας που φθάνει το 80%, δεν βάζουν ένσημα παρά περίπου το 1/3 του εργάσιμου χρόνου στις καλές περιπτώσεις. Άρα, τους γίνεται απαγορευτικό το να πάρουν σύνταξη.

Εξαθλιωμένοι καλλιτέχνες, χωρίς παιδεία, χωρίς κατοχυρωμένο επάγγελμα, αφού το Π.Α.Σ.Ο.Κ. κατήγγειλε και την άδεια ασκήσεως επαγγέλματος ακόμη και από τους ηθοποιούς. Μόνο οι εικαστικοί έχουν ανώτατη εκπαίδευση κι αυτοί είναι ακόμη πιο εκτεθειμένοι ασφαλιστικά, συνταξιοδοτικά, όπως όλοι οι δημιουργοί καλλιτεχνες, οι σκηνοθέτες, οι λογοτέχνες, οι συγγραφείς, οι μουσουργοί, οι χορογράφοι, όλοι. Υπάρχει τρόπος να ασφαλιστούν. Έχουν καταθέσει στα κόμματα μελέτη και σχέδιο νομοθετικής ρύθμισης για την καθολική λύση του ασφαλιστικού, συνταξιοδοτικού, στην οποία προτείνουν συλλογική και αναλογική ασφάλιση με εργοδότη το κράτος και συμμετοχή στην ασφάλιση των ενδιάμεσων και των χρηστών των καλλιτεχνικών έργων.

Οι μουσικοί σολίστες είναι ανασφάλιστοι και λογίζονται σαν ελεύθεροι επαγγελματίες που υποχρεούνται σε αυτостояση στο Τ.Ε.Β.Ε. είτε έχουν δουλειά είτε δεν έχουν, ώστε να μπορέσουν να εργαστούν. Οι τραγουδιστές όπως και οι ηθοποιοί, είναι στο Ι.Κ.Α.. Αλλά πώς είναι δυνατόν να συμπληρώσουν τις τεσερις χιλιάδες ένσημα όταν δυσκολεύονται όλο και περισσότερο να μαζέψουν τα εκατό ένσημα το χρόνο, που τώρα πια είναι και προϋπόθεση για να έχουν οι καλλιτέχνες περιθαλψη;

Πρέπει να καταργηθεί και το παράλογο επιτέλους, ο υπολογισμός για το ύψος της σύνταξης της τελευταίας πενταετίας. Μιλάμε ότι οι καλλιτέχνες πριν συνταξιοδοτηθούν, αμείβονται λιγότερο απ' ό,τι σχεδόν σ' όλη τους τη ζωή. Αυτά τα ποσά θα υπολογίζονται για τη σύνταξή τους, αν ποτέ καταφέρουν να την πάρουν, όπως πάνε τα πράγματα ελάχιστα θα πάρουν σύνταξη;

Όλα αυτά τα χρόνια οι καλλιτέχνες είχαν τεράστια προβλήματα. Το μεγάλο κεφάλαιο τα μεγεθύνει αυτά τα προβλήματα. Το μήνυμα είναι σαφές από την πολίτεια προς τον καλλιτέχνη: Ή γίνεσαι καλό παιδί και υποτάσσεται στην εμπορευματοποίηση του πολιτισμού και σου πετάμε κάπου-κάπου κανένα κόκαλο ή σε τσακίζουμε αμόρφωτε, άνεργε, τρομαγμένε καλλιτέχνη που τολμάς να θέλεις να κάνεις τέχνη, να ξεσηκώνεις συνειδήσεις, να θυμίζεις στο λαό πως δικαιούται την αξιοπρέπεια του.

Ε, όχι, κύριε Υπουργέ, το δικαίωμα στην τέχνη δεν θα σας το χαρίσουμε. Θέλουμε πανεπιστήμια για όλες τις τέχνες. Θέλουμε να εφαρμόζονται οι συλλογικές μας συμβάσεις παντού. Θέλουμε το 1,5% από τα ιδιωτικά κανάλια, που μας χρωστάνε δεκαετομμύρια ευρώ και τους το επιτρέπετε. Θέλουμε πολιτιστική πολιτική να ασκούν οι άνθρωποι του πολιτισμού. Θέλουμε τους φορείς μας παντού, σε όλες τις επιτροπές του θεάτρου, του κινηματογράφου, των τεχνών όλων. Θέλουμε οι ηθοποιοί, οι ζωγράφοι, οι γλύπτες, οι σκηνοθέτες, οι συγγραφείς, οι χορευτές, οι μουσικοί, οι τραγουδιστές να μην εξαναγκάζονται να γίνονται μαριονέτες στα χέρια των εμπόρων.

Θα μας βρίσκετε απέναντί σας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Μαυρίκος, Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ: Κύριε Υπουργέ, πριν τέσσερις μέρες συμπληρώθηκαν δεκατέσσερα χρόνια από το θάνατο του Μάνου Χατζιδάκι. Διαβάζω από την εφημερίδα «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» μία δήλωσή του που είχε κάνει τη χρονιά που πέθανε. Είναι γνωστό, λέει, πως μες στον τόπο μας τα τελευταία τούτα χρόνια ζούμε μια νέα δικτατορία που ακμάζει και εκμεταλλεύεται τις συμπλεγματικές δημοκρατίες του καιρού μας, με αυθαίρετες προδιαγραφές που τις χαράζουν οι ιεροφάντες της μετρίτητας και της ανυπαρξίας. Νομίζω ο καθένας καταλαβαίνει την πίκρα και το θυμό που βγαίνει μέσα απ' αυτήν την τοποθέτηση που είχε κάνει ο γίγαντας της μουσικής της χώρας μας.

Πριν από περίπου δύο μήνες εδώ απ' αυτό το Βήμα, είχαμε καταδικάσει την πολιτική της Κυβέρνησης που με τη στάση της οδηγούσε την Ορχήστρα «Μίκης Θεοδωράκης» και την Μαργαρίτα Θεοδωράκη, σε υποχρεωτικό κλείσιμο της ορχήστρας λόγω έλλειψης της αναγκαίας και της στοιχειώδους χρηματοδότησης.

Λίγο πριν ακούσαμε εδώ τον Κώστα τον Καζάκο, έναν καλλιτέχνη αυτού του διαμετρήματος. Καταλάβαινα μέσα από την τοποθέτησή του ότι έβγαине το συναίσθημα του θυμού και της αγωνίας. Συναίσθημα που τα βλέπουμε να βγαίνουν μέσα από οποιονδήποτε καλλιτέχνη, άνθρωπο συγγραφέα, σκηνοθέτη, άνθρωπο της τέχνης και του πολιτισμού, που σέβεται τον εαυτό του όταν μιλάει σε οποιοδήποτε Μέσο Μαζικής Ενημέρωσης.

Αυτήν την ίδια περίοδο βλέπουμε την κρατική τηλεόραση, αλλά και τα ιδιωτικά κανάλια να σκορπούν ώρες προγραμματισμένα για να μας πείσουν ότι το ρεζιλίκι της Εθνικής Ομάδας Ποδοσφαίρου πρέπει να το γλεντάμε, για να μας δικαιολογήσουν ότι χρήματα των Ελλήνων φορολογουμένων διασπαθίζονται προκειμένου το κουτόχορτο να φθάσει και στο τελευταίο ελληνικό σπίτι.

Πιστεύουμε ότι ενώ τον κόσμο της τέχνης, του πολιτισμού, τους ανθρώπους των γραμμάτων και του πνεύματος, αυτούς όλους που στέκονται βέβαια με τα πόδια κάτω και το κεφάλι επάνω, τους διακατέχει ένας θυμός και μία αγωνία, οι μόνοι που είναι στην τρελή χαρά είναι όλα αυτά τα προϊόντα που οι τηλεοράσεις και οι κρατικές και οι ιδιωτικές προβάλλουν μέσα από τις εκπομπές τους. Τις σαχλαμάρες εννοώ των «μεσημεριανάδων», τις σαχλαμάρες των διάφορων ριάλιτι και των διάφορων τηλεπαιχνιδιών.

Στην Ελλάδα που αντανακλάται μέσα απ' αυτά τα προγράμματα, που επιδιώκουν να κατεβάζουν το επίπεδο του ελληνικού λαού, που προσπαθούν να του διαμορφώσουν μια συνείδηση που θα βάλει το «εγώ» του πάνω από το «εμείς», όλα αυτά αντανακλούν την πολιτική του δικοματισμού και όλων των μέχρι σήμερα κυβερνήσεων. Αντανακλούν τη στρατηγική του κεφα-

λαίου για τη χώρα μας, που έχει εφαρμοστεί δεκαετίες τώρα, θα λέγαμε από την εποχή που συγκροτήθηκε το νεοελληνικό κράτος μετά το 1821. Κι από τότε μέχρι σήμερα βλέπουμε ότι η διαπάλη, η ιδεολογική, η πολιτική, η πολιτιστική διαπάλη είναι εντονότατη, που κάθε φορά σε κάθε ιστορική στιγμή εκφράζεται με πολλούς τρόπους, είτε τη βλέπει κανένας να εκφράζεται στη μάχη ανάμεσα στη δημοτική και την καθαρεύουσα είτε ανάμεσα στα σκυλάδικα και στην ποιότητα, ανάμεσα στα ριάλιτι και στα καλά θέατρα και τα καλά έργα.

Τη βλέπουμε, λοιπόν, όλη αυτή τη διαπάλη να περνά στο σχολείο, στο βιβλίο, στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, στο στρατό, στην εκκλησία, παντού. Από τη μια η λογική «άρτον και θεάματα», όλη η Ελλάδα να προσκυνά σώβρακα και φανέλες και από την άλλη η αντίληψη που εμείς παλεύουμε, στηρίζουμε και χρόνια υπηρετούμε, αυτό που συνοψίζεται θα λέγαμε σχηματικά στο σύνθημα «ψωμί, παιδεία, ελευθερία».

Είναι δυο στρατηγικές: Από τη μια η στρατηγική του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και από την άλλη η στρατηγική και οι πολιτικές του καπιταλιστικού συστήματος στη χώρα μας.

Εμείς αυτήν την προσπάθεια, σ' αυτήν τη διαπάλη τη μακρόχρονη που κρατά χρόνια, είμαστε στρατευμένοι με την προοδευτική διανόηση, με όλο αυτόν τον κόσμο της τέχνης και του πολιτισμού, με όλους αυτούς τους δημιουργούς που με ανήσυχια μυαλά πραγματικά και με δημιουργικότητα και με ευαίσθητες κεραίες προχωρούν και ανοίγουν δρόμους για την κοινωνία μας, ανοίγουν δρόμους και για το ίδιο το κίνημά μας.

Ας πω, τα όπλα τα δικά σας πρώτα, για να δούμε ποια είναι τα όπλα τα δικά σας. Τα όπλα του συστήματος είναι αυτά που λίγο πριν ακούσαμε από τους ομιλητές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Είναι τα τραστ. Αναφέρθηκε λίγο πριν εδώ. Και τρομάζει κανένας όταν τα ακούει. Ίσως μόνο οι κυβερνήσεις να νιώθετε μακάριοι, όταν τρεις άνθρωποι ελέγχουν εξήντα θέατρα στο Λεκανοπέδιο. Θα δώσετε απάντηση γι' αυτό; Έχετε κάτι να πείτε γι' αυτό; Βέβαια η ίδια κατάσταση είναι και διεθνώς. Το 75%, λέει, των ταινιών που διακινούνται σ' όλο τον κόσμο το ελέγχουν τέσσερα τραστ. Η ίδια κατάσταση και στο τραγούδι.

Θα δώσετε απάντηση γι' αυτά; Για το καρτέλ στο θέατρο, για το καρτέλ στον κινηματογράφο, για το καρτέλ στο τραγούδι;

Όπλα ακόμη δικά σας είναι η Eurovision, είναι οι ενισχύσεις σε καλλιτέχνες του «σωλήνα», σε εφήμερα καταναλωτικά προϊόντα, που στόχο έχουν, όπως λίγο πριν υπογράμμισε ο Κώστας Καζάκος, τελικά και εν τέλει την εξαγορά συνειδήσεων από ανθρώπους που έχουν αμβλυμμένα τέτοια χαρακτηριστικά.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, πρέπει να σας πούμε ότι νιώθουμε πολύ δυνατοί σ' αυτήν την αντιπαράθεση που κάνουμε με το σύστημα, γιατί θεωρούμε -και διαχρονικά έχει αποδειχθεί- ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έχει ηθική, πολιτική και πολιτιστική ανωτερότητα. Δεν είναι τυχαίο το ότι έκφρασε όλα τα μεγάλα ονόματα. Όλοι οι μεγάλοι δημιουργοί στη σύγχρονη πολιτική ιστορία συστρατεύτηκαν σε στιγμές της ζωής τους σημαντικές με το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και εξέφρασαν τις αγωνίες του λαού μας και του ίδιου του κινήματός μας, γιατί εμείς πιστεύουμε ότι η γλώσσα η ελληνική, τα ήθη, τα έθιμα και οι παραδόσεις πρέπει να υπερασπίζονται.

Ο δικομματισμός τα θεωρεί μούχλα και παρελθόν, γι' αυτό είχε προτείνει, πριν από τρία-τέσσερα χρόνια εδώ, εκπρόσωπος και κορυφαίο στέλεχος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σήμερα, να μπει -θυμάστε- η αγγλική γλώσσα σαν βασική γλώσσα στα ελληνικά σχολεία, για να καταντήσουν τα παιδιά των Ελλήνων και οι απόγονοί μας, να συζητούν με πεντακάσιες ελληνικές λέξεις και πεντακάσιες εγγλέζικες. Γιατί ένας τέτοιος τύπος ανθρώπου είναι εύκολη λεία στα τραστ και στα καρτέλ και του θεάτρου και του κινηματογράφου και του πολιτισμού γενικότερα.

Πιστεύουμε εν τέλει, ότι μπροστά σ' όλη αυτήν την κατάσταση πρέπει ο κόσμος της τέχνης και του πολιτισμού να αντιληφθεί ότι υπάρχει ένα κίνημα και στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα. Υπάρχει το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, υπάρχει το Π.Α.ΜΕ., που πραγματικά στην πρώτη γραμμή μέσα στα εργοστάσια, μέσα στις επιχειρήσεις δίνει τον αγώνα για να είναι ο κόσμος αυτός όρθιος, να έχει κρίση, να έχει κριτική, να έχει σκέψη, να μην είναι εύπεπτη όλη αυτή η προσπάθεια που κάνει

η τηλεόραση και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Πιστεύουμε ότι όλος αυτός ο κόσμος αντιστέκεται. Τον βλέπουμε στις διαδηλώσεις, στα συλλαλητήρια, στα πανηγύρια, στις γειτονιές, στα χωριά του, να τραγουδά τον Καζαντζή και το Λοΐζο να χαιρέται με το Μητροπάνο, τον Τσακνή και το Μαχαίριτσα, να ακούει και να εκστασιάζεται με τον Παπακωνσταντίνου και όχι με τους καλλιτέχνες του «σωλήνα» που οι τηλεοράσεις και το σύστημα του δικομματισμού επιχειρεί ναβάλει μπροστά σ' όλον αυτόν τον κόσμο.

Τέλος, ο αγώνας για να διεκδικήσουμε και μέσα από την Εργατική Εστία δυνατότητες και κονδύλια για τα θέατρα και για τον κινηματογράφο -εννώνω το χειμερινό κινηματογράφο, γιατί για το θερινό δίνονται κάποια εισιτήρια, αλλά πρέπει να διπλασιαστούν τα κονδύλια για τα καλά θέατρα- η προσπάθεια να στραφεί ο κόσμος που παίρνει τα εισιτήρια αυτά, προς τα καλά θέατρα και η ενίσχυση των σωματείων για να κτίσουν χορευτικά, για να κτίσουν θεατρικά σχήματα, για να διαμορφώσουν δυνατότητες και συνθήκες, να γίνουν κυψέλες του ερασιτεχνικού αθλητισμού είναι στους βασικούς στόχους μας.

Είμαστε αισιόδοξοι ότι τις ανησυχίες, το θυμό και την αγωνία που πιστεύουμε ότι έχει ο κόσμος του πολιτισμού και της τέχνης, μπορούμε να τα μετατρέψουμε σε κοινή συνείδηση πάλης και αγώνα, για να επιβάλλουμε λύσεις σε όφελος του λαϊκού κινήματος, με μια τέτοια προοπτική που να είναι εναρμονισμένη με τα συμφέροντα του λαού μας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννης Γκιόκας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Σαν κόμμα, κύριε Υπουργέ, που σ' όλη την ενεργητάχρονη ιστορική διαδρομή αντιμετωπίζαμε τον πολιτισμό και την τέχνη σαν βασική ανάγκη του λαού και της νεολαίας στον τόπο μας, σαν βασικό μέσο για τη διαμόρφωση ολοκληρωμένων προσωπικοτήτων, δεν μπορούμε να συμβιβαστούμε με την ιδέα ότι ο πολιτισμός και η τέχνη έχουν καταντήσει για την συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων και ιδιαίτερα των νέων ανθρώπων, σε πανάκριβο εμπόρευμα και είδος πολυτελείας.

Θέλουμε να βάλουμε τα εξής ερωτήματα:

Πόσοι νέοι πραγματικά σήμερα έχουν τη δυνατότητα με τους συγκεκριμένους μισθούς και τα μεροκάματα που έχουν να επισκεφθούν ένα μουσείο, μια θεατρική παράσταση, μια έκθεση ζωγραφικής;

Πόσοι νέοι πραγματικά σήμερα έχουν τη δυνατότητα, στον ελεύθερο χρόνο που διαθέτουν, στο πλαίσιο των δύο δουλειών που κάνουν ή μεταξύ σχολείου και φροντιστηρίου, να εξασκήσουν το ταλέντο τους και να αποκτήσουν καλλιτεχνική παιδεία;

Πόσοι νέοι σήμερα αποθαρρύνονται από μία τέτοια επιλογή γιατί οι περιορισμένες οικονομικές δυνατότητες και των ιδίων, αλλά και των οικογενειών τους, τους αναγκάζει να ιεραρχήσουν άλλες ανάγκες και όχι την καλλιτεχνική εκπαίδευση.

Συνεπώς, κατά τη γνώμη μας, παρά τις διακηρύξεις για πολιτιστική ανάπτυξη υπέρ του λαού, όταν η πολιτική που εφαρμόζεται χειροτερεύει το επίπεδο ζωής, μειώνει τα εισοδήματα και τον ελεύθερο χρόνο, επιδεινώνει τους όρους μόρφωσης και εμπορευματοποιεί τις κοινωνικές ανάγκες, όχι μόνο δεν μπορεί να υπάρχει πολιτιστική ανάπτυξη υπέρ του λαού, αλλά αντίθετα η νεολαία σπρώχνεται στα πρότυπα ζωής και τις αξίες της πολιτικής βιομηχανίας.

Χαρακτηριστικός χώρος όπου βρίσκει έκφραση αυτή η πολιτική που απομακρύνει το νέο από τον πολιτισμό, είναι ο χώρος της εκπαίδευσης, που κατ' εξοχήν θα έπρεπε να είχε σαν βασικό του στόχο την ολόπλευρη ανάπτυξη της συνείδησης και της προσωπικότητας του νέου ανθρώπου. Στην πραγματικότητα τα τελευταία δέκα χρόνια και παραπάνω, η καλλιτεχνική παιδεία και η αισθητική αγωγή έχουν υποβαθμιστεί μέσα στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στο δημοτικό καταργούνται σταδιακά από το αναλυτικό πρόγραμμα των μαθημάτων τα καλλιτεχνικά μαθήματα και μετακινούνται στην ευέλκτικη ζώνη, στα παιδοφυλακτήρια του ολοήμερου σχολείου κι αυτά τα μαθήματα

διδάσκονται από συμβασιούχους των 300 ευρώ, με καθεστώς ημιαπασχόλησης. Στο γυμνάσιο υπάρχει μόνο μία ώρα κάθε δεκαπέντε ημέρες για εικαστικά ή μουσική. Στο λύκειο ο εξεταστικοκεντρικός χαρακτήρας του δεν επιτρέπει ούτε αυτήν την περιορισμένη διδασκαλία. Το σχέδιο και η ιστορία τέχνης, όπου γίνονται, είναι κατ' επιλογήν μαθήματα με αποτέλεσμα να πραγματοποιούνται μόνο εάν επιλεγούν και μόνο εάν συγκεντρωθεί ο απαιτούμενος αριθμός για τη συγκρότηση τμήματος. Ιδιαίτερα δε για το σχέδιο το γεγονός ότι δεν διδάσκεται κατ' ουσία, ενώ αποτελεί μάθημα εξεταζόμενο για τις πανελλαδικές εξετάσεις, σπρώχνει, όσους νέους θέλουν να συνεχίσουν σε μεταλυκειακές καλλιτεχνικές σπουδές, στο μονόδρομο της παραπαιδείας.

Οι επισκέψεις σε θεατρικές παραστάσεις δεν υπάρχουν στην ουσία, στο πλαίσιο της οικονομικής δυσπραγίας και της υποχρηματοδότησης. Οι σχολικές εκδρομές και οι πενταήμερες στην ουσία έχουν φτιαχτεί στα πρότυπα των νυκτερινών κέντρων, των ταξιδιωτικών πρακτορείων και άντε να πάνε και σ' έναν αρχαιολογικό χώρο, για ξεκάφωμα.

Την ίδια στιγμή αφθονούν τα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που εξωραίζουν την ευρωπαϊκή πολιτιστική ταυτότητα και τις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα προγράμματα που φτιάχνονται από επιχειρηματικούς ομίλους, τα οποία κρίνουν τα έργα τέχνης με βάση τα δικά τους αξιολογικά κριτήρια κι από την άλλη μεριά η διασκέδαση, ο πολιτισμός της εκτόνωσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα πάρω και το χρόνο της δευτερολογίας μου, κυρία Πρόεδρε.

Τα παραδείγματα αυτά, κατά τη γνώμη μας, αποδεικνύουν ότι σ' ένα εκπαιδευτικό σύστημα που έχει απεμπολήσει κάθε στοιχείο στη διαμόρφωση και στην καλλιέργεια ολοκληρωμένης προσωπικότητας, είναι επόμενο η αισθητική αγωγή να μην έχει καμμία θέση. Αντίστοιχη είναι η κατάσταση και στην τριτοβάθμια καλλιτεχνική εκπαίδευση. Με εξαίρεση, σ' ένα βαθμό, τις ανώτατες σχολές καλών τεχνών, οι άλλες σχολές που έχουν ιδρυθεί είτε υπολειπόμενες είτε δεν έχουν συγκεκριμένο περιεχόμενο είτε έχουν σαν κύρια κατεύθυνση θεωρητικές σπουδές γύρω από την τέχνη, αποσπασμένες από την πρακτική τους εφαρμογή. Σε καμμία απ' αυτές δεν αποφοιτούν καλλιτέχνες, δεν αποφοιτούν δημιουργοί με ολοκληρωμένη θεωρητική και πρακτική γνώση του αντικειμένου.

Χαρακτηριστικό είναι ότι τα τελευταία χρόνια έχουν βγει πάνω από οκτακόσιοι θεατρολόγοι, π.χ. απ' αυτές τις σχολές και δεν έχει βγει ούτε ένας ηθοποιός, τη στιγμή που το ρόλο αυτόν τον έχουν αναλάβει οι ιδιωτικές σχολές, με τα πανάκριβα δίδακτρα των 300 ευρώ, στις δραματικές σχολές ή στα ωδεία, όπου ακόμη και στα δημοτικά ωδεία η ανταποδοτική λειτουργία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης τα έχει οδηγήσει στο να έχουν επιβάλλει δίδακτρα.

Αποτέλεσμα: Το τεράστιο πεδίο εκπαιδευτικής δραστηριότητας που αφορά στην καλλιτεχνική παιδεία, το λυμάνεται το ιδιωτικό κεφάλαιο,μπορευόμενο στην ουσία τα άνερα χιλιάδων νέων ανθρώπων. Σε πολλές περιπτώσεις μάλιστα αξιοποιούνται ως φθηνό εργατικό δυναμικό από τις επιχειρήσεις στο χώρο του θεάματος, που συνδέονται άμεσα ή έμμεσα μ' αυτές τις σχολές. Είναι γνωστό ότι απόφοιτοι σχολών που διαθέτουν ιδιωτικοί τηλεοπτικοί σταθμοί, χρησιμοποιούνται ως φθηνοί εργαζόμενοι στις παραγωγές τους, όπως επίσης είναι γνωστό ότι μία σειρά απόφοιτοι ή σπουδαστές διαφόρων σχολών προσλαμβάνονται άμισθοι, χωρίς ασφάλιση, για εθελοντική εργασία στα ιδιωτικά και δημόσια μουσεία.

Κατά τη γνώμη μας η κατάσταση αυτή είναι αποτέλεσμα συνολικά της αντιλαϊκής αντιεκπαιδευτικής πολιτικής, της εμπορευματοποίησης της παιδείας και του πολιτισμού που προωθείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και υλοποίησαν οι κυβερνήσεις στη χώρα μας και η σημερινή και η προηγούμενη.

Δεν έχουμε καμμία αταπάτη σαν κόμμα ότι όσο κυριαρχεί αυτός ο προσανατολισμός του εκπαιδευτικού συστήματος, όσο οι επιχειρηματίες λυμάνονται το χώρο του πολιτισμού, όσο το καλλιτεχνικό έργο κρίνεται και μετριέται με κριτήριο το κέρδος και όχι την καλλιτεχνική και αισθητική του αξία, η αισθητική

αγωγή είτε θα είναι υποβαθμισμένη είτε θα αναπαράγει τις αξίες της κυρίαρχης κουλτούρας και της βιομηχανίας του θεάματος.

Θεωρούμε, όμως, ότι σήμερα μπορεί και πρέπει να διεκδικηθεί η απρόσκοπτη πρόσβαση όλων των νέων στη γνώση και τις τεχνικές που αναπτύσσουν το έμφυτο ταλέντο. Να αναβαθμιστεί με ευθύνη αποκλειστική του κράτους η αισθητική αγωγή στο πλαίσιο του ενιαίου δωδεκάχρονου δημόσιου υποχρεωτικού σχολείου, όχι μόνο ως θεωρητική διδασκαλία, αλλά και ως μέσο για την ανάδειξη των δημιουργικών δυνατοτήτων των νέων.

Επιδιώκουμε η εκπαίδευση των νέων που θέλουν να ασχοληθούν με τις τέχνες να είναι ανώτατη δημόσια και δωρεάν στο πλαίσιο της ενιαίας ανώτατης εκπαίδευσης.

Για τους τομείς της τέχνης που απαιτείται ιδιαίτερη εκπαίδευση από την παιδική ηλικία, να υπάρχει σύστημα απογευματινών καλλιτεχνικών σχολείων που θα ικανοποιεί αυτήν την ανάγκη και στο οποίο θα διδάσκουν οι απόφοιτοι των ανώτατων καλλιτεχνικών σχολών.

Να δημιουργηθούν πολιτιστικοί σύλλογοι και πνευματικά κέντρα που θα εξυπηρετούν την ανάγκη της καλλιτεχνικής ενασχόλησης, της δημιουργικής αξιοποίησης του ελεύθερου χρόνου και θα έχουν δωρεάν πρόσβαση όλοι οι νέοι και όλοι οι εργαζόμενοι.

Για μας, κύριε Υπουργέ, μόνο η πάλη του λαϊκού κινήματος των προοδευτικών ανθρώπων της τέχνης, της νεολαίας, που έχει γίνει στην κυριολεξία έρμαιο ιδεολογικής χειραγώγησης από τους μηχανισμούς της πολιτιστικής βιομηχανίας, μόνο αυτή μπορεί να συμβάλει σήμερα στη διαμόρφωση μιας διαφορετικής πολιτιστικής και πνευματικής ατμόσφαιρας στον τόπο μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Μιχαήλ Λιάπης.

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα συμφωνήσω επί της αρχής σε πολλά από τα θέματα που αναφερθήκατε στην επερώτησή σας. Θα συμφωνήσω απόλυτα με τη σκέψη σας για τη δημιουργία προϋποθέσεων καλλιτεχνικής δημιουργίας, προβολής της, άμεσης επαφής της με την κοινωνία. Αυτή είναι και η δική μου πολιτική άποψη. Ότι η πολιτεία οφείλει να δίνει τα απαραίτητα εκείνα εφόδια για την ανάπτυξη και την προβολή της σύγχρονης καλλιτεχνικής δημιουργίας. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ένα κρατικοκεντρικό σύστημα, όπου όλα περνούν μέσα από το κράτος, όπου μόνο το κράτος χρηματοδοτεί, όπου το κράτος ασκεί έναν ασφυκτικό έλεγχο, διότι δική μου αντίληψη και ιδεολογική μας διαφορά είναι ότι ο πολιτισμός πρέπει να είναι πρωτοπόρος και ρηξικέλευθος, να είναι απελευθερωμένος από δεσμεύσεις για να μπορεί να είναι πιο μπροστά από την κοινωνία, με την αρωγή ασφαλώς της πολιτείας, αλλά όχι εγκλωβισμένος στην αγκαλιά του κράτους.

Ο βασικός μας στόχος είναι η πολιτιστική μας κληρονομιά και ο σύγχρονος ελληνικός πολιτισμός να μην αποτελούν προνόμιο των ολίγων, αλλά όσο γίνεται περισσότερων συμπολιτών μας.

Το πολιτικό προϊόν θέλουμε πράγματι να διαχυθεί σε μεγαλύτερες ομάδες πληθυσμού με έμφαση στους νέους. Για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος απαιτείται μια πολυδιάστατη δημόσια πολιτική για τον πολιτισμό, μια πολιτική που, επιτρέψτε μου να πω, ήδη υλοποιούμε και έχουμε τα πρώτα ορατά αποτελέσματα, με εξορθολογισμό της οργάνωσης του Υπουργείου τόσο στο προσωπικό όσο και στα οικονομικά, με αύξηση των εσόδων μας από την ακίνητη περιουσία, με κίνητρα για αύξηση της επισκεψιμότητας των αρχαιολογικών χώρων, μουσείων και χώρων του σύγχρονου πολιτισμού, με διαδικασίες και πολιτική για τις επιχορηγήσεις, με σύστημα αξιολόγησης των αιτημάτων, με θέσπιση κριτηρίων επιλογής, με παρακολούθηση των αποτελεσμάτων της επιχορήγησης, με προγραμματισμό δράσεων και τέλος με προβολή του έργου και της ενημέρωσης του πολίτη τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό.

Αναφέραστε συνολικά σε πολιτιστικούς συλλόγους και πολιτιστικούς φορείς που μαραζώνουν. Εγώ θέλω να σας πω –και θέλω να είμαι απόλυτα ξεκάθαρος σ' αυτό– ότι πάντα πρέπει να υπάρχουν προτεραιότητες. Οι εποχές των υποσχέσεων για

λεφτά χωρίς καμμία στρατηγική, χωρίς κανένα σχεδιασμό και στόχευση έχουν τελειώσει για το Υπουργείο Πολιτισμού. Είμαστε υποχρεωμένοι να ιεραρχούμε τη διάθεση των διαθέσιμων πόρων, αυτά που η δημοσιονομική πολιτική της Κυβέρνησης μας παρέχει και όχι να υποκύπτουμε σε μικροκομματικά παιχνίδια, όπως συνέβαινε στο παρελθόν, για να γεμίσουμε από κρατικοδίαιτους συλλόγους και φορείς που το μόνο που ήθελαν ήταν την επίσημη χρηματοδότησή τους χωρίς να δίνουν λογαριασμό σε κανέναν, χωρίς να είναι υποχρεωμένοι σε κάποιο σχετικό έλεγχο, σε κάποια σχετική αξιολόγηση, χωρίς αποτίμηση τελικά της πολιτιστικής τους προσφοράς στην κοινωνία. Τώρα ιεραρχούμε τις ανάγκες, θέτουμε προτεραιότητες με βάση τα αντικειμενικά δεδομένα της δημοσιονομικής πολιτικής.

Είναι δεδομένα που τα ξέρετε και εσείς και ο ελληνικός λαός. Γι' αυτό και νομίζω ότι ο κόσμος αναγνωρίζει τη σημερινή προσπάθεια για νοικοκύρεμα στο Υπουργείο Πολιτισμού, την προσπάθεια για μια πιο αποτελεσματική διαχείριση, την προσπάθεια μεταρρύθμισης σε μια νέα πιο υγιή και πιο αποτελεσματική για την κοινωνία βάση' ένα νέο όραμα ο πολιτισμός να αποτελέσει πραγματικά καταλύτη ποιότητας για την καθημερινότητα όλων των συμπολιτών μας και όχι για κλειστές ομάδες προνομιούχων. Θέλουμε έναν πολιτισμό που να καταλήγει στο κοινωνικό σύνολο χωρίς διαχωρισμούς, να δημιουργεί νέες κοινωνικές και νέες τάσεις ακολουθώντας νέες λογικές προκειμένου να παραδώσουμε στις μελλοντικές γενιές μια μεγαλύτερη από σήμερα πολιτιστική κληρονομιά σε ένα βιώσιμο περιβάλλον, προκειμένου να συνδέσουμε αυτήν την κληρονομιά με το παρόν και το μέλλον μας. Σ' αυτό, λοιπόν, το πλαίσιο απαντώντας σ' αυτούς τους προβληματισμούς της κοινωνίας χαράξαμε και υλοποιούμε μια νέα εθνική στρατηγική για τον πολιτισμό.

Ας έρθω τώρα στα ειδικότερα θέματα που το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έχει θέσει στην επερώτησή του. Για το σχεδιασμό και την εφαρμογή μιας εθνικής και διεθνούς πολιτικής για το θέατρο καθώς και για τη συγγενή τέχνη του χορού το Υπουργείο πρόσφατα ίδρυσε το Εθνικό Κέντρο Θεάτρου και Χορού. Το νέο αυτό επιτελικό όργανο του Υπουργείου αναλαμβάνει πλήρως τις αρμοδιότητές του τόσο σε κεντρικό όσο και σε περιφερειακό εθνικό επίπεδο για την παράλληλη ένταξη του ελληνικού θεάτρου στη διεθνή σκηνή. Με άλλα λόγια θέλουμε να αναδείξει τη σύγχρονη θεατρική δημιουργία, να προβάλλει το θέατρο και κυρίως να διευρύνει το κοινό στο οποίο απευθύνεται. Τι να τα κάνουμε τα θέατρα χωρίς κόσμο, χωρίς θεατές; Με άλλα λόγια θέλουμε να ενθαρρύνουμε την πρωτοπορία αλλά και να ενισχύσουμε τη διατήρηση της θεατρικής μας κληρονομιάς.

Ουσιαστικά το Ε.ΚΕ.ΘΕ. έχει διανύσει περίπου μισό χρόνο και ήδη βρίσκεται σ' ένα στάδιο όπου παράγει αποτελέσματα. Έχει στεγαστεί, έχει στελεχωθεί, έχει συστήσει τις γνωμοδοτικές επιτροπές για τις επιχορηγήσεις του 2008 και για το θέατρο. Και εντός των προσεχών ημερών πρέπει να σας διαβεβαιώσω ότι ολοκληρώνονται και οι σχετικές εισηγήσεις του στο Υπουργείο Πολιτισμού για την πολιτική, για τους επόμενους μήνες.

Πρέπει να σας πω, επίσης, ότι έχει ολοκληρωθεί ο πρώτος κύκλος επαφών με τα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. που κι εκεί ομολογώ υπάρχουν προβλήματα. Τα είπε ο κ. Καζάκος με σαφήνεια. Θα ακολουθήσει ο δεύτερος κύκλος, ώστε να διαμορφωθεί κατά τρόπο ρεαλιστικό η πολιτική μας για τα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. όσον αφορά τον εσόμενο χρόνο.

Είμαστε, επίσης, πολύ κοντά σε συμφωνία με την Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου για την παραχώρηση του Θεάτρου «ΕΜΠΡΟΣ» από το Σεπτέμβριο, όπως μου το θέσατε. Ο στόχος μας είναι άμεσα να χρησιμοποιηθεί ως χώρος παραστάσεων και προβών, θεατρικών και χορευτικών παραστάσεων για νέους αλλά και άστεγους θιάσους, για όλους αυτούς που σήμερα περιορίζουν τη δημιουργική τους δυναμική, καθώς δεν έχουν την απαραίτητη υποδομή, την απαραίτητη πλατφόρμα για την ανάπτυξή τους, για να φέρουν τη θεατρική τέχνη σε καλύτερη επαφή, σε όσμωση -επιτρέψτε μου- με το κοινό και ιδιαίτερα με το νεανικό κοινό, διότι, κατά τη γνώμη μας, έτσι μπορεί να αναπτυχθεί η δημιουργία.

Επίσης, πρέπει να σας αναφέρω ότι η οικονομική στήριξη του Υπουργείου στους φορείς του θεάτρου, που μου το έχετε θέσει κατ' επανάληψη, είναι αυτό που λέμε οι θιάσοι του ελεύθερου

θεάτρου, όπως και στους αντίστοιχους του χορού, ομάδες κλασικού και σύγχρονου χορού, για την καλλιτεχνική περίοδο 2006 - 2007 ανήλθε στο ποσό των 3.325.000 ευρώ συν 544.000 ευρώ μέσω των επιχορηγήσεων θεάτρου και χορού αντίστοιχα. Αυτά είναι τα ποσά που δώσαμε. Κάθε χρόνο, μάλιστα, το Υπουργείο Πολιτισμού προκηρύσσει τρεις διαγωνισμούς για συγγραφείς θεατρικού έργου και -πρέπει να σας πω- με μεγάλη επιτυχία, με μεγάλη συμμετοχή. Από τους διαγωνισμούς αυτούς έχουν αναδειχθεί μερικοί από τους σημαντικότερους νέους Έλληνες θεατρικούς συγγραφείς.

Το Σωματείο Ελλήνων Χορογράφων επιχορηγείται κάθε χρόνο με 40.000 ευρώ για την οργάνωση του Φεστιβάλ Χορού με τη συμμετοχή ελληνικών ομάδων σύγχρονου χορού στα θέατρα της Αθήνας. Επίσης, κάθε δύο χρόνια πραγματοποιείται η πλατφόρμα σύγχρονου χορού που διοργανώνει το Σωματείο Ελλήνων Χορογράφων σε συνεργασία με το Μέγαρο Μουσικής.

Πιο συγκεκριμένα, κάθε χρόνο το Υπουργείο, για να γίνω πιστευτός στα νούμερα, γιατί, αν τα προσθέσει κανένας όλα αυτά, καταλήγει ότι τα ποσά είναι αρκετά, παρ' όλο που θα συμφωνήσω εξ' αρχής ότι θα μπορούσαμε να συμβάλλουμε όλοι στην αύξηση του ποσοστού για το Υπουργείο Πολιτισμού στον εθνικό προϋπολογισμό. Δει δη χρημάτων, ειδικά στον πολιτισμό. Το έχουμε πει, το έχω πει δημόσια. Και αυτό που κατηγορήσατε ότι δεν τα διεκδικώ, είναι λάθος. Τα διεκδικώ και το ξέρετε πάρα πολύ καλά και σε επίπεδο Πρωθυπουργού. Στο Μαξίμου πριν από τρεις μήνες το είπα: Ο πολιτισμός χρειάζεται χρήματα.

Δείτε, όμως, μερικά νούμερα, για να είμαστε πιο συγκεκριμένοι. Διεθνές Κέντρο Χορού Καλαμάτας. Επιχορηγείται κάθε χρόνο με το μη ασήμαντο ποσό σχεδόν του μισού εκατομμυρίου ευρώ. Τετρακόσιες ογδόντα χιλιάδες ευρώ παίρνει. Βεβαίως, αιφνιδιάζεστε. Αυτά είναι τα ποσά.

Για τον κινηματογράφο τώρα δύο σκέψεις. Είμαστε σε μία διαδικασία δημιουργίας ενός νέου, πιο εκσυγχρονισμένου νόμου - πλαισίου. Ήδη, έχει ολοκληρωθεί η πρώτη του φάση. Η γνωμοδοτική επιτροπή, με επιφανή μέλη από το δικό σας χώρο, την οικογένεια του κινηματογράφου, αφουγκράστηκε τους προβληματισμούς και τις προτάσεις της κινηματογραφικής κοινότητας. Έκανε ένα γόνιμο διάλογο με όλους, κατατέθηκαν πολλές απόψεις απ' όλους τους φορείς και αυτές τις μέρες που παραδίδει το κείμενο της πρότασής της. Είναι η επιτροπή υπό τον Γαβρά. Παραδίδει ένα κείμενο, το οποίο θα ξαναπεράσει τη βάση των υπηρεσιών του Υπουργείου μας με βάση όλα τα δεδομένα που έχουμε στα χέρια μας. Θα διατυπωθεί νομοτεχνικά και θα περάσει κι αυτό από δημόσια διαβούλευση. Όλη η κινηματογραφική κοινότητα θα έχει τη δυνατότητα και ασφαλώς οι συνάδελφοι εδώ στη Βουλή να κάνουν τις παρατηρήσεις τους, να υποβάλουν τις προτάσεις τους για να πάρει τη τελική του μορφή. Είναι μία διαδικασία απαραίτητη, προκειμένου το νομοσχέδιο που θα καταθέσουμε να είναι σύγχρονο, βιώσιμο, αντίστοιχο με τον αναπτυξιακό χαρακτήρα που πρέπει να έχει ο κινηματογράφος και πάνω απ' όλα με όραμα, για να γίνει η κινηματογραφική δημιουργία περισσότερο προσιτή και προσβάσιμη στο μεγαλύτερο μέρος της ελληνικής κοινωνίας.

Πράγματι φιλοδοξώ να κάνω τομή στο θέμα του κινηματογράφου. Είναι κάτι το οποίο απαιτεί η κοινωνία μας. Παίρνουμε τα μηνύματα της εποχής, το θέλει η νεολαία μας, έχει δυνατότητα ο κινηματογράφος να αναπτυχθεί πάρα πολύ, έχουμε πολλούς καλλιτέχνες, πολλούς δημιουργούς, λαμπρούς σκηνοθέτες. Πιστεύω ότι αυτή η θεσμική παρέμβαση μπορεί να δώσει τα φτερά για να αναπτυχθεί ο κινηματογράφος. Και θα παρακαλούσα εσείς που είστε και καλλιτέχνες και δημιουργοί και προέρχεται από τον κινηματογράφο και το θέατρο να μου πείτε τις απόψεις σας. Είμαι ανοικτός στο να κάνουμε κάτι που θα έχει απήχηση και νόημα.

Ασφαλώς, θέλω να εξασφαλίσω και νέες επενδύσεις στον κινηματογράφο προκειμένου να αποκομίσει συνολικά η κοινωνία οφέλη από την κινηματογραφική παραγωγή. Χρονοδιάγραμμα για όλα αυτά είναι μέσα στο καλοκαίρι να έχουμε καταλήξει και με το καλό το Σεπτέμβριο να καταθέσουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Ένα σημαντικό θέμα το οποίο έχει γίνει το γιοφύρι της Αρτας,

ούτε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επί δεκαπέντε χρόνια κατάφερε να επιλύσει ούτε και εμείς ακόμα, είναι το περίφημο θέμα του 1,5%. Είναι ένα χρονίζον και πολύπλοκο θέμα που ξεκινά από το 1989. Μου έπεσε ο κλήρος να το επιλύσω εγώ. Η πολιτική βούληση υπάρχει. Ήρθε η ώρα και τα ιδιωτικά κανάλια να στηρίξουν τον κινηματογράφο και τη δημιουργία. Το πιστεύω τους το έχω πει, και βρισκόμαστε σ' ένα διάλογο για να καταλήξουμε κάπου. Άλλωστε, πρέπει να σας πω, κι αυτό είναι το ισχυρό μας επιχείρημα, αυτό το ποσοστό ισχύει στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες και στο υπερδιδύασιο. Η πολιτική βούληση είναι δεδομένη. Κάνουμε μια μεγάλη προσπάθεια να πάμε συναινετικά με πειθώ. Δεν θέλουμε να έχουμε κόντρα με κάποιους που κι αυτοί έχουν ένα μερίδιο στην πολιτιστική δημιουργία, παρόλο που υπάρχουν μερικές επιφυλάξεις που ακούστηκαν από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Υπάρχει, λοιπόν, μια επιτροπή η οποία έχει ήδη προσδιορίσει τα ποσά τα οποία οφείλουν να επενδύσουν οι υπόχρεοι τηλεοπτικοί σταθμοί για τη χρήση 2006. Ομολογώ ότι υπάρχει μια έντονη αγωνία σ' όλη την κινηματογραφική οικογένεια. Είναι μια αγωνία που την έθεσε και η επιτροπή που διαμορφώνει το σχετικό νόμο πλαίσιο. Νομίζω ότι οι επόμενες ημέρες θα είναι σημαντικές για να υπάρχει μια κατάληξη. Ελπίζω κι από την πλευρά των ιδιωτικών καναλιών να υπάρξει καλή θέληση ώστε να γίνει ένας συμβιβασμός και να καταλήξουμε σ' ένα συναινετικό αποτέλεσμα.

Ένα άλλο θέμα το οποίο μου θέσατε είναι για τις τιμητικές συντάξεις. Όπως γνωρίζετε, υπάρχει το θεσμικό πλαίσιο ο ν. 620/2007. Με βάση το νόμο και με ευαισθησία για το θέμα, για τη συνταξιοδότηση λογοτεχνών και καλλιτεχνών, συγκαλείται υποχρεωτικά πλέον η αρμόδια γνωμοδοτική επιτροπή. Η επιτροπή αυτή αποτελείται από προσωπικότητες του χώρου υπό την προεδρία μέλους της Ακαδημίας Αθηνών. Μόλις προ ημερών εστάλη στο Υπουργείο Πολιτισμού το όνομα του προέδρου και του αναπληρωτού του από την Ακαδημία. Είναι θέμα ημερών –ελπίζω την άλλη εβδομάδα– να κάνω την τελική συγκρότησή της για να προχωρήσει κι αυτή η υπόθεση. Ελπίζω ότι είναι ένα θέμα για το οποίο στις επόμενες εβδομάδες μπορούμε να έχουμε κάποια σχετική εισήγηση. Όμως πρέπει να σας πω, επειδή αιτιάστε το Υπουργείο μας, ότι το Υπουργείο δεν δίνει συντάξεις. Το Υπουργείο μπορεί να συνδράμει στις προσπάθειές σας και να πει μια καλή κουβέντα. Άλλα Υπουργεία είναι αρμόδια για τις συντάξεις. Το μόνο που κάνουμε είναι να κάνουμε την αξιολόγηση του έργου των δημιουργών, της προσφοράς τους, προκειμένου αυτές οι συντάξεις να χορηγούνται και θα το κάνουμε.

Ένα άλλο θέμα που μου θέσατε είναι οι μονιμοποιήσεις. Πρέπει όλοι να ομολογήσουμε ότι οι ανάγκες του Υπουργείου Πολιτισμού σε προσωπικό έχουν έντονο χαρακτήρα εποχικότητας. Ξέρετε πότε γίνονται οι ανασκαφές, ξέρετε πότε υπάρχει μεγάλη τουριστική κίνηση.

Το καλοκαίρι οι αρχαιολογικοί χώροι έχουν διευρυμένο ωράριο, άρα χρειαζόμαστε περισσότερο προσωπικό. Έχουμε περισσότερους επισκέπτες, συνεπώς και οι ανάγκες μας είναι τελειώς διαφορετικές. Αυτό που αναφέρετε ως μόνιμες ανάγκες είναι στην πραγματικότητα μόνιμες εποχικές ανάγκες. Πράγματι, κάθε χρόνο έχουμε αντίστοιχες ανάγκες τις ίδιες περιόδους. Είναι όμως πρακτικά αδύνατον να προσλάβουμε μόνιμο προσωπικό για εποχικές ανάγκες. Τι θα τους κάνουμε τους υπόλοιπους μήνες; Θα πληρώνονται χωρίς να έχουν αντικείμενο εργασίας.

Νομίζω ότι αυτό που λέω είναι το αυτονόητο, αυτό επιβάλλει η λογική. Οι ανάγκες υπάρχουν το καλοκαίρι και πρέπει να προσαρμόζουμε εποχικούς γι' αυτό το διάστημα. Άλλωστε αυτό επιβάλλει εκείνο που όλα τα κόμματα λένε, η ανάγκη για χρηστή διαχείριση και εξοικονόμηση του δημόσιου χρήματος.

Λέτε –έχει ακουστεί αυτό το επιχείρημα– ότι αυτοί οι άνθρωποι θα μπορούσαν το χειμώνα να προσφέρουν αλλού τις υπηρεσίες τους. Πρέπει να ξέρετε ότι αυτοί που το λένε δεν γνωρίζουν ότι η διαδικασία μετακίνησης του προσωπικού είναι μια πάρα πολύ δύσκολη διαδικασία στο δημόσιο. Καταλαβαίνετε πολύ καλά ότι αντιβαίνει στη λογική, όταν λέμε ότι κάποιος θα είναι παραδείγματός χάρη φύλακας στην Κνωσό και το χειμώνα

θα είναι συντηρητής στην Αθήνα. Είναι δυο διαφορετικά θέματα.

Απαιτείται, λοιπόν, μια ευελιξία, οι σχετικές ανάγκες να καλύπτονται από το αντίστοιχο εργατικό προσωπικό, για να καλυφθούν πιο αποτελεσματικά και με καλύτερο και λειτουργικότερο τρόπο οι πραγματικές ανάγκες του Υπουργείου.

Πρέπει επίσης να σας θυμίσω –το έχουμε ξαναπεί εδώ, στη Βουλή– ότι το Υπουργείο προχωρά στην πρόσληψη μόνιμου προσωπικού μέσω Α.Σ.Ε.Π. για να καλυφθούν ορισμένες από τις πάγιες μόνιμες ανάγκες μας. Θα ξεκινήσουν το αμέσως επόμενο διάστημα οι διαδικασίες για την πρόσληψη, πάντα μέσω Α.Σ.Ε.Π., εκατό φυλάκων και εκατό νυχτοφυλάκων.

Πάω σ' ένα άλλο θέμα που είναι κι αυτό σύνθετο, πολύπλοκο και λυπάται να πω ότι έχουμε πολλές δυσκολίες να το αντιμετωπίσουμε. Είναι οι περιώνυμες προγραμματικές συμφωνίες. Οφείλω να ομολογήσω –και ξέρετε την καλή μου διάθεση και την καλή μου πίστη και την ελάχιστη διάθεση να κάνω κριτική για το παρελθόν– ότι είναι μια πληγή που βρήκαμε από την προηγούμενη κυβέρνηση.

Καλούμαστε σήμερα να πληρώσουμε μια πολιτική επιταγών άνευ αντικρίσματος που εκδόθηκαν πριν από μερικά χρόνια, χωρίς σχεδιασμό, χωρίς προγραμματισμό, ανάλογα με τις ανάγκες της κάθε περιόδου και ανάγκες που καταλαβαίνετε ότι έχουν μόνο μικροκομματικό περιεχόμενο. Δεν χρειάζεται να μπούμε σε λεπτομέρειες.

Πρέπει να σας επισημάνω ότι σήμερα υπάρχουν σε ισχύ διακόσιες έντεκα προγραμματικές συμβάσεις. Απ' αυτές οι διακόσιες πέντε υπεγράφησαν επί των ημερών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και μόλις έξι τα τελευταία τέσσερα χρόνια.

Γιατί, λοιπόν, συνέβη αυτό; Είναι ένα εύλογο ερώτημα. Διότι, φοβάμαι να πω –αλλά πρέπει να λέμε τα πράγματα όπως είναι– ότι η αλόγιστη χρήση αυτής της δυνατότητας των προγραμματικών συμφωνιών χωρίς να υπολογίζουμε τα κόστη, χωρίς να βλέπουμε τα βάρη της επόμενης οικονομικής διαχείρισης, χωρίς να έχουμε τα απαιτούμενα οικονομικά μέσα, χωρίς να έχουμε ένα συγκεκριμένο προγραμματισμό, έχουν φέρει το Υπουργείο σε δεινή θέση, σε αδιέξοδο.

Έχουν πολλές φορές δίκιο οι δήμοι. Οι δήμοι υπέγραψαν για το καλό των δημοτών τους. Την πολιτική όμως δεν τη χαράζουν οι δήμοι. Την πολιτική την χαράζει το Υπουργείο Πολιτισμού. Και έκανε μια αλόγιστη πολιτική, σπάταλη πολιτική, που σήμερα μας έχει φέρει σε τέτοιο αδιέξοδο που εάν προσέθετα όλα αυτά τα κονδύλια που είμαστε υποχρεωμένοι να δώσουμε σ' αυτές τις διακόσιες δέκα –όσες είπα– προγραμματικές συμφωνίες θα ξεπέρναγαν τον προϋπολογισμό του Υπουργείου.

Αν αναζητήσει, λοιπόν, κανείς σ' αυτό το σύστημα λογική, ειρμό, συνέπεια, συνέχεια, δύσκολα θα βρει απάντηση. Γιατί όμως εξαιρούνται έξι νομοί της χώρας; Γιατί επιλέγονται κάποιες δήμοι και μένουν εκτός πολλοί άλλοι, οι περισσότεροι, με αντίστοιχα κοινωνικά και πληθυσμιακά χαρακτηριστικά; Είναι εύλογα τα ερωτήματα και σαφείς οι απαντήσεις. Το σύστημα αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν λειτουργήσει. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αντίθετα επιβάρυνε το φορολογούμενο με δαπάνες αμφίβολης αποτελεσματικότητας και σήμερα εμείς βρισκόμαστε στη δύσκολη θέση να κλείσουμε τις «μαύρες τρύπες» του παρελθόντος. Και έχουν και ονομαστική, αριθμητική διάσταση αυτές οι «μαύρες τρύπες». Η ονομαστική τους αξία ξεπερνά τα 26.000.000 ευρώ.

Σε πρώτο επίπεδο, λοιπόν, οι προσπάθειές μας εστιάστηκαν στο νοικοκύρεμα αυτής της κατάστασης. Γι' αυτό και συνέστησα άμεσα μια επιτροπή, η οποία σήμερα αξιολογεί εξαρχής, από μηδενική βάση, όλες τις συμβάσεις. Αξιολογεί τους όρους και τη λειτουργία του προγράμματος, να διατυπώσει μια αξιόπιστη και πιο αποτελεσματική πρόταση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ να μου δώσετε δύο-τρία λεπτά από τη δευτερολογία μου.

Και επειδή οι πιέσεις είναι πολλές από την περιφέρεια, ζήτησα και επιταχύνθηκαν οι διαδικασίες για να καταλήξουμε σ' ένα συμπέρασμα. Πιστεύω, με την πίεση των πραγμάτων, ότι μέσα σ' αυτό το μήνα θα έχει ολοκληρωθεί η γνωμοδότηση. Θα έχου-

με μια συγκεκριμένη πρόταση, θα έχουμε μια πλήρη αξιολόγηση της υφιστάμενης κατάστασης. Δηλαδή, με άλλα λόγια, ποιες προγραμματικές συμφωνίες έχουν πραγματικό αντικείμενο, σε ποιες περιπτώσεις έχουν τηρηθεί οι κανόνες που είχαν καταγραφεί, σε ποιες περιπτώσεις αυτοί οι κανόνες έχουν ενεργοποιηθεί, ποιες είναι βιώσιμες τελικά. Διότι έχουμε και περιπτώσεις προγραμματικών συμφωνιών που δεν έχουν ξεκινήσει να λειτουργούν. Υπογράφηκαν πριν από μερικά χρόνια και δεν έχει εκταμειωθεί ούτε μία δραχμή.

Επίσης πρέπει να σας πω ότι σ' αυτό το πόρισμα ζήτησα να έχουμε συγκεκριμένα, ασφαλή, αντικειμενικά και τεχνοκρατικά κριτήρια για την υπογραφή νέων προγραμματικών συμφωνιών. Με άλλα λόγια, να υπογράψουμε νέες προγραμματικές συμφωνίες. Τι επιδιώκουμε απ' αυτές; Ποιος είναι ο πολιτιστικός μας στόχος; Πώς θα καταφέρουμε να τον εφαρμόσουμε και να τον υλοποιήσουμε; Και βέβαια χρειαζόμαστε κανόνες τέτοιους που να μπορούν να ελέγχονται. Ως σήμερα ήταν ένα ξέφραγο αμπέλι.

Δεν θα σας πω τίποτα περισσότερο γι' αυτό.

Αναφερθήκατε κατά κόρον σ' άλλα θέματα που αφορούν ασφαλιστικά και εργασιακά, όπως και θέματα εκπαίδευσης. Είναι ενδιαφέροντα θέματα, απασχολούν κι εμάς, αλλά δεν είναι της αρμοδιότητάς μου. Θα ήθελα να απαντήσω, αλλά δεν έχουμε εμείς αυτήν την ευθύνη.

Στο Υπουργείο Πολιτισμού ανήκει ο έλεγχος και η εποπτεία των Ανώτερων Σχολών Δραματικής Τέχνης και Ανώτερων Σχολών Χορού. Οι απόφοιτοι των Ανώτερων Σχολών μπορούν να διδάσκουν τα μαθήματα της ειδικότητάς τους στα σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Για το θέμα τώρα που μου θέσατε, της καλλιτεχνικής παιδείας στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, εμείς στο Υπουργείο Πολιτισμού υλοποιούμε ένα σημαντικό ευρωπαϊκό πρόγραμμα με τίτλο: «Παιδεία και Πολιτισμός», ένα πρόγραμμα το οποίο καλύπτει ένα μεγάλο εύρος δράσεων, για να βοηθήσει, όπως όλοι θέλουμε, τη σύνδεση των νέων με τον πολιτισμό μέσα από μία αέναη εκπαιδευτική διαδικασία, με τη διοργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων σε σχολεία, αλλά και την ενίσχυση μαθητικών πρωτοβουλιών για πολιτιστικές δράσεις, με εικαστικές παρεμβάσεις, με εκθέσεις, με ψηφιοποίηση πολιτιστικού υλικού, που στη συνέχεια θα διανεμηθεί ηλεκτρονικά σ' όλα τα σχολεία, ενώ θα υπάρχει και σχετικός διαδικτυακός κόμβος που θα βοηθήσει τη μελέτη και την έρευνα των νέων μας και θα αποτελέσει μια πολύτιμη πηγή πληροφοριών με διαδραστική χρήση και με εμπλουτισμό τελικά των βιβλιοθηκών, όπως και με σεμινάρια σε εκπαιδευτικούς για να μπορούν να φέρνουν τους μαθητές πιο κοντά στον πολιτισμό.

Μας ενδιαφέρει αυτός ο τομέας. Σας είπα ότι στο μέτρο των ευθυνών μας κάνουμε μια μεγάλη προσπάθεια, γιατί θέλουμε να δώσουμε στους νέους τα κλειδιά πρόσβασης για την πολιτιστική δημιουργία.

Για τις κρατικές ορχήστρες, για το Επιμελητήριο Εικαστικών Τεχνών επιτρέψτε μου –για να σας μην σας απασχολήσω περισσότερο– να αναφερθώ στη δευτερολογία μου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αχιλλέας Κανταρτζής.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Δεν είναι η πρώτη φορά που το Κόμμα μας, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, φέρνει τα μεγάλα προβλήματα του πολιτισμού και των δημιουργών του –και με τη στενή και με την ευρύτερη έννοια του όρου– για συζήτηση εδώ στη Βουλή και δεν θα μπορούσε, άλλωστε, να είναι διαφορετικά.

Θα μου επιτρέψετε όμως, κύριε Υπουργέ, κάνοντας αυτή την αναδρομή, να πω ότι τα ίδια λίγο-πολύ κάθε φορά ακούγαμε, λόγια συμπάθειας, λόγια κατανόησης για τα μεγάλα προβλήματα που υπάρχουν, χωρίς όμως συγκεκριμένες δεσμεύσεις για την επίλυση των καυτών και οξυμένων προβλημάτων, που υπάρχουν σε όλους τους τομείς, σε όλη τη σφαίρα της πολιτιστικής δραστηριότητας, ζητήματα τα οποία θα μπορούσαν να λυθούν και στις σημερινές συνθήκες, αν φυσικά υπήρχε η αντίστοιχη

βούληση.

Επαναλαμβάνω ότι φέρνουμε τα θέματα αυτά, γιατί θεωρούμε ότι ο πολιτισμός δεν είναι άσχετος, δεν είναι θέμα ξεκομμένο από την κατάσταση και τα προβλήματα του λαού μας. Το αντίθετο. Αφετηρία μας είναι η θέση ότι ο πολιτισμός εκφράζει το συγκεκριμένο επίπεδο εξέλιξης της κοινωνίας, τις υλικές και πνευματικές αξίες που αυτή δημιουργεί.

Επομένως, οι κοινωνικές, οικονομικές και γενικότερα οι ταξικές αντιθέσεις που διατρέχουν όλη την κοινωνική εξέλιξη δεν μπορούν να αφήσουν απέξω και το χώρο του πολιτισμού. Δεν υπάρχουν στεγανά, δεν ζούμε στη γυάλα.

Απ' αυτή την άποψη, δεν είναι τυχαίο ότι το Κόμμα μας από την πρώτη στιγμή της δημιουργίας του και σε όλη την ενεργητική πορεία του, ακόμα και στις πιο δύσκολες στιγμές, ακόμα και στις συνθήκες της πιο βαθιάς παρανομίας, δεν έπαψε να ασχολείται με τα μεγάλα και ακανθώδη αυτά προβλήματα, χωρίς –επαναλαμβάνω– να λογαριάζει κόπους και θυσιές.

Όταν μιλάμε για τον πολιτισμό, δεν μπορούμε να αποσπαστούμε από την κοινωνική και οικονομική εξέλιξη και την πραγματικότητα που ζούμε. Επομένως, τα κρίσιμα ερωτήματα είναι: Πολιτισμός, από ποιον και για ποιον;

Κύριε Υπουργέ, δεν σας ελέγχουμε γιατί η Κυβέρνησή σας, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, δεν έκανε αυτά που θα έκανε μια κυβέρνηση λαϊκής εξουσίας, όταν τα μεγάλα μέσα παραγωγής θα ανήκαν σε αυτούς που παράγουν τον πλούτο, στους ίδιους τους εργαζόμενους, που είναι η προϋπόθεση, έτσι ώστε, πραγματικά, ο πολιτισμός να γίνει κτήμα του λαού. Σας ελέγχουμε, ελέγχουμε την πολιτική της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, γιατί η πολιτική σας, όχι μόνο δεν λύνει, αλλά αντίθετα συντηρεί και οξύνει αυτά τα προβλήματα. Και η τοποθέτησή σας, παρά τα λόγια συμπάθειας, ήταν σαφέστατη.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει στρατηγική κι εμείς δεν σας κατηγορήσαμε γι' αυτό. Τη στρατηγική σας την εκθέσατε καθαρά και είναι –βέβαια το είπατε με τα δικά σας λόγια– αυτή που κινείται με κριτήριο την αποδοτικότητα των πόρων που διατίθενται, είναι η στρατηγική που δοκιμάσαμε όλα τα προηγούμενα χρόνια και με τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και με την πολιτική των προκατόχων σας, μια πολιτική η οποία βήμα, το βήμα, προωθούσε την πολιτική της ιδιωτικοποίησης, της εμπορευματοποίησης, μια πολιτική η οποία σταδιακά, αλλά με σταθερά βήματα, παρέδιδε τα πάντα στα πλαίσια της κερδοσκοπικής δραστηριότητας.

Ας πάρουμε το ζήτημα των δαπανών του κράτους για τον πολιτισμό. Ακούσαμε να αναφέρονται επιλεκτικά κάποια νούμερα «τόσα εδώ, τόσα εκεί, τόσα παραπέρα». Εγώ θα βάλω ένα ερώτημα: Για ποιον πολιτισμό μπορούμε να μιλάμε με το 0,5% επί των δαπανών του προϋπολογισμού; Να υπενθυμίσω ότι για το 2008 προβλέπεται το 0,56% έναντι 0,60% της προηγούμενης χρονιάς; Θέλετε να συγκρίνουμε αυτά τα νούμερα με τα αντίστοιχα ποσοστά επί του Α.Ε.Π.; Φέτος είναι 0,23%, πέρυσι ήταν 0,30% επί του Α.Ε.Π., πρόπερσι ήταν 0,33%. Άρα, κάθε πέρυσι και καλύτερα!

Τα ίδια, βεβαίως, γίνονταν και με το Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Κόβονταν κονδύλια για τον πολιτισμό και από την άλλη μεριά, εξωθούνταν οι πολιτιστικοί φορείς, οι δημιουργοί του πολιτισμού, στις αγκαλιές του μεγάλου κεφαλαίου.

Αλλά το ζήτημα δεν είναι μόνο τι ποσοστά δίνονται, αλλά και πού κατευθύνονται αυτά τα ποσοστά. Σας άκουσα προηγούμενος να λέτε, αναφερόμενος στα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. και απαντώντας στις τοποθετήσεις μας, ότι γίνεται διάλογος για να επιδιώξετε μια συμφωνία. Αλλά εγώ σας βάζω ευθέως ένα ερώτημα: Με ποια κονδύλια μπορούν να δημιουργηθούν όροι, προϋποθέσεις, για τη λειτουργία των ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ., όταν στα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. δίνεται μόλις το 1/5 από όσα δίνονται στα δύο Μέγαρα Μουσικής, των Αθηνών και της Θεσσαλονίκης;

Επομένως, έχει σημασία, όχι μόνο το πόσα δίνονται, αλλά και το πού δίνονται, πού κατευθύνονται. Και η πραγματικότητα λέει ότι ένα συνεχώς αυξανόμενο μέρος των κονδυλίων κατευθύνονται σε φορείς που είναι συνδεδεμένοι, με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο, με τους επιχειρηματικούς ομίλους, σε φορείς οι οποίοι λειτουργούν με τα λεγόμενα ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια.

Η πολιτική σας και η στρατηγική σας είναι σαφής. Στρώνει,

προετοιμάζει το έδαφος για την ακόμα μεγαλύτερη παρέμβαση των επιχειρηματικών συμφερόντων, για την ακόμα μεγαλύτερη και πιο αποτελεσματική παρέμβαση των διαφόρων επιχειρηματικών ομίλων. Έτσι, οι επιχειρηματίες παρεμβαίνουν ωμά στις εξελίξεις, επιβάλλουν όρους, δημιουργούν ένα ασφυκτικό πλαίσιο για τους δημιουργούς, παρεμβαίνουν ωμά στο περιεχόμενο, δεν χρειάζεται να πουν τίποτα περισσότερο, δεν χρειάζεται να επιβάλουν τους όρους τους γραπτά. Έχουν τα κλειδιά στο χέρι τους, έχουν το κλειδί της χρηματοδότησης, έχουν το κλειδί που τους επιτρέπει να ασκούν πλήρη έλεγχο.

Δεν είναι τωρινές, επαναλαμβάνω, αυτές οι επιλογές, δεν είναι αποκλειστικά δικές σας. Είναι επιλογές τις οποίες τις ζήσαμε σε όλη την προηγούμενη περίοδο, μία δεκαπενταετία τώρα, σχεδόν μία εικοσαετία, που η παρέμβαση των επιχειρηματικού κόσμου στον τομέα του πολιτισμού προχώρησε με ολοένα και πιο επιταχυνόμενους και ασυγκράτητους ρυθμούς.

Είχαμε και πριν επιχειρηματικούς ομίλους στο χώρο της μουσικής, στο χώρο του κινηματογράφου. Τώρα, όμως, δεν έχει μείνει απέξω κανένας τομέας. Η διαδικασία αυτή δεν ήρθε από το πουθενά. Είναι μία διαδικασία, η οποία συμπορεύτηκε με την υλοποίηση των επιλογών που καθιερώθηκαν και θεσπίστηκαν με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και με τις άλλες αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που δεν περιορίστηκαν να διακηρύξουν απλά την ελευθερία του κεφαλαίου, αλλά προσπάθησαν να τις κατοχυρώσουν με όλους τους τρόπους.

Τι έκανε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. στα πλαίσια αυτής της πολιτικής; Μετέτρεψε τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου σε Νομικά Πρόσωπα Ιδιωτικού Δικαίου, ανοίγοντας τους δρόμους για την επιχειρηματική δραστηριότητα και για τον έλεγχό της από το κεφάλαιο, μέσω της χρηματοδότησης, μέσω της χορηγίας, μέσω της εμπορικής εκμετάλλευσης, μέσω του διορισμού των διοικήσεων, αφήνοντας στην άκρη τους εκπροσώπους των φορέων, με κριτήρια που άνοιξαν τις πόρτες στους φορείς αυτούς, έτσι ώστε να πατήσουν για τα καλά το πόδι τους οι διάφοροι μεγαλοεπιχειρηματίες.

Σας άκουσα προηγουμένως να βάζετε το εξής δίλημμα: «Θέλουμε κι εμείς, λέτε, «την ανάπτυξη του πολιτισμού, συμμερίζομαι πολλές από τις σκέψεις οι οποίες αναφέρονται στις προτάσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, αλλά το μεγάλο ερώτημα είναι: με ποιο κράτος θα το δημιουργήσουμε;» «Θέλουμε», λέτε, «την απαλλαγή του πολιτισμού από τον ασφυκτικό εναγκαλισμό του κράτους».

Αλήθεια, θα μου επιτρέψετε να σας θέσω το ερώτημα: Ο πολιτισμός θα λειτουργήσει πιο ελεύθερα, θα ανοίξουν οι δημιουργικές ικανότητες και των δημιουργών, αλλά και του λαού μας, όσο θα παρεμβαίνει το κεφάλαιο, όσο οι όροι και οι προϋποθέσεις θα καθορίζονται από τα επιχειρηματικά συμφέροντα με κριτήριο το κέρδος;

Να το πούμε καθαρά: Ο χώρος του πολιτισμού καταδυναστεύεται και θα συνεχίσει να καταδυναστεύεται και από την κυριαρχία του κεφαλαίου, αλλά και από την κυριαρχία του κράτους. Δεν αφαιρούμαστε και δεν αποσπώμαστε από την πραγματικότητα. Δεν ζούμε σε μία αταξική κοινωνία. Δεν υπήρχε και δεν υπάρχει ουδέτερο αταξικό κράτος. Και οι δημιουργοί του πολιτισμού καταδυναστεύονταν, επίσης και από το κράτος το σημερινό, το εκμεταλλευτικό, το καταπιεστικό, που υπηρετεί την πλουτοκρατία, που υπηρετεί το μεγάλο κεφάλαιο, όπως επίσης, θα καταδυναστεύονται και από την ανοιχτή και ωμή παρέμβαση των επιχειρηματιών.

Βεβαίως, θα τους δημιουργήσουν δυσκολίες. Όμως, έχουμε και την ιστορική εμπειρία, ότι όσες δημιουργίες και αν παρουσιάστηκαν, πάντα η δύναμη, η εφευρετικότητα του λαού, η στήριξη στο λαϊκό κίνημα, στους ίδιους τους εργαζόμενους, έφερνε και την πρωτοβουλία, δημιουργούσε σκέψεις, δημιουργούσε ιδέες που ακύρωναν σ' μεγάλο βαθμό όλες αυτές τις προσπάθειες που έγιναν για τη χειραγώγηση και των δημιουργών, αλλά και γενικότερα του λαού μας.

Οι μεγάλες στιγμές που ζήσαμε και έζησε ο λαός μας, οι μεγάλες στιγμές ανάταξης, οι μεγάλες στιγμές των δημιουργών που συνδέθηκαν με τις μεγάλες στιγμές του λαϊκού κινήματος, είναι ο αδιάψευστος μάρτυρας για όλες αυτές τις εκτιμήσεις.

Σας άκουσα, επίσης, να λέτε προηγουμένως ότι θα γίνει μια προσπάθεια να τακτοποιηθούν τα προβλήματα, γιατί το κεφάλαιο δεν παρεμβαίνει μόνο στην προσπάθειά του να εκμεταλλευτεί όλες αυτές τις δραστηριότητες, αλλά να απαλλαγεί και από τις στοιχειώδεις υποχρεώσεις που έχει. Κλασική περίπτωση είναι το 1,5%, που είναι υποχρέωση των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης να το καταβάλλουν για τον κινηματογράφο ή το 1% των δημοσίων έργων, για τα έργα που θα έπρεπε να υπάρχουν στις δημόσιες κατασκευές, στα δημόσια κτήρια.

Σας άκουσα προηγουμένως να λέτε ότι βρίσκεστε σε μια συνεννόηση με τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, με τους καναλάρχους, έτσι ώστε να υλοποιηθεί αυτή η δέσμευση.

Θα μου επιτρέψετε, όμως, να πω ότι δεν μας αφήσατε και πολλά περιθώρια αισιοδοξίας, αφού ο αστερίσκος που βάλατε ότι τα αφήνετε στην πειθώ και στην καλή διάθεση των καναλαρχών, δεν μας αφήνει να αισιοδοξούμε. Γιατί να εκπληρώσουν αυτές τις υποχρεώσεις σήμερα, όταν επί είκοσι χρόνια αρνήθηκαν να τις υλοποιήσουν;

Εδώ μπαίνει κι άλλο ζήτημα. Πολλές φορές και η δική σας Κυβέρνηση και οι προηγούμενες κυβερνήσεις, κάτω από την πίεση, αναγκάστηκαν να κάνουν κάποιες παραχωρήσεις. Μια από αυτές ήταν και η θεσμοθέτηση του 1,5% για τον κινηματογράφο ή το 1% για τη γλυπτική. Στην πράξη, όμως, τι γίνεται; Πολλές φορές αναγκάζεστε να κάνετε τις παραχωρήσεις αυτές, αλλά την ίδια στιγμή η τακτική σας είναι να γίνονται «πλάτες», έτσι ώστε αυτές οι παραχωρήσεις να μην υλοποιηθούν ποτέ μα ποτέ, να μην πάρουν ποτέ μα ποτέ σάρκα και οστά.

Δεν θα αναφερθώ τώρα σε όλα τα άλλα, στα προγράμματα τα οποία μας προσφέρονται μέσα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, που είναι γνωστά σε όλους και στην κακοποίηση της γλώσσας, που εδώ πέρα πια έχει πάρει πρωτόγνωρες διαστάσεις. Και η γλώσσα δεν είναι απλά ένα μέσο επικοινωνίας. Η γλώσσα είναι τρόπος σκέψης, τρόπος νόησης. Είναι τελικά η ίδια η λειτουργία της νόησης. Οι απλοί άνθρωποι έλεγαν: «Όσο πιο φτωχό λεξιλόγιο, τόσο λιγότερες γνώσεις».

Είναι φανερό ότι μέσα από όλα αυτά επιδιώκεται η ίδια η χειραγώγηση των λαϊκών στρωμάτων. Γι' αυτό, δεν ήταν τυχαίο το ότι και η διαπάλη γύρω από τα ζητήματα της γλώσσας συνδέθηκε με τους μεγάλους αγώνες της εργατικής τάξης και όλων των εργαζομένων. Εδώ δεν έχουμε απλά να κάνουμε με κάποιες επιμέρους πλευρές ή επιμέρους επιδιώξεις του κεφαλαίου. Εδώ έχουμε να κάνουμε με μια καλά επεξεργασμένη στρατηγική. Το κεφάλαιο δεν αρκείται μόνο στην εκμετάλλευση των εργαζομένων από την εργασία, αλλά θέλει να ελέγξει όλο το χρόνο τους, τον ελεύθερο χρόνο, το χρόνο ξεκούρασης, το χρόνο διασκέδασης, μόρφωσης, θέλει να διαμορφώσει όρους και προϋποθέσεις για τη χειραγώγηση των συνειδήσεων.

Έτσι, είδαμε όλα αυτά τα χρόνια τους μεγαλοεπιχειρηματίες στα πλαίσια αυτής της στρατηγικής να ερωτεύονται, άλλος τη μουσική, άλλος τη ζωγραφική, άλλος το χορό. Τώρα, αφού τελείωσαν τους έρωτες με την τέχνη, το έριξαν στους έρωτες με τις ακτές, με τις παραλίες, με τα εθνικά πάρκα, τους εθνικούς δρυμούς. Φυσικά, θα πρέπει «να χτυπήσει η καμπάνα» και για τους χώρους αυτούς.

Φυσικό είναι, μέσα σ' αυτές τις συνθήκες τα προβλήματα των καλλιτεχνών, των δημιουργών, όχι μόνο να μην επιλύονται, αλλά και να οξύνονται, η ανεργία να παίρνει εκρηκτικές διαστάσεις, οι όροι εργασίας να γίνονται όλο και χειρότεροι, να γίνονται όλο και περισσότερο έρμαια των επιχειρηματικών συμφερόντων που δραστηριοποιούνται στο χώρο.

Είπατε προηγουμένως ότι δεν είσατε εσείς αρμόδιος να απαντήσετε για το ασφαλιστικό των καλλιτεχνών. Μα, ενιαία είναι η Κυβέρνηση, ενιαία εκφράζεται. Και η Κυβέρνηση δεν μπορεί να απαλλάσσεται των ευθυνών της, όταν πολύ περισσότερο πριν από λίγους μήνες με το ασφαλιστικό νομοσχέδιο που κατέθεσε, όχι μόνο δεν έλυσε αυτά τα προβλήματα -δεν θα μπορούσε άλλωστε- αλλά αντίθετα με τις διατάξεις που θέσπισε επιδείνωσε ακόμη περισσότερο τους όρους εργασίας. Μεγάλο μέρος απ' αυτούς δεν θα έχει ούτε δικαίωμα στη δωρεάν ιατρική περίθαλψη, αφού πλέον η προϋπόθεση είναι τα εκατό ένσημα, που φυσικά, γίνεται όλο και πιο δύσκολο να αποκτηθούν.

Η αισθητική αγωγή και η καλλιτεχνική παιδεία, αυτά τα δύο μεγάλα ζητήματα αναπτύχθηκαν αναλυτικά, όπως και τα προηγούμενα ζητήματα, από τους προηγούμενους ομιλητές μας. Τι γίνεται με αυτά τα μεγάλα ζητήματα της αισθητικής αγωγής και της καλλιτεχνικής παιδείας; Σταθερά, τα τελευταία χρόνια, όσο προωθούνται αυτές οι αλλαγές που έχουν ξεκινήσει στην παιδεία και που ουσιαστικά θέλουν, αντί για γνώση, την κατάρτιση, την εφήμερη φθηνή κατάρτιση για το φθινό αυριανό εργατικό δυναμικό, συμπαράσυνονται και οι υποχρεώσεις του κράτους στον τομέα αυτό. Οι αλλαγές στο χώρο της παιδείας συμπαράσυνουν και τις αρνητικές αλλαγές και οδηγούν στην όξυνση των προβλημάτων και της καλλιτεχνικής παιδείας και της αισθητικής κατάρτισης, γιατί είναι ενταγμένες σε μια συνολική στρατηγική, που ουσιαστικά θέλει τους εργαζόμενους φθηνά κατατισμένους, χωρίς γνώσεις και χωρίς ουσιαστική μόρφωση.

Η επέλαση του κεφαλαίου στο χώρο του πολιτισμού δημιουργεί όλο και πιο ασφυκτικό περιβάλλον για τους δημιουργούς και τους καλλιτέχνες του χώρου του πολιτισμού σε όλα τα επίπεδα, για την παραγωγή του έργου για τις εργασιακές σχέσεις.

Τελικά, ο μεγάλος χαμένος από την εμπορευματοποίηση του πολιτισμού, της τέχνης και της παιδείας είναι ο ίδιος ο λαός, ο λαός που δεν μπορεί ούτε να δημιουργήσει ούτε να εκφραστεί καλλιτεχνικά. Αντίθετα, η παντοδυναμία της αγοράς, η διαστρέβλωση και η εκπόρνευση είναι αυτή που καταστρέφει τις αξίες, τα κριτήρια και που θέλει τη χειραγώγηση των συνειδήσεων.

Ο εισηγητής μας και οι άλλοι Βουλευτές του Κόμματός μας παρουσίασαν συνολικά τις προτάσεις μας για τον πολιτισμό, τις προτάσεις που επί χρόνια διεκδικούσαμε και διεκδικούμε και θα συνεχίσουμε να διεκδικούμε και με τους εργαζόμενους σε αυτό το χώρο, με τους δημιουργούς του πολιτισμού, αλλά και με τα υπόλοιπα στρώματα των εργαζομένων, με την εργατική τάξη και τα άλλα λαϊκά στρώματα.

Είναι, όμως, φανερό ότι ριζικές αλλαγές δεν μπορούν να γίνουν, όσο τα μεγάλα μέσα παραγωγής θα βρίσκονται στα χέρια των επιχειρηματιών. Άλλοι θα παράγουν τον πλούτο και άλλοι θα τον απολαμβάνουν, άλλοι θα τον καρπώνονται και άλλοι θα τον εκμεταλλεύονται. Οι ριζικές αλλαγές και για το χώρο του πολιτισμού είναι συνδεδεμένες και με τις γενικότερες κοινωνικές και οικονομικές αλλαγές, με τη λαϊκή εξουσία, ώστε ο πλούτος να ανήκει σε αυτούς που τον παράγουν. Τότε θα δημιουργηθούν και οι συνθήκες για την ολόπλευρη άνθιση του πολιτισμού, για να ξεδιπλωθούν και οι δημιουργικές ικανότητες του λαού μας και για να μπορούν και οι δημιουργοί να δημιουργούν ελεύθερα.

Όσο θα κερδίζει έδαφος στη συνείδηση του λαού μας αυτή η ιδέα, τόσο καλύτερες προϋποθέσεις θα δημιουργούνται και σήμερα, για να μπορέσουν να αποσπαστούν κατακτήσεις, γιατί η πολιτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σαν συνέχεια της πολιτικής των προηγούμενων κυβερνήσεων όχι μόνο δεν πρόκειται να επιλύσει, αλλά αντίθετα θα οξύνει τα προβλήματα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Μαρία Δαμανάκη.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Πρόεδρε, κύριοι Βουλευτές, είναι από τις σπάνιες στιγμές, από τις σπάνιες ευκαιρίες που έχουμε στην εθνική αντιπροσωπεία να συζητήσουμε θέματα πολιτισμού. Παρόλο που ο σύγχρονος κόσμος θεωρεί πια τον πολιτισμό βασική παράμετρο της ιδιότητας του ανθρώπου-πολίτη, η ελληνική παράδοση ζωής δεν δίνει στον πολιτισμό, παρόλο που συνήθως υπερηφανευόμαστε πολύ για το παρελθόν μας, την αντίστοιχη βαρύτητα.

Σήμερα πια όπως είναι τα πράγματα, θεωρείται αδιανόητο να μιλά κανείς για κοινωνική, πολιτική, οικονομική, ισότητα, χωρίς να συμπεριλαμβάνει σε αυτούς τους όρους και την πολιτισμική ισότητα, την πάταξη των πολιτισμικών ανισοτήτων και την υπηρέτηση των δικαιωμάτων και όλων των συνεπακόλουθων που δημιουργεί η πολιτισμική διάσταση στη σύγχρονη ανθρώπινη

ζωή.

Δυστυχώς, εμείς εδώ βρισκόμαστε πολύ πίσω και είναι φυσικό επακόλουθο το γεγονός ότι και η Εθνική Αντιπροσωπεία πολύ σπάνια συζητά τα θέματα αυτά.

Όμως δεν είναι μόνον το θέμα της Βουλής, κυρία Πρόεδρε. Θα έλεγα ότι γενικά υπάρχει μια υποτίμηση σε θέματα πολιτισμού. Και αναφέρομαι όχι μόνο στο παρελθόν, στην πολιτιστική κληρονομιά, αλλά αναφέρομαι και στον πολιτισμό της καθημερινότητας, που πραγματικά εξοργίζει, γιατί υποτιμά και την Ελλάδα και τη θέση της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και όλους εμάς.

Θα σας πω ένα πολύ συγκεκριμένο παράδειγμα, κυρία Πρόεδρε. Χθες ήταν να γίνει μια προγραμματισμένη συναυλία στο Λυκαβηττό, ενός δημοφιλούς Βρετανού καλλιτέχνη του Τζέιμς Μπλαντ και είχαν κοπεί έξι χιλιάδες εισιτήρια. Την τελευταία στιγμή, κυριολεκτικά την τελευταία, λίγες ώρες πριν, κάποιος αποφάσισε ότι το θέατρο δεν έχει στατική επάρκεια και η συναυλία ματαιώθηκε. Θα γινόταν αυτό σε μια άλλη ευρωπαϊκή χώρα, κυρία Πρόεδρε;

Αυτά συνέβησαν διότι ενώ το Ελληνικό Φεστιβάλ είχε ζητήσει από τον Ιανουάριο νομίζω, μελέτη της στατικής επάρκειας του χώρου, εξαιτίας της υποτίμησης του θέματος και της πλήρους ασυνεννοησίας ανάμεσα σε μια κρατική υπηρεσία, τα Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα και του Δήμου Αθηναίων, φτάσαμε στο σημείο έξι χιλιάδες άνθρωποι να ταλαιπωρηθούν, ο καλλιτέχνης να ματαιώσει τη συναυλία -νομίζω ότι ήταν προγραμματισμένη και δεύτερη- και να εκτεθεί η Ελλάδα διεθνώς, μαζί με το υπόλοιπο πρόγραμμα που τρέχει και που είναι πολύ σοβαρό και πολύ φορτωμένο, με σοβαρούς Έλληνες και ξένους καλλιτέχνες. Αυτή η υποτίμηση των πολιτιστικών πραγμάτων στη χώρα μας ως που θα φθάσει δηλαδή; Και ο κύριος Υπουργός Πολιτισμού, ο οποίος παρίσταται, δεν πρέπει να αναλάβει κάποιες πρωτοβουλίες γι' αυτό;

Άκουσα την απάντησή του στους συναδέλφους του Κ.Κ.Ε.. Ήταν μια απάντηση, επιτρέψτε μου να πω, ενός ουδέτερου αντικειμενικού παρατηρητή. Ο κ. Λιάπης είναι μέλος της Κυβέρνησης. Είναι εδώ, όχι ως Υπουργός Πολιτισμού, που έχει μια άσση στο Υπουργείο του και αναφέρεται σε μας, αλλά ως μέλος της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Έχει, λοιπόν, συνευθύνει και θέλω να το θέσω εξ αρχής, για όλα όσα συμβαίνουν, παραδείγματος χάριν για την οικονομική κατάσταση στο χώρο του Πολιτισμού. Κατά συνέπεια, εγώ δεν δέχομαι αυτήν την έκφραση που χρησιμοποίησε, ότι υπάρχουν «αντικειμενικά δεδομένα στο χώρο του πολιτισμού». Ποιος τα δημιουργεί; Η Κυβέρνησή του, του κ. Λιάπη, στην οποία μετέχει. Ούτε θεωρώ, λοιπόν, ότι μπορεί να μας λείπει πως, ως Υπουργός Πολιτισμού, δεν έχει ευθύνη για διάφορα άλλα.

Παρακαλώ, λοιπόν, να μας δώσει εδώ μια εξήγηση για όσα συνέβησαν χθες και για τη ματαιώση της συναυλίας. Ξεκινώ από αυτό, γιατί το θεωρώ ένα ελάχιστο επίκαιρο παράδειγμα, που δείχνει και τα υπόλοιπα.

Έρχομαι τώρα στην ουσία του ζητήματος. Είπα και πριν ότι για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κεντρικό θέμα είναι η προσπάθεια ενός εκδημοκρατισμού, θα έλεγα και στο χώρο του πολιτισμού και της καταπολέμησης των σύγχρονων πολιτιστικών ανισοτήτων, όπου οι σύγχρονες πολιτιστικές ανισότητες δεν έχουν να κάνουν μόνον με την οικονομική κατάσταση. Έχουν, βεβαίως, να κάνουν και με την οικονομική κατάσταση του πολίτη, αλλά και με άλλες παραμέτρους, όπως είναι παραδείγματος χάριν θέματα που σχετίζονται με τη θρησκεία, με τη φυλή, με το φύλο, με την εθνότητα, με την ιδιαίτερη ομάδα, στην οποία ανήκει ο καθένας.

Αν, λοιπόν, μιλάμε για την ανάγκη ο κάθε πολίτης να ζει τη ζωή ενός πολιτισμένου όντος, όπως το διατύπωσε κάποιος φιλόσοφος πολύ εύστοχα και να υπάρχει μια σύγχρονη πολυπολιτισμική κοινωνία που να μας αντέχει όλους, χρειάζεται να δούμε με πολύ συγκεκριμένο τρόπο πώς το κράτος -και έρχομαι τώρα στα όσα είπε ο Υπουργός για το ρόλο του κράτους- πώς η πολιτεία εξασφαλίζει στον καθένα και στην κάθε μια και την αισθητική απόλαυση, αλλά και τη συμμετοχή στα πολιτιστικά δρώμενα. Νομίζω ότι αυτό είναι μεγάλη ανάγκη της σύγχρονης εποχής. Δηλαδή, όχι απλώς να έχουμε όλοι το δημοκρατικό

δικαίωμα να απολαμβάνουμε τα αγαθά του πολιτισμού που παράγουν άλλοι, αλλά να συμμετέχουμε και οι ίδιοι, στο βαθμό που μας αναλογεί, στον πολιτισμό της καθημερινότητας και σε όλα αυτά τα οποία συμβαίνουν γύρω μας. Και αυτό είναι μια πολύ σοβαρή ευθύνη, εάν θέλουμε να εννοούμε τον πολιτισμό ως δημόσιο κοινωνικό αγαθό.

Αυτή η ευθύνη δεν μπορεί να απαλλοτριωθεί με γενικές αναφορές που ακούω από την Κυβέρνηση, του στίλ «τέρμα στον κρατικοδίαιτο πολιτισμό», διότι αυτό ουσιαστικά είναι η άρνηση της ευθύνης του κράτους να επιτελέσει το σοβαρό ρυθμιστικό ρόλο που έχει, ώστε οι πολιτισμικές ανισότητες να αρθούν.

Και, δυστυχώς, πρέπει να πω ότι πριν από πέντε χρόνια, όταν ανέλαβε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, στο όνομα της προσπάθειας να πει τέρμα σ' αυτήν την υπόθεση του κρατικοδίαιτου πολιτισμού, τι έγινε στην πράξη; Διαλύθηκε το σύμπαν, κύριε Υπουργέ. Και αυτό δεν είναι δική σας προσωπική ευθύνη, είναι ευθύνη της Νέας Δημοκρατίας. Διαλύθηκε το σύμπαν, στο όνομα του να βάλουμε τέλος στον κρατικοδίαιτο πολιτισμό, στις προγραμματικές συμβάσεις, τις ανορθολογικές. Δεν ξέρω τι άλλο είπατε. Αυτήν τη στιγμή υπάρχει μία πλήρης παράλυση και υπάρχει μία κατάσταση εξάρθρωσης όλων των πολιτιστικών θεσμών που υπάρχουν στο χώρο. Αυτά, βεβαίως, συμβαδίζουν και με τα θέματα της έλλειψης πόρων, αλλά η έλλειψη πόρων είναι κυβερνητική επιλογή. Δεν θέλω να προσθέσω τίποτε περισσότερο σε αυτό, δεν έχω και χρόνο.

Επομένως, για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν υφίσταται θέμα να είναι όλα κρατικά. Και παρακαλώ, ο κύριος Υπουργός να μην απευθύνεται σε μας με τέτοια επιχειρήματα. Η άποψή μας είναι ότι το κράτος έχει ευθύνη και το θέμα είναι να δούμε συγκεκριμένα τι κάνετε για την ευθύνη αυτή.

Πολιτιστική κληρονομιά: είστε ικανοποιημένος από την κατάσταση; Όταν στην Ελλάδα μέχρι προχθές τα Μουσεία έκλειναν στις τρεις η ώρα, όταν χάσαμε όλη την περίοδο του Πάσχα με τα μουσεία να είναι κλειστά το Σαββατοκύριακο, όταν στην Κνωσό κλείνει ο αρχαιολογικός χώρος στις τρεις η ώρα, όταν όλοι οι αρχαιολογικοί χώροι δεν λειτουργούν, όταν υπάρχει αυτή η κατάσταση, είστε ευχαριστημένοι;

Άκουσα τα όσα είπατε για την πρόσληψη προσωπικού, για την εποχικότητα του προσωπικού. Κανείς δεν σας λέει να είναι όλοι μόνιμοι. Επισκέφθηκα το Αρχαιολογικό Μουσείο πριν μια βδομάδα, κύριε Υπουργέ. Σ' έναν ολόκληρο όροφο, στον πρώτο όροφο που είναι τα Αττικά αγγεία, δεν υπάρχει ένας μόνιμος φύλακας. Αυτό μπορεί να συνεχιστεί; Και άκουσα ότι θα καλύψετε κάποιες ανάγκες μέσω Α.Σ.Ε.Π.. Γιατί; Να μας πείτε ποιες είναι οι μόνιμες ανάγκες, ποιες είναι οι εποχιακές και όλες οι μόνιμες επιτέλους να καλυφθούν μέσω ΑΣΕΠ.

Άκουσα αυτά που είπατε για τα υπόλοιπα θέματα, το ΔΗΠΕΘΕ λόγω χάριν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα ήθελα να παρακαλέσω την ανοχή σας, κυρία Πρόεδρε, ένα, δύο λεπτά.

Εγώ δεν λέω ότι όλα τα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. έκαναν την καλύτερη πολιτιστική δουλειά, αλλά εδώ πια είναι θέμα να συζητούμε για το μέλλον, κύριε Υπουργέ. Δεν ξέρω αν γνωρίζετε την κατάσταση. Τις παλιές χρονιές δεν έχετε δώσει. Και όχι μόνο αυτό, αλλά έφερε η Κυβέρνηση και αυτό το «φοβερό» νόμο του Υπουργού Εσωτερικών κ. Παυλόπουλου, που λέει «ότι τα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. θα υπαχθούν στις δημοτικές επιχειρήσεις», όπως είναι οι άλλες επιχειρήσεις, λες και αυτός που θα κάνει εκεί θέατρο θα μπορεί να κάνει εμπόριο, όπως κάνουν οι άλλες επιχειρήσεις. Δηλαδή, υπάρχει μία αδιαφορία για τα προβλήματα.

Θέματα μουσικής: σας είπαν για την Κρατική Ορχήστρα. Είναι μόνο αυτή; Χαμός! Η Ορχήστρα των Χρωμάτων, όλα τα μουσικά σχήματα είναι σε αδιέξοδο.

Κινηματογράφος: άκουσα με πολύ ενδιαφέρον αυτά που είπατε, για το 1,5% και θέλω να παραδεχθώ ότι, παρόλο που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θέσπισε το νόμο, δεν τον εφάρμοσε. Όμως, έχετε και τέσσερα χρόνια, κύριε Υπουργέ, στην εξουσία, τι να κάνουμε; Και πρέπει να πω ότι πρόσφατα έμαθα ότι το κανάλι «902» -και είναι προς τιμήν του, γιατί πρέπει να λέγονται και τα καλά - κατέθεσε ένα ποσό -δεν ξέρω αν είναι όλο το ποσό- που αντι-

στοιχεί στις δικές του υποχρεώσεις. Γιατί δεν το κάνουν αυτό και τα άλλα κανάλια; Άκουσα ότι μέσα στο μήνα θα υπάρξουν εξελίξεις. Αν το πετύχετε, εμείς θα σας συγχαρούμε. Θέλουμε να προχωρήσουν τα ζητήματα, θέλουμε να τα δειτε θετικά, έτσι ώστε να υπάρξουν διέξοδοι. Όσον αφορά το νομοσχέδιο για τον κινηματογράφο, θα το κρίνουμε όταν έλθει.

Ακούω αυτά που λέτε για τομές. Θέλω να πω ότι, κατά τη γνώμη μου, πρέπει να κινηθεί κανείς σε δύο κατευθύνσεις. Και χρήματα χρειάζονται και αλλαγές. Η προσπάθεια να φανεί ότι όλο το πρόβλημα είναι θεσμικό και αλλάζοντας τους θεσμούς ως δια μαγείας θα βελτιωθούν τα πράγματα, κατά τη γνώμη μου δεν ευσταθεί.

Τέλος -και κλείνω- είχατε υποσχεθεί στο Υπουργείο την κατάργηση του Ειδικού Λογαριασμού, τον τερματισμό της υπόθεσης του ρουσφετιού, έτσι ώστε να υπάρξουν κριτήρια και για τις προγραμματικές συμβάσεις και για τις χρηματοδοτήσεις και για όλα. Πότε θα γίνουν αυτά; Και για να είμαι σαφέστερη, μπορεί κανείς να ελπίζει ότι την επόμενη χρονιά στο Υπουργείο Πολιτισμού οι κωδικοί θα αναφέρονται συγκεκριμένα στο τι χρηματοδοτείται κάθε χώρος, πώς και με ποια κριτήρια; Διότι, ασφαλώς, δεν μπορείτε να χρηματοδοτήσετε τα πάντα.

Δέχομαι αυτό που είπατε και συμφωνώ μαζί σας ότι είναι ανάγκη να υπάρξουν προτεραιότητες, εφόσον βέβαια υπάρξει πολιτιστική πολιτική. Πώς όμως θα γίνει αυτό αν δεν εξυγιανθεί η κατάσταση; Νομίζω ότι πράγματι στο Υπουργείο Πολιτισμού υπήρξε ένα «αμαρτωλό» παρελθόν, υπάρχει όμως και μία απαράδεκτη καθυστέρηση από τη μεριά σας να το αντιμετωπίσετε.

Ευχαριστώ για την ανοχή, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε την κυρία συνάδελφο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. Αθανάσιος Γιαννόπουλος ζητεί ολιγοήμερη άδεια για απουσία στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Γιαννέλλης-Θεοδοσιάδης.

ΓΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κ. Δαμανάκη αποχώρησε, αλλά θα ήθελα να της πω το εξής: Τις πολιτισμικές ανισότητες τις ανακάλυψε σήμερα το Κομμουνιστικό Κόμμα που έφερε προς συζήτηση αυτήν την άκρως ενδιαφέρουσα επερώτηση για τον Υπουργό Πολιτισμού; Σήμερα ανακάλυψε ότι υπάρχει πολιτισμική ανισότητα στον τόπο μας; Για είκοσι χρόνια το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προφανώς δεν το είχε αποκαλύψει και σήμερα έρχεται η ώρα να μας πει ότι υπάρχουν πολιτισμικές ανισότητες, όπως έρχεται να παραδεχτεί και το 1,5% που πράγματι θεσμοθέτησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για τον κινηματογράφο και βέβαια έχει τη μερική ευθύνη της και η Νέα Δημοκρατία, όπως ο Υπουργός μίλησε πριν από λίγο και ανέλαβε την ευθύνη να λύσει αυτόν το «γόρδιο δεσμό», να λύσει αυτό το θέμα.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τι έκανε τόσα χρόνια; Ήταν η πρακτική του να οργανώνει θεσμούς, να δημιουργεί θεσμικά όργανα και στη συνέχεια να τα αφήνει στην τύχη τους, να τα εγκαταλείπει. Αυτό έκανε. Μήπως έχουμε ξεχάσει ή μπορούμε να ξεχάσουμε, στη Θεσσαλονίκη, την περίοδο που ήταν πολιτιστική πρωτεύουσα της Ευρώπης, τα κονδύλια που διατέθηκαν, τα χρήματα που δόθηκαν αλόγιστα ή το αντίστοιχο που έγινε στην Πάτρα; Ξεχνούνται αυτά; Να γιατί υπάρχουν πολιτισμικές ανισότητες, διότι σπαταλούνται χρήματα εκεί που δεν πρέπει. Μπορούμε να ξεχάσουμε τα πολιτισμικά σωματεία, τα οποία χρηματοδοτούντο και των οποίων οι πράξεις που έκαναν στη συνέχεια δεν είχαν καμμία ουσία; Υπήρχε ένας χορός εκατομμυρίων, δισεκατομμυρίων τότε.

Άρα, λοιπόν, ας μη μιλάμε για πολιτισμική ανισότητα σήμερα. Πράγματι, υπάρχει πολιτισμική ανισότητα και υπάρχει διαχρονική ευθύνη γι' αυτό, αλλά ας μην την ανακαλύπτουμε σήμερα. Έχουν την ευθύνη τους οι κυβερνήσεις που πέρασαν μέχρι σήμερα, η κάθε μία στο δικό της χρονικό διάστημα.

Θα ήθελα να πω, λοιπόν, ότι το κείμενο της επερώτησης του Κομμουνιστικού Κόμματος είναι πράγματι άκρως ενδιαφέρον, στη θεωρητική του τουλάχιστον διάσταση. Έχει πολλά ενδιαφέροντα σημεία, διότι επισημαίνεται στην επερώτηση το σημείο που υπάρχει το πρόβλημα, κι εκεί που πρέπει να εγκύψει η πολιτεία. Βέβαια, ο πολιτισμός είναι η πρώτη προτεραιότητα αυτής της Κυβέρνησης -πρέπει να είναι- αλλά και οποιασδήποτε άλλης κυβέρνησης, γιατί χωρίς πολιτισμό δεν μπορούμε ούτε στην Ευρώπη ούτε στην παγκόσμια πολιτισμική σκηνή να σταθούμε, ως πολιτεία και ως κράτος.

Θα συμφωνήσω, βέβαια, με την άποψη που εκφράζεται μέσα στην επερώτηση ότι η σημερινή καλλιτεχνική δημιουργία και ο πολιτισμός πρέπει να διαπερνούν το σύστημα της εκπαίδευσης. Αυτή η άποψη είναι πολύ σωστή. Εδώ, ως πολιτεία, είμαστε αρκετά πίσω.

Βέβαια, η Νέα Δημοκρατία πριν από δύο χρόνια έκανε κάτι αρκετά σημαντικό ως αρχή, προχώρησε στη δημιουργία των καλλιτεχνικών σχολείων. Το 2003 είχε δημιουργήσει το θεσμό το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο τότε Υπουργός Παιδείας, μετά το εγκατέλειψε και ήλθε τώρα η Νέα Δημοκρατία για να θέσει τις βάσεις λειτουργίας των καλλιτεχνικών σχολείων. Πριν από δύο χρόνια έγινε ο νόμος και ήδη έχουν γίνει αρκετά καλλιτεχνικά σχολεία και αυτό είναι κάτι που προωθείται.

Εγώ πιστεύω ότι η διδασχολη του πολιτισμού θα πρέπει να περνάει κι από το δημοτικό σχολείο. Ασφαλώς και συμφωνώ με την άποψη να διαχυθεί ο πολιτισμός στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Γίνεται μία αρχή. Και κανείς δεν λέει ότι τα πολιτιστικά πράγματα στον τόπο μας βαίνουν όπως θα θέλαμε όλοι μας. Υπάρχουν προτεραιότητες, υπάρχουν πολιτιστικά στοιχεία, τα οποία πρέπει να προωθηθούν. Σε άλλα έχει τη δυνατότητα η πολιτεία, σε άλλα δεν έχει.

Και βέβαια, μπορώ να πω ότι η παιδεία και ο πολιτισμός είναι έννοιες ταυτόσημες. Γι' αυτό ακριβώς -το απήτησε και ο Υπουργός και έχει δίκιο- πολλά από τα θέματα τα οποία τίγονται στην επερώτησή σας, είναι θέματα του Υπουργείου Παιδείας, όπως αυτά για τα Καλλιτεχνικά Σχολεία -δεν είναι υπόθεση του Υπουργείου Πολιτισμού- όπως το φλέγον θέμα της ασφάλισης των καλλιτεχνών, που είναι θέμα του Υπουργείου Κοινωνικής Ασφάλισης. Δεν είναι θέματα τα οποία μπορεί να επιλύσει ο εκάστοτε Υπουργός Πολιτισμού. Μπορεί να εκπροσωπεί την Κυβέρνηση, αλλά δεν έχει τη δυνατότητα να δώσει τις λύσεις, αφού αυτά ανάγονται στις αρμοδιότητες κάποιων άλλων Υπουργείων.

Θα διαφωνήσω με ορισμένα κομμάτια της επερώτησης. Λέτε ότι η σύγχρονη καλλιτεχνική δημιουργία, ο πολιτισμός δεν μπορούν να περνούν μέσα από την τουριστική ανάπτυξη. Εγώ πιστεύω ότι ακριβώς το αντίθετο πρέπει να συμβαίνει. Αυτή η χώρα, αυτός ο τόπος δεν έχει ούτε πλουτοπαραγωγικές πηγές, δεν έχει βαριά βιομηχανία, για να μπορέσει να προχωρήσει η κοινωνία και να ζήσει ευτυχέστερα ο κόσμος, που ζει σε αυτό τον τόπο. Έχουμε, όμως, τον ήλιο, έχουμε τα νησιά μας με τη θάλασσα, έχουμε αυτό το εξαιρετικό κλίμα. Αυτά μπορούμε να τα δέσουμε με τον πολιτισμό; Γιατί συνέχεια μιλάτε για εμπορευματοποίηση του πολιτισμού, για εμπορευματοποίηση της παιδείας; Αυτά δεν πρέπει να συνδεθούν; Ο πολιτισμός μας είναι κάτι το μυστικό; Είναι μία υπόθεση που αφορά μόνο τους Έλληνες; Δεν είναι μία παγκόσμια υπόθεση; Δεν είναι κάτι που έχουμε χρέος στην παγκόσμια κοινωνία να μεταφέρουμε και να δείξουμε; Πώς αυτό θα γίνει, όταν δεν μπορέσουμε να συνδυάσουμε την τουριστική μας ανάπτυξη με τον πολιτισμό μας; Αυτό ζητάμε.

Ειπώθηκε προηγουμένως ότι έπρεπε τα μουσεία να είναι περισσότερες ώρες ανοιχτά. Εγώ θα συμφωνήσω μαζί σας. Ήδη έχει διευρυνθεί το ωράριο με τους εποχικούς υπαλλήλους, για να μπορούν τα μουσεία να καλύπτουν κι ένα μέρος των εξόδων τους.

Είπατε προηγουμένως «Ποιος Έλληνας μπορεί να πάει σ' ένα μουσείο;». Εκεί είναι το πρόβλημα; Ότι πέντε εκατομμύρια Έλληνες ή και περισσότεροι δεν έχουν πάει στην Ακρόπολη ακόμα, είναι θέμα του εισιτηρίου; Είναι ευθύνη της πολιτείας, διαχρονική ευθύνη όλων μας και πρέπει κι εμείς να απολογηθούμε, γιατί υπάρχει έστω κι ένα Ελληνόπουλο που δεν έχει

ανέβει στην Ακρόπολη. Ασφαλώς και είναι δική μας η ευθύνη. Δεν είναι εκεί που το θέτετε το θέμα, στα 7 ευρώ ή στα 5 ευρώ που έχει το εισιτήριο.

Επίσης, πιστεύω ότι κάνετε λάθος στο θέμα που είχατε πει και σε κάποια άλλη συζήτηση της Βουλής για την κατάργηση των ιδιωτικών συλλόγων. Μα, κατάργηση των ιδιωτικών συλλόγων σημαίνει καταδίκη σε διά αστίας θάνατο των καλλιτεχνών. Ποιοι είναι αυτοί οι οποίοι απορροφούν τα έργα των καλλιτεχνών σήμερα; Είναι οι ιδιώτες, είναι οι συλλέκτες.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ - ΕΥΑ ΜΕΛΑ: Για τα αρχαία λέμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ: Όταν λέτε κατάργηση των ιδιωτικών συλλόγων, εννοείτε μόνο τα αρχαία; Διευκρινίστε το αυτό.

Βάλλετε κατ' αρχάς εναντίον των ιδρυμάτων -το έχετε πει στην επερώτησή σας, που αναφέρεστε στο Ίδρυμα Λαμπράκη και σε όλα αυτά τα ιδρύματα που έχουν δημιουργηθεί- με απαξιωτικό τρόπο. Όποιοι από εσάς, κύριοι συνάδελφοι του ΚΚΕ, ανήκετε στην Επιτροπή Απόδοσης Ελληνισμού, θα είδατε ότι ήρθαν οι εκπρόσωποι των Ιδρυμάτων του Τσάκου από τη Νότια Αμερική, την Ουρουγουάη, του Λάτση και του Ωνάση να μας πουν για το έργο που έχουν κάνει. Και αυτά τα ιδρύματα τα συνδέετε με την έννοια του μεγάλου κεφαλαίου, που απομυζά από το ελληνικό κράτος. Τριάντα χρόνια έχει ιδρυθεί το Ίδρυμα Τσάκου και δεν πήρε σε αυτά τα τριάντα χρόνια ούτε μία δραχμή από το ελληνικό δημόσιο.

Ο Ωνάσης, για τον οποίον μίλησαν απαξιωτικά τότε, σας πληροφορώ ότι τη μισή περιουσία του την έχει διαθέσει στο Ωνάσειο, απ' όπου έχουν περάσει εξακόσιες χιλιάδες άνθρωποι καρδιοπαθείς και έχουν θεραπευθεί. Γιατί, λοιπόν, να τα δαμινοποιούμε όλα; Αυτό το μεγάλο κεφάλαιο τελικά είναι μέσα στη ζωή μας. Πώς να το κάνουμε; Υπάρχει μέσα στην παγκόσμια κοινωνία. Το πρόβλημα είναι άλλο: να μην απομυζά το μεγάλο κεφάλαιο από το κράτος, από την πολιτεία, να τα εκμεταλλεύεται το μεγάλο κεφάλαιο η πολιτεία. Εδώ θα με βρείτε απόλυτα σύμφωνο.

Αλλά όσον αφορά τα παραδείγματα τα οποία αναφέρατε, νομίζω ότι ήταν ατυχή. Ελέγχθη προηγουμένως το τι προσφέρει το Μέγαρο Μουσικής. Σήμερα είναι μια όαση μέσα στην αθηναϊκή κοινωνία, μέσα στην ελλαδική κοινωνία. Όπως είναι και μια όαση και τα θέατρα, τα οποία υπάρχουν. Δεν ξέρω αν υπάρχουν τρεις οι οποίοι τα εκμεταλλεύονται όλα, αλλά το κάθε θέατρο έχει και τον επιχειρηματία του, βεβαίως. Τα εξήντα θέατρα ανήκουν μόνο σε τρία άτομα; Αυτό δεν είναι θέμα της πολιτείας, εν πάση περιπτώσει.

ΛΙΛΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Δεν είναι;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ: Είναι θέμα αν τηρούνται οι νόμοι του κράτους και οι νόμοι της εργασίας. Από και και πέρα, είναι ελεύθερη η κοινωνία και μπορεί ο καθένας να κάνει ό,τι θέλει. Αρκεί αυτό που κάνει να είναι σύμφωνα με τους νόμους, να είναι σύμφωνα με τα σημερινά δεδομένα, τα οποία ισχύουν στο χώρο της εργασίας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Περικλής Κοροβέσης.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ-ΗΛΙΑΣ ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι - και δεν λέω συναδέλφισσες, από την άποψη ότι είναι αυτό βαρβαρισμός, μια που μιλάμε για πολιτισμό. Η λέξη «συνάδελφος» περιγράφει και τα δύο φύλα. Δεν λέμε άνθρωπος και «ανθρώπισσα». Δεν γινόμαστε πιο αριστοί, αγαπητοί συνάδελφοι του Κ.Κ.Ε., που σας συγχαίρω για την ωραία πρωτοβουλία που είχατε.

Διάβασα προσεκτικά αυτά που είπατε. Αυτά είναι πάγια αιτήματα του αριστερού κινήματος και για πολλά απ' αυτά έχουμε αλληλογραφήσει με τον κύριο Υπουργό παλιότερα. Και μπαίνει το πρόβλημα «πολιτισμός και παιδεία», στην ουσία. Δεν θα μπω σε λεπτομέρειες, έχει εξαντληθεί ήδη αυτό το θέμα, για το τι πρέπει να γίνει και τι δεν πρέπει να γίνει κ.λπ..

Θα κοιτάξω να δώσω μια φιλοσοφική διάσταση σε αυτό το πολιτικό πρόβλημα, ξεκινώντας από την ίδια τη λέξη «πολιτισμός». Πόλις, πολιτεία, πολίτης, πολιτισμός. Άρα, συστατικό

στοιχείο της δημοκρατίας. Πολιτισμός δεν είναι η διασκέδαση, δεν είναι το θέαμα, δεν είναι το «West Side Story», το θέατρο Μπάντμιντον και το Μέγαρο Μουσικής. Ο πολιτισμός και η τέχνη είναι μέρος της δημοκρατίας. Και αυτή η δημοκρατία πρέπει να δοθεί πίσω πάλι στους πολίτες. Πράγμα που σημαίνει ότι αυτό αρχίζει από το νηπιαγωγείο, το δημοτικό, αρχίζει από την εκπαίδευση και όλα αυτά υφαίνονται μαζί και δημιουργούν εθνική συνείδηση. Δεν είναι παίξε-γέλασε.

Έχω την εμπειρία από τέσσερα σώματα. Παλιότερα ήμουν στο Σ.Ε.Η., δεν ξέρω αν με έχουν διαγράψει, αλλά αν πάση περιπτώσει – κάνουν διαγραφές στο Σ.Ε.Η.;

ΛΙΛΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Δεν κάνουν.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ-ΗΛΙΑΣ ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ: Δεν κάνουν. Είμαι στην Εταιρεία Θεατρικών Συγγραφέων, στην Εταιρεία Συγγραφέων και τους Δημοσιογράφους. Η εμπειρία που σας μεταφέρω είναι ότι πρόκειται για ένα προλεταριακό σώμα όλα αυτά. Υπάρχουν βεντέτες, αλλά η βεντέτα δεν είναι το προλεταριακό σώμα όσον αφορά που υπάρχει. Εγώ έχω δει ανθρώπους να μην έχουν να φτιάξουν τα δόντια τους, να μην έχουν να αλλάξουν τα γυαλιά τους.

Είναι μια κατάσταση αίσχους και εξαθλίωσης, πράγμα που σημαίνει ότι η πολιτεία ουδέποτε σκέφτηκε τον πολιτισμό, όπως την εθνική άμυνα. Γιατί ο πολιτισμός διαμορφώνει υπεύθυνους πολίτες. Και αν είχαμε έναν άλλο πολιτισμό, πολύ φοβάμαι – και συγγνώμη που το λέω – ότι δεν θα είχαμε πλειοψηφικά σήμερα ούτε τη Νέα Δημοκρατία ούτε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Εκεί είναι το πολιτικό βάθος. Άρα αυτή η εξαθλίωση του πολιτισμού έχει ένα πολιτικό όφελος που το εισπράττουν τα κόμματα που υπηρετούν την «επανάσταση» των καπιταλιστών.

Και υπάρχει μια «επανάσταση» των καπιταλιστών, η οποία εκφράζεται από την Παγκόσμια Τράπεζα, από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, από τη συναίνεση της Ουάσιγκτον, που σημαίνει τι; Αυτοί κάνανε μια ανάγνωση του Μαρξ, ανάποδη όμως, ότι η οικονομία είναι η βάση και καταργήσανε το εποικοδόμημα.

Γι' αυτό έχουμε αυτό το χάλι, γι' αυτό έχουμε εξήντα επτά εκατομμύρια πρόσφυγες, γι' αυτό υπάρχει φτώχεια στην Ευρώπη, γι' αυτό υπάρχει πείνα και λιμός στον τρίτο κόσμο.

Άρα, λοιπόν, ως όχημα του πολιτισμού πρέπει να δούμε την απελευθέρωση του ανθρώπου, που σημαίνει ότι εάν δεν δοθούν χρήματα για τον πολιτισμό – έχει χρήματα ο τζόγος, πού πάνε αυτά τα χρήματα; – σημαίνει ότι δεν έχουμε δημοκρατία. Δηλαδή πρέπει να πούμε κάποτε στους καπιταλιστές: «Αν δεν δώσετε το καπέλο σας, θα χάσετε το κεφάλι σας». Αυτό νομίζω το είπε ο Ρούσβελτ στο «Νιου ντλ», μετά το '30. Αυτό, λοιπόν, σημαίνει ότι τον πολιτισμό πρέπει να τον δούμε σαν ένα λαϊκό αναφαίρετο δικαίωμα και όχι σαν επιχείρηση.

Θα δώσω ένα παράδειγμα από τη Σουηδία. Υπάρχουν περίπου δύο χιλιάδες θέατρα που λέγονται «το θέατρό μας», τα οποία είναι κατεσπαρμένα σε όλη τη χώρα και ο καθένας από το νηπιαγωγείο έως το γηροκομείο μπορεί να παίξει θέατρο εκεί. Δηλαδή η τέχνη, όπως λέει ο Ρικάρντ Μορέν, ξεκινάει σαν περιθωριακό φαινόμενο και μετά γίνεται κεντρικό. Και η τραγωδία ξεκινάει από τα δημοτικά τραγούδια της εποχής, από τον διθύραμβο. Από τα λαϊκά δημοτικά τραγούδια βγήκε ο Σκαλκότας. Άρα, λοιπόν, η τέχνη δεν είναι να ενισχύσουμε τα ιδρύματα, αλλά να ενισχύσουμε την παραγωγή από κάτω. Εκεί είναι το πρόβλημα. Αυτό σημαίνει σχολείο, σημαίνει γειτονιά, σημαίνει χωριό, σημαίνει τα πάντα. Και αυτό θα δώσει κάτι μετά που δεν ξέρουμε ποιο είναι. Η τέχνη από τη φύση της είναι ανατρεπτική. Δεν μπαίνει σε δόγματα γιατί εκφράζει, σε τελική ανάλυση, το υποσυνείδητο που έχει τάση για ελευθερία.

Επειδή δεν θέλω να σας κουράσω παραπάνω, να πω μόνο ότι σε όλες τις λεπτομέρειες, στα πρακτικά αιτήματα, συμφωνώ με την επερώτηση του Κ.Κ.Ε. και τα έχουμε κάνει ήδη εμείς. Προσπαθώ να βάλω μια φιλοσοφία της δημιουργίας και της τέχνης και να δούμε σε αυτό, κύριε Υπουργέ, πώς θα μπορέσουμε να συνεργαστούμε, γιατί δεν πιστεύω εδώ ότι είναι θέμα Αντιπολίτευσης, αν και ξέρω ότι από τη φύση σας και από τη θέση σας δεν μπορείτε να το κάνετε – λυπάμαι που το λέω αυτό – από ποια άποψη; Αν πάρουμε ένα οδηγό ΜΑΟϊκό, τροτσκιστή, αναρχικό, στη διαδρομή Παγκράτι- Αμπελόκηποι αυτό θα κάνει. Πιστεύω ότι είναι άλλες οι επιλογές σας. Ελπίζω στη δική σας την επα-

νάσταση. Και όταν έχουμε συλλαλητήριο θα περνάω από το Υπουργείο να σας παίρνω.

(Χειροκροτήματα από τη πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑ.Ο.Σ., κ. Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ -ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Εντυπωσιακή η τοποθέτηση του κ. Κοροβέση, ομολογουμένως και επίσης σφειλώ να ομολογήσω ότι σε πάρα πολλά σημεία βρήκα τον εαυτό μου να συμφωνεί. Πρέπει να επαινέσουμε και την πρωτοβουλία του Κομμουνιστικού Κόμματος για τη σημερινή συζήτηση, η οποία έχει εξαιρετικό ενδιαφέρον και μακάρι να γίνονταν συχνότερα τέτοιες συζητήσεις στη Βουλή.

Θα ξεκινήσω με την κριτική μου στη Κυβέρνηση, στα πιο πεζά, κύριε Υπουργέ και μετά θα έρθω και στο ιδεολογικό πεδίο, γιατί η επερώτηση, όπως είναι γραμμένη, θέτει βαθύτατα ιδεολογικά θέματα, τα οποία έχουν ενδιαφέρον να συζητηθούν σε μια συζήτηση για τον πολιτισμό.

Ξεκινάω με τα πεζά. Κύριε Υπουργέ, η αλήθεια είναι ότι αυτό που σας είπε η κ. Δαμανάκη για το θέατρο του Λυκαβηττού, είναι αληθές και είναι και τραγικό. Η εικόνα του να βγαίνει απόφαση αναγορεύσεως λειτουργίας του θεάτρου του Λυκαβηττού, την ώρα που έχει ξεκινήσει η διαδικασία της χρήσης αυτού του θεάτρου, δεν αρμόζει σε ευρωπαϊκή χώρα, δεν τιμά την ελληνική δημοκρατία και την ελληνική πολιτεία. Δεν ξέρω γιατί έγινε, φαντάζομαι ότι θα το ψάξετε εσείς, πρόκειται όμως περί εικόνας «μπανανίας» και όχι σοβαρού κράτους.

Αντλώ επιχειρήματα και από την επερώτηση, αλλά και από την τοποθέτηση του συναδέλφου κ. Κοροβέση –προς τον οποίο χρωστώ και μια στολή, όπως ξέρει- και πρέπει να πω ότι εδώ το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος θέτει ένα πολύ σοβαρό θέμα, το οποίο αναγκαστικά με βρίσκει σύμφωνο, και ξέρετε ότι εγώ δεν συμφωνώ και πολύ συχνά με το Κ.Κ.Ε..

Έχουμε όραμα για τον πολιτισμό σ' αυτήν τη χώρα; Δυστυχώς δεν έχουμε, γιατί, κύριε Υπουργέ, αν είχαμε θα είχαμε, φροντίζοντας μέσα από την εκπαιδευτική διαδικασία, μέσα δηλαδή από την παιδεία μας να ενισχύσουμε τις όποιες ανάγκες του ανθρώπου να παράγει πολιτισμό, οι οποίες είναι διαρκείς και υπάρχουν σε όλες τις κοινωνίες. Αλλά μία υπεύθυνη πολιτεία, που θέλει όντως να επενδύσει στον πολιτισμό ξεκινάει από εκεί. Εμείς δυστυχώς αυτό δεν το κάνουμε.

Ποια είναι η κατάσταση της μουσικής παιδείας στα σχολεία μας; Μηδενική. Ποια είναι η κατάσταση της θεατρικής παιδείας στα σχολεία μας; Μηδενική.

Ετέθη το ζήτημα της γλώσσας. «Η γλώσσα μας έχει δεχθεί και δέχεται αλλεπάλληλα χτυπήματα». Έτσι γράφετε στην επερώτησή σας. Θα το έλεγα αλλά με πρόλαβε ο κ. Κοροβέσης. Έτσι είναι όπως το λέτε, αλλά έχει και το Κ.Κ.Ε. πολύ μεγάλες ευθύνες γι' αυτό. Θα σας πω ποιες είναι. Και με διάφορες κατά τη γνώμη μου έτσι αντιαισθητικές παρεμβάσεις, όπως έκανε η συναδέλφισσα που είναι και γραμματικά λάθος, «Ιούνη» κ.λπ., που εμένα δεν μ' αρέσει καθόλου, αλλά ας τα δεχθούμε σε μια διαδικασία της γλωσσικής πολυμορφίας. Αλλά πού ήταν το λαϊκό κίνημα του Κ.Κ.Ε. όταν οι πολυεθνικές επέβαλαν, φερ' ειπείν, το μονοτονικό στην Ελλάδα;

Ξέρετε, ο Ταχτσής, ένας πολύ μεγάλος συγγραφέας, που φαντάζομαι ότι τον ξέρετε πολύ καλά, –ξέρετε ότι ο Ταχτσής έγραφε στο πολυτονικό μέχρι το τέλος- είχε πει: «Και μόνο το γεγονός ότι το μόνο ζήτημα στο οποίο συμφώνησε η Αριστερά και η Δεξιά στην Ελλάδα είναι η κατάργηση των τόνων, πρέπει να μας βάλε σε σκέψεις».

Κύριοι συνάδελφοι, να ξέρετε ότι κατ' εντολήν των πολυεθνικών εταιρειών έγινε η καταστροφή της ελληνικής γλώσσας για πολλούς και διαφόρους λόγους. Και εκεί το Κ.Κ.Ε. και η Αριστερά έπρεπε να παίξει ρόλο αλλά δεν έπαιξε. Το απεδέχθη. Και αυτή είναι η ευθύνη της.

Άρα, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, αν πράγματι πιστεύουμε –και εγώ το πιστεύω ακράδαντα- ότι ο πολιτισμός πρέπει να είναι, αν θέλετε, το σήμα κατατεθέν της χώρας μας, είμαστε θεωρητικά η χώρα του πολιτισμού, προφανώς η ελληνική πολιτεία δεν

κάνει σχεδόν τίποτε για να προάγει αυτόν τον πολιτισμό. Η οργάνωσή μας είναι μηδενική.

Είπατε για τα διάφορα λεφτά που θέλετε να δώσετε και τα λεφτά που δεν έχετε και τα λεφτά που διεκδικείτε από τον κύριο Πρωθυπουργό.

Πρώτα απ' όλα ο κύριος Πρωθυπουργός, που ανέλαβε ο ίδιος το Υπουργείο Πολιτισμού στην πρώτη φάση της θητείας του για να δείξει το ενδιαφέρον του για τον πολιτισμό, ένας λόγος παραπάνω να τείνει ευήκοον ους για να αυξήσει αυτά τα χρήματα. Αλλά εάν πει ότι εγώ θέλω, αλλά δεν έχω, θα σας δώσω σήμερα εδώ μια καλή ιδέα. Να διεκδικήσετε από τη «SIEMENS» τα 100.000.000 ευρώ που η «SIEMENS» παρεδέχθει στο γερμανικό δικαστήριο ότι έδωσε ως μίζα στους Έλληνες πολιτικούς και στα ελληνικά πολιτικά κόμματα. Και προσέξτε κάτι νομικό. Όταν μια εταιρεία δίνει μίζα, επειδή η εταιρεία δεν είναι φιλόπρωχο ταμείο, αυτήν τη μίζα την έχει χρεώσει στο έργο. Άρα παραδεχόμενη η «SIEMENS» ότι έδωσε 100.000.000 ευρώ στους Έλληνες πολιτικούς παραδέχεται ότι αύξησε κατά 100.000.000 ευρώ τα έργα που πήρε από την Ελλάδα. Διεκδικείτε λοιπόν αυτά τα 100.000.000 ευρώ από τη «SIEMENS» και να δεσμευθεί και ο κύριος Πρωθυπουργός ότι αυτά θα τα δώσει στο Υπουργείο Πολιτισμού, για να πληρώσετε τα χρωστούμενα, για να τιμήσετε και τις προγραμματικές συμφωνίες που είχα έρθει εδώ και σας είχα φέρει πληροφορίες και για την Άρτα, όπου καταρρέει παραδείγματος χάριν το φρούριο στην Άρτα και δεν κάνετε τίποτα.

Είπατε ότι δεν έχετε λεφτά. Εγώ το δέχομαι. Πηγαίνετε πάρτε τα 100.000.000 ευρώ. Δεν θα το κάνετε. Γιατί εάν τα διεκδικήσετε θα αρχίσει να μιλάει η «SIEMENS» σε ποιους τα έδωσε. Και τότε για τι πολιτισμό θα μιλάμε, δεν ξέρουμε αν θα είσατε εσείς ακόμα εδώ ή σε δύο τρεις μήνες θα έχουμε εκλογές.

Άρα, λοιπόν, αφήστε την καραμέλα ότι δεν υπάρχουν λεφτά. Εάν μια πολιτεία βάζει ως προτεραιότητά της τον πολιτισμό βρίσκει τα λεφτά. Η κάθε πολιτεία αναλόγως πώς ιεραρχεί τις προτεραιότητές της βρίσκει τα λεφτά. Στην ελληνική πολιτεία ο πολιτισμός δεν είναι προτεραιότητα. Για αυτό και δεν βρίσκει λεφτά. Πάρα πολύ απλά τα πράγματα.

Τώρα θα μου επιτρέψετε κύριοι συνάδελφοι του Κ.Κ.Ε., να πάμε λίγο στα θέματα που διαφωνούμε, γιατί πολύ συμφωνήσαμε και θα μας παρεξηγήσουν!

Άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή όλη αυτήν τη θεωρία ότι το μεγάλο κεφάλαιο είναι αυτό που πνίγει τον πολιτισμό και ότι εάν είχαμε την κοινωνία του προλεταριάτου, όπου θα μπορούσαμε να διαχειριζόμαστε τα κέρδη μόνοι μας, θα φτιάχναμε μεγάλο πολιτισμό κ.λπ..

Ακούστε κύριοι συνάδελφοι. Είχαμε εβδομήντα πέντε χρόνια Σοβιετικής Ενώσεως. Τι πολιτισμό έφτιαξε αυτό το κράτος; Να το δούμε. Δεν θέλω να απαξιώσω τίποτα. Έφτιαξε έναν πολιτισμό. Μαγιακόφσκι, Αϊζενστάιν. Ιδιαίτερα εντυπωσιακό είναι το πώς μέσα από την κλασική παιδεία καλλιέργησε τις κλασικές τέχνες, το μπαλέτο, την κλασική μουσική, βοήθησε τους πολίτες να διαβάσουν περισσότερα βιβλία. Όλα αυτά είναι τα θετικά. Επί της ουσίας όμως εάν αυτό που λέτε εσείς ισχύει, θα έπρεπε σε αυτά τα εβδομήντα πέντε χρόνια να 'χει γίνει μια τέτοια πολιτιστική κοσμογονία που να έχουμε ζήσει μια δεύτερη Αναγέννηση. Εβδομήντα πέντε χρόνια ήταν η Αναγέννηση στην Ιταλία. Πού είναι ο Μιχαήλ Άγγελος της Σοβιετικής Ενώσεως; Πού είναι ο Λεονάρντο Ντα Βίντσι; Πού είναι ο Βάγκνερ; Ο οποίος δεν θα υπήρχε εάν δεν υπήρχε ο Βασιλέυς Λουδοβίκος να δίνει τα λεφτά.

Γιατί λοιπόν, το προλεταριάτο εκεί, κύριε Κοροβέση δεν έφτιαξε τόσο μεγάλο πολιτισμό; Γιατί δεν λειτουργεί έτσι ακριβώς το πράγμα όπως εσείς νομίζετε. Ο πολιτισμός είναι μία ζώσα και δρώσα διαδικασία. Και πράγματι η ετυμολογική προσέγγιση είναι σωστή. Είναι όχι μόνο κάποιων, αλλά όσων ζουν στην πόλη. Είναι το τι συμβαίνει στην πόλη.

Θα μου επιτρέψετε, κύριε Κοροβέση, να πω –και εκεί μπορεί να διαφωνήσουμε– ότι πολιτισμός είναι και το Μπάντμιντον, πολιτισμός είναι όλα. Το ζήτημα είναι πού θέλουμε να φθάσουμε τη στάθμη αυτού του πολιτισμού. Εγώ δεν υποτιμώ τίποτα. Πού θέλουμε να την φθάσουμε; Προς τα πάνω ή προς τα κάτω; Αν πάμε φερ' ειπείν στη σύγχρονη Ρωσία από την οποία ήλθα

πολύ πρόσφατα, αυτά που σου δείχνουν ως μεγάλα έργα πολιτισμού τους, ξέρετε ποια είναι; Η Κόκκινη Πλατεία –το μόνο που φτιάχτηκε επί Σοβιετικής Ενώσεως είναι η ταριχευμένη σορός του Λένιν, όλα τα άλλα είναι τσαρκικής εποχής– τα ανάκτορα των Τσάρων, τα Μπαλέτα Μπολσόι κ.λπ. τα οποία υπήρχαν από πριν. Πού είναι αυτό που έμεινε; Δεν έμεινε. Λίγα έμειναν.

Αν η θεωρία σας ισχύει, θα έπρεπε να έχει γίνει η μεγαλύτερη κοσμογονία πολιτισμού της γης. Δεν έγινε. Και ξέρετε γιατί δεν έγινε; Γιατί ερχόταν από πάνω το κράτος να ελέγξει τον πολιτισμό. Και εδώ είναι που συμφωνούμε με τον κύριο Υπουργό. Δεν μπορεί ο πολιτισμός να παράγεται μόνο λόγω της υπάρξεως και του ενδιαφέροντος του κράτους, όσο φιλικό και να είναι το κράτος προς τις τέχνες. Αντίθετα ο πολιτισμός είναι μία διαδικασία ελευθέρων ανθρώπων. Εάν δεν υπάρχει ελευθερία στην τέχνη, δεν γίνεται τίποτα. Στη Σοβιετική Ένωση λοιπόν, τι έγινε; Υπήρξε μια στρατευμένη τέχνη.

Πήγαμε με την κ. Μελά στο Πεκίνο. Φαντάζομαι ότι θα σας το επιβεβαιώσει. Ανοίγαμε την τηλεόραση. Είκοσι τέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο τραγουδούσαν όπερες στα κινεζικά με στρατιωτικές στολές και αφηγούνταν τις μεγάλες στιγμές του Μάο. Δεν είναι έτσι;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ -ΕΥΑ ΜΕΛΑ: Δεν καταλαβαίναμε...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Στρατευμένη τέχνη.

Η τέχνη δεν μπορεί να είναι στρατευμένη. Η τέχνη πρέπει να είναι ελεύθερη, για να αποδίδει.

ΛΙΔΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Όπως τώρα!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εγώ δεν είπα ότι τώρα έχουμε τέχνη, κ. Καφαντάρη. Στην ελληνική πολιτεία όπου τίποτα δεν δουλεύει σωστά, θα ήταν εξαιρετικά οξύμωρο να δουλεύει σ' αυτό το σημείο του πολιτισμού, το οποίο δεν θέλει και το κράτος να δουλέψει.

Το ζήτημα όμως δεν είναι αυτό που βάζετε στην επερώτηση για τη διαπλοκή του κράτους με μεγάλο επιχειρηματικό κεφάλαιο. Μακάρι –και μ' αυτό θα κλείσω– οι ιδιαίτερα πλούσιοι άνθρωποι του τόπου μας, να πειστούν με κάποιο τρόπο να ενδιαφερθούν περισσότερο για την τέχνη και να δώσουν περισσότερα χρήματα για την τέχνη. Δεν θα υπήρχε η Αναγέννηση και τα έργα του Μιχαήλ Αγγέλου και των υπολοίπων μεγάλων, εάν δεν υπήρχαν οι Μέδικοι φερ' ειπείν να δώσουν χρήματα.

Γιατί θα τα δώσουν; Θα τα δώσουν αν καταλάβουν ότι στην κοινωνία μας η τέχνη γίνεται μεγάλη αξία και άρα έχουν να κερδίσουν αυτοί σε φήμη και σε δόξα. Μόνο έτσι θα δίνει αυτός που τα έχει. Αν όμως θέλει να τα δώσει, θα του πούμε όχι; Είναι δυνατόν να λέμε στ' αλήθεια ότι πρέπει να είμαστε αντίθετοι στα ιδρύματα τα οποία γίνονται; Καλώς γίνονται. Μακάρι να γίνονται περισσότερα και μακάρι όλοι οι πλούσιοι ιδιαίτερα της Ελλάδος να θέλουν να δώσουν περισσότερα χρήματα για τον πολιτισμό και την τέχνη. Αυτό θα ήταν πολύ ευπρόσδεκτο, εάν μπορούσε να γίνει. Δεν ξέρω εάν μπορεί να γίνει, γιατί δεν είναι τόσο εύκολο. Θα ήταν όμως πολύ ευπρόσδεκτο, εάν μπορούσε να γίνει. Θέλει μία συνολική αλλαγή όλων των αξιών και του τρόπου που βλέπουμε τα πράγματα.

Κλείνω, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, ότι συμφωνούμε μαζί σας, στο ότι η τέχνη δεν μπορεί να είναι κρατικό προϊόν μεν –εδώ έχετε δίκιο– αλλά από την άλλη δεν μπορεί και το κράτος μας να είναι εντελώς απών στον τομέα του πολιτισμού. Και σήμερα όχι λόγω του προσώπου σας, αλλά λόγω του ελαχίστου ποσού που δίνει ο κρατικός προϋπολογισμός, λόγω της πολύ κακής οργάνωσης, λόγω της στρεβλής αντιλήψεως για το τι θέλει να κάνει αυτό το κράτος, η ουσία, το πρακτικό αποτέλεσμα είναι ότι δεν μπορούμε να αξιοποιήσουμε αυτά τα πολύ σπουδαία πράγματα που έχουμε και είναι κρίμα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει η πρώτη επερωτώσα Βουλευτής κ. Εύα Μελά.

Έχετε το λόγο για πέντε λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ -ΕΥΑ ΜΕΛΑ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ακούσαμε την τοποθέτηση του Υπουργού Πολιτισμού μ' ενδιαφέρον. Κύριε Υπουργέ, εμείς δεν πιστεύουμε ότι δεν έχετε όραμα. Φάνηκε από τα λόγια σας ότι έχετε όραμα. Το όραμά σας, όπως το είπα και εισηγητικά, όμως θεωρεί τον πολιτισμό μ'

έναν διαφορετικό τρόπο από αυτόν που το θεωρούμε εμείς. Τον θεωρείτε προϊόν και αυτό φαίνεται από τον τρόπο που τοποθετείται και τη δική σας σχέση σε σχέση με το Υπουργείο και τον πολιτισμό.

Πρώτα απ' όλα, να ξεκινήσω. Δεν πιστεύουμε εμείς ότι τα θέματα του πολιτισμού είναι θέματα αποκλειστικά του Υπουργείου Πολιτισμού. Είναι θέματα της Κυβέρνησης και σαν τέτοια θεωρούμε ότι, για παράδειγμα, η μέριμνα για τους δημιουργούς, για το οποίο νίψατε τας χείρας σας ακόμη μια φορά, το έχετε ξανακάνει, δεν είναι θέμα της κ. Πετραλιά προσωπικό, είναι θέμα της Κυβέρνησης. Από την Κυβέρνηση διεκδικούμε την καθολική λύση του θέματος και εκεί θέλουμε μια απάντηση για τη θέση της Κυβέρνησης. Το ίδιο και για την παιδεία. Δεν είναι θέμα του κ. Στυλιανίδη, είναι της Κυβέρνησης. Εκεί πρέπει να έχουμε μια απάντηση πάνω στην τραγική κατάσταση που έχει διαμορφωθεί.

Να έρθω τώρα στο κομμάτι που ιδεολογικά, νομίζω, έβαλε και τα πράγματα στη θέση τους, το κομμάτι του πώς αναλαμβανόμαστε τους όρους και τις προϋποθέσεις για την ανάπτυξη των τεχνών και του πολιτισμού. Μιλώντας για τις επιχορηγήσεις, είπατε για τους κρατικοδίαιτους συλλόγους και φορείς κ.λπ., από τους οποίους θέλετε να πάρετε μια απόσταση. Βεβαίως, θα λέγαμε ότι αυτήν τη στιγμή οι κρατικοδίαιτοι φορείς είναι ιδιωτικοί, νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, κύριε Υπουργέ, τα οποία απλόχερα χρηματοδοτείτε, ή είναι επιχειρήσεις, τις οποίες χρηματοδοτείτε. Και αυτά είναι κρατικοδίαιτα σήμερα. Γιατί το αρνείστε; Φαίνεται από τον Προϋπολογισμό που είναι δημοσιευμένος. Θα πω ένα παράδειγμα. Όταν μας δίνετε μια απάντηση για τις επιχορηγήσεις και μιλάτε για να μας δείξετε ότι δώσατε, για παράδειγμα, στο Σύλλογο των Χορογράφων, αν άκουσα καλά, 40.000 ευρώ, το οποίο είναι ένα πολύ μικρό ποσό για ένα συλλογικό όργανο πανελλαδικής εμβέλειας σ' έναν τόσο νευραλγικό τομέα, και μας μιλήσατε για το Διεθνές Κέντρο Χορού Καλαμάτας, που προφανώς είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, που δεν αμφιβάλλω ότι θα τελεί σημαντικό έργο, αλλά με 500.000 ευρώ, τα εξισώνετε αυτά τα πράγματα. Δεν είναι ίδιο πράγμα ένας ιδιωτικός φορέας, όσος σημαντικός και να είναι, και ίδιο πράγμα ένας πανελλαδικός συλλογικός φορέας δημιουργών, κλαδικός. Δεν έχουν την ίδια βαρύτητα. Δεν είναι το ίδιο πράγμα. Είναι άλλο πράγμα να εκφράζω μία τέχνη και άλλο πράγμα να εκφράζω μια ομάδα, η οποία κάνει τέχνη. Δεν μπαίνουν, λοιπόν, στο ίδιο καντάρι όσον αφορά τις χρηματοδοτήσεις και κακώς το χρησιμοποιείτε.

Τώρα, να πούμε εμείς από τη μεριά μας ότι εμείς δεν πιστεύουμε στον ασφυκτικό έλεγχο του κράτους. Απεναντίας, πιστεύουμε σε άλλο κράτος και αυτό να το απαντήσω για όλα εκείνα τα κομμάτια που αφορούν αυτά που θέσατε σε σχέση με πρωτοβουλίες, επιλογές για εκπροσωπήσεις, επιλογές για χρηματοδοτήσεις, επιλογές για έργα, τα οποία το Υπουργείο σας στηρίζει, επιλογές για προγράμματα, τα οποία σαν Υπουργείο αναλαμβάνετε, ή εκπαιδευτικά προγράμματα που θέλετε να τηρήσετε. Εγώ βάζω το εξής ερώτημα: Σε όλα αυτά, πού είναι οι συλλογικοί φορείς των καλλιτεχνών και των δημιουργών; Πουθενά. Σε όλα αυτά, πού είναι η κοινωνία, οι εργαζόμενοι μέσα από συλλογικούς φορείς; Όχι ένας καλλιτέχνης, φίλος μου, ξάδελφός μου. Οι συλλογικοί φορείς, ο κοινωνικός έλεγχος πού είναι σε όλα αυτά, κύριε Υπουργέ; Πουθενά. Οι καλλιτέχνες μέσα από τη συλλογική τους έκφραση και η κοινωνία είναι απ' έξω απ' αυτές τις επιλογές. Ούτε η Πανελλήνια Ομοσπονδία Θεάματος Ακροάματος, ούτε το Επιμελητήριο, ούτε το Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών, ούτε ο Πανελλήνιος Μουσικός Σύλλογος, ούτε η Ένωση Τραγουδιστών, ούτε η Ένωση Ελλήνων Μουσουργών ή η MC και πολλοί άλλοι, οι συγγραφείς, οι θεατρικοί συγγραφείς, πουθενά δεν είναι αυτός ο κόσμος μέσα στο Υπουργείο σας και παντού, όπου κάνετε όλα αυτά τα οποία το όραμά σας θέλει να στηρίξει.

Κλείνοντας, να πω μόνο μια κουβέντα για το θέμα της μονιμότητας που βάλατε για το Υπουργείο Πολιτισμού. Οι αρχαιολόγοι, οι συντηρητές και οι εργατοτεχνίτες δεν είναι εποχικές εργασίες, είναι μόνιμες ανάγκες σ' όλη τη διάρκεια του χρόνου. Οι αρχαιοφύλακες της πρωινής βάρδιας που είναι τριμηνίτες και οκταμηνίτες, γιατί; Τα μουσεία χρειάζονται ένα ελάχιστο

προσωπικό αρχαιοφυλάκων για το παραπάνω θερινό ωράριο. Δεν ευσταθεί αυτό το επιχείρημα, κύριε Υπουργέ. Η πραγματικότητα είναι ότι αυτήν τη φορά, ακόμα μια φορά γίνονται νέες προσλήψεις με αδιαφανή κριτήρια, αφήνοντας στην ομηρία τους παλιούς εργαζόμενους.

Δεν έχω άλλο χρόνο. Πιστεύω, πάντως, ότι το κίνημα των καλλιτεχνών θέτει ζητήματα που η πολιτεία οφείλει να τα αντιμετωπίσει. Εμάς, όσο περνάει από το χέρι μας, θα μας βρείτε απέναντί σας, εφ' όσον δεν προχωράτε στην υλοποίηση αυτών των αιτημάτων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ο κ. Καζάκος έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΖΑΚΟΣ: Θα ήθελα να στρέψω την προσοχή του κυρίου Υπουργού σ' ένα σημείο που το θεωρώ πολύ σημαντικό, λαμβάνοντας υπ' όψιν και τα καλά σας συστήματα και την ευγένειά σας και τις καλές σας προθέσεις. Τις αποδεχόμαστε απολύτως. Φαίνεται άλλωστε από τη συνολική συμπεριφορά και παρουσία σας ότι είστε ειλικρινής. Γι' αυτό δεν έχουμε καμμία αμφιβολία.

Κινδυνεύουμε μιλώντας πάντα για καλές προθέσεις να πέσουμε σε μία αντιφατικότητα πολύ σοβαρή και να φθάσουμε μέχρι τον παραλογισμό. Αυτά τα ζητήματα που αφορούν στον πολιτισμό και μάλιστα αυτό το κομμάτι που έχει τα γράμματα και τις τέχνες που όπως είπαμε είναι στην κορυφή της κοινωνικής πυραμίδας, εάν τα δούμε ξεκομμένα από τα θεμέλια της κοινωνίας, από τις θεμελιώδεις αρχές θα πέσουμε σε αντιφάσεις τρομερές στη διαδρομή, γιατί είναι δύο ζητήματα αλληλοτροφοδοτούμενα συνεχώς και βρίσκονται σε μια διαδικασία ανταλλαγής και κυρίως με εκείνο το επίπεδο της βάσης της κοινωνίας που είτε είναι το πρώτο θεμέλιο, είτε το δεύτερο –δεν έχει σημασία– και είναι η παιδεία όπως όλοι τονίζουν.

Τώρα ζούμε σε μία εποχή που τη λέμε νέα τάξη πραγμάτων, παγκοσμιοποιημένη οικονομία νεοφιλελεύθερη αντίληψη. Εν πάση περιπτώσει, ζούμε μια πραγματικότητα η οποία είναι ανώτερη πάσης περιγραφής, πολύ χειρότερη από όσο μπορεί να την περιγράψει κάποιος σε αγριότητα, σε βαρβαρότητα και σπρώχνει την κοινωνία των ανθρώπων πίσω στον πρωτογονισμό. Αυτό είναι κοινώς πια αποδεκτό και μελετημένο απ' όλες τις πλευρές.

Μέσα σ' αυτό το κλίμα στη δική μας περίπτωση όταν η παιδεία αναδεικνύεται σαν το βασικό κοινωνικό πρόβλημα που η αντιμετώπισή του φαίνεται πολύ δύσκολη και η επίλυση του δυσθεώρητη, όταν αποσαθρώνεται μέρα με την ημέρα η παιδεία και παράγει στρατιές αγράμματων νέων, ανελλήνιστων, ανιστόρητων σε βαθμό κακουργήματος, έχει μετατραπεί σε μία στείρα εκπαίδευση και αν είναι εκπαίδευση. Πώς θα μπορούσε να γίνει αλλιώς, να μείνει η παιδεία απέξω αφού τα πάντα στη ζωή μας σήμερα μέσα σ' αυτό το παγκόσμιο κλίμα κινούνται και υποτάσσονται στους νόμους του εμπορίου και του μέγιστου κέρδους.

Επομένως αυτό που συμβαίνει στον πολιτισμό της κορυφής πώς μπορεί να αντιμετωπιστεί; Πώς μπορούν να επιλυθούν τα προβλήματά του χωρίς να λάβουμε υπ' όψιν μας τι συμβαίνει στη βάση, στον ίδιο το λαό μας, πώς αναπτύσσεται η κοινωνία. Δηλαδή, τα σημεία μιας βαθύτατης παρακμής που βιώνει σήμερα η ελληνική κοινωνία και όχι μόνο είναι πολύ φανερά. Πώς αλλιώς μπορεί να τα περιγράψει κανείς; Βασικοί θεσμοί έχουν καταντήσει ψευδεπίγραφοι και δεν λειτουργούν.

Αυτά τα ζητήματα πρέπει να είναι σε απόλυτη σχέση με τη βάση της κοινωνίας με το ζήτημα της παιδείας. Και βέβαια δεν είναι στη δική σας αρμοδιότητα αλλά δεν μπορούμε να απευθυνόμαστε παρά συνολικά στην πολιτική που ασκείται. Υπάρχει ένα σύστημα εξουσίας και η Κυβέρνηση έχει την ευθύνη της άσκησης αυτής της εξουσίας. Δεν μπορούμε να επιμερίζουμε έτσι τα προβλήματα. Βεβαίως, δεν είναι όλες οι ευθύνες δικές σας. Είναι του Υπουργείου Παιδείας, του Υπουργείου Απασχόλησης και σε άλλους τομείς αλλά δεν μπορεί κανείς να μην τα δει αυτά συνολικά γιατί αλλιώς δεν θα έχουμε λύσεις αλλά θα έχουμε μπαλώματα.

Αυτό συμβαίνει σε πάρα πολλούς τομείς της κοινωνικής ζωής, να κάνουμε μπαλώματα συνεχώς, όπως γίνεται με τους

σεισμούς, με τις πυρόπληκτες περιοχές. Όλα αυτά είναι εμβαλματικές λύσεις και έχουμε πλέον μία πολύ άσχημη εικόνα.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η κ. Λίλα Καφαντάρη για μια σύντομη δευτερολογία.

ΛΙΛΑ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, είπατε πάρα πολλά πράγματα. Δεν είναι δυνατόν μέσα σε λίγα λεπτά να καλύψω όλο το φάσμα. Θα αρχίσω από το ζήτημα του 1,5%. Πάνω που πήγα να χαρώ, με κόψατε, γιατί αρχίσατε να λέτε ότι «είμαστε σε επαφή με τους καναλάρχες, προσπαθούμε να τους πείσουμε» κ.λπ..

Για ποιο πράγμα να τους πείσετε, κύριε Υπουργέ; Παρανομούν είκοσι χρόνια. Με τους ληστές θα συζητάτε; Να τους υποχρεώσετε να δώσουν τα χρήματα που χρωστάνε εδώ και είκοσι χρόνια και από δω και πέρα να δίνουν αυτά που πρέπει να δίνουν. Δεν καταλαβαίνω τι να συζητήσουμε. Θα πιάσω εγώ το ληστή να κάνω διάλογο; Είστε το κράτος. Μη δείχνετε τόσο άμεσα ότι είστε υπάλληλοί τους! Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

Δώσατε ένα καλό παράδειγμα για την επιτροπή υπό το Γαβρά. Μα, αυτό, χωρίς σε καμμία περίπτωση να υποτιμούμε τις προσωπικότητες—πόσο μάλλον του κ. Γαβρά—είναι ενδεικτικό γιατί μιλάμε συνέχεια για τους φορείς. Η όποια προσωπικότητα όσο φωτεινή και να είναι—και έχει αποδειχτεί ιστορικά ότι προσωπικότητες έχουν κάνει «λαμογιές», γιατί κολακεύονται, γιατί θέλουν να είναι κοντά στην εξουσία—δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να υποκαταστήσει τους φορείς που είναι εκλεγμένοι από τους κλάδους τους, γι' αυτό και δίνουν λόγο για όποια απόφαση πάρουν και για όποια γνώμη εκθέσουν. Δίνουν λόγο στον κλάδο τους, είναι εκλεγμένοι και ο κλάδος είναι οι καλλιτέχνες στην προκειμένη περίπτωση, τους οποίους δεν σέβεται κανείς.

Ακόμα και μέσα στη Βουλή βλέπω να εκφράζονται εύκολες απόψεις από μη καλλιτέχνες Βουλευτές και αυτό είναι λογικό ως ένα σημείο. Δεν έχουν όμως τη σεμνότητα καν να πουν πως «μια και μιλάμε για πολιτισμό και εδώ παρίστανται άνθρωποι που εκτός από Βουλευτές είναι και άνθρωποι του πολιτισμού, ας μην εκφράσουμε και τόσο άμεσα αντίθετη άποψη με τέτοια βεβαιότητα». Λίγη σεμνότητα! Βγαίνει ο δικός σας Βουλευτής και λέει «Όχι, τα ιδιωτικά κεφάλαια, το Μέγαρο Μουσικής κ.λπ.». Μα, αυτό είναι πολιτισμός;

Θα διαβάσω κάτι—για να κλείσω τη δευτερολογία μου—που είχε πει ο Μαρξ και είναι από την «Αθλιότητα της Φιλοσοφίας». Μ' αυτό θα κλείσω, γιατί νομίζω ότι τα λέει όλα. Άλλωστε δεδομένα τα λέει πολύ καλύτερα από μένα.

Λέει, λοιπόν: «Ήρθε τέλος εποχή που όλα, ακόμα και εκείνα που τα θεωρούσαν οι άνθρωποι σαν αναπαλλοτρίωτα, που δεν μπορούν δηλαδή να πουληθούν, έγιναν αντικείμενα ανταλλαγής, αντικείμενα αισχροκέρδειας και μπορούσαν να πουληθούν. Είναι η εποχή που ακόμα και εκείνα τα πράγματα που ως τα τότε μπορούσαν να μεταδοθούν, μα ποτέ να ανταλλαχθούν, μα ποτέ να αγοραστούν, αρετή, αγάπη, γνώμη, επιστήμη, συνείδηση, που όλα πέρασαν στο εμπόριο. Είναι η εποχή της γενικής διαφθοράς, της παγκόσμιας αγοραπωλησίας, ή για να μιλήσουμε με τους όρους της πολιτικής οικονομίας, η εποχή που κάθε τι ηθικό ή φυσικό, μια και έγινε εμπορική αξία φέρνεται στην αγορά για να εκτιμηθεί στην πιο ακριβοδίκαιη αξία του».

Φθάσαμε σ' αυτήν την εποχή και κάνετε και ένα βήμα εμπρός. Ξεπουλιούνται ούτε καν στην ακριβοδίκαιη αξία τους. Όσο, λοιπόν, θέλετε πολιτισμό με ανταποδοτικότητα—γιατί αυτό είναι η ουσία—κόντρα στους ανθρώπους της τέχνης, γιατί κανένας μαζικός φορέας καλλιτεχνών ή οι άνθρωποι της τέχνης δεν μπορούν να διανοηθούν ότι θα συνδέσουν την τέχνη και τον πολιτισμό με ανταποδοτικότητα ή τουρισμό, θα τους έχετε απέναντί σας.

Να ξέρετε ως Υπουργός Πολιτισμού ότι όσο ακολουθείτε αυτήν την πολιτική, δεν βοηθάτε αλλά πολεμάτε τον πολιτισμό είτε το ξέρετε συνειδητά είτε όχι, παρ' όλες τις καλές πιθανόν προθέσεις που έχετε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλά-

δας κ. Κανταρτζής.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Θα επαναλάβω κι εγώ ότι τα προβλήματα δεν λύνονται με προθέσεις, όσο καλές προθέσεις κι αν υπάρχουν. Τα προβλήματα λύνονται με πολιτικές αποφάσεις, λύνονται με στρατηγικές επιλογές. Λύνονται ή επιδεινώνονται. Και οι στρατηγικές επιλογές που έχει υιοθετήσει και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, όπως και οι προκάτοχοί της, είναι ξεκάθαρες, είναι δεδομένες και είναι ορατά τα αποτελέσματα τα οποία φέρνουν: Ώξυνση των προβλημάτων και στο χώρο του πολιτισμού. Μπορεί στην καλύτερη περίπτωση να δώσουν κάποια έργα ποιότητας για τους λίγους, για την ελίτ, αλλά για τη μεγάλη πλειοψηφία του λαού μας, για τη μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων προορίζονται τα προϊόντα της μαζικής υποκοιλούρας, που έχουν συγκεκριμένους και ορατούς στόχους. Αυτή είναι η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Κι όλα αυτά συμβαδίζουν και με την όξυνση των προβλημάτων των δημιουργών, όλα αυτά συμβαδίζουν και με την κερδοφορία των μεγάλων επιχειρήσεων. Επομένως είναι θέμα στρατηγικής επιλογής και σ' αυτήν τη βάση θα πρέπει να το συζητήσουμε.

Το δεύτερο που θα ήθελα να σχολιάσω είναι το εξής. Ακούσαμε προηγουμένως τον κ. Γεωργιάδη από τον ΛΑ.Ο.Σ. να κάνει μια ολόκληρη αναδρομή στις χώρες του σοσιαλισμού, στις χώρες της Σοβιετικής Ένωσης, για να καταλήξει στο «δια ταύτα» πού; Στο να μας πει τα ίδια πράγματα, τα οποία υλοποιεί η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, τα ίδια πράγματα τα οποία υλοποιούνται στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή την πλήρη υποταγή των πάντων στους κανόνες της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Πολιτισμός ίσον εμπόρευμα, που όποιος έχει τη δυνατότητα το αγοράζει. Βεβαίως από την άλλη μεριά υπήρξε και ο γνωστός αντικομμουνισμός, που με επιμελημένη προσπάθεια ο ΛΑ.Ο.Σ. προσπαθεί να κρύψει ώστε να μην δείχνει το πραγματικό του πρόσωπο.

Και θα ήθελα να τελειώσω αναφερόμενος στο Μουσείο της Ακρόπολης, κύριε Υπουργέ. Το βήμα το οποίο επιχειρείτε να κάνετε εγκαινιάζει ένα νέο κύκλο αρνητικών αλλαγών όσον αφορά το θέμα της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Η αιτιολογία που χρησιμοποιείτε για τη δημιουργία του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου είναι η ίδια αιτιολογία που διαβάσαμε, που ακούσαμε στο παρελθόν, όταν γινόταν η μετατροπή των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου: Ευελξία, αποδοτικότητα κ.λπ.. Άρα όλες αυτές οι επιλογές θα εγκαινιάσουν ένα νέο αρνητικό κύκλο με όλες τις αρνητικές συνέπειες και όσον αφορά την πολιτιστική μας κληρονομιά, η οποία μετατρέπεται ολοφάνερα σε εμπόρευμα, αλλά και όσον αφορά τη γενικότερη προσπάθεια για τη στήριξη και την ανάδειξη αυτού του μεγάλου χώρου. Επομένως όσον αφορά αυτήν την αλλαγή έχουν δίκιο και ο Σύλλογος Αρχαιολόγων αλλά και όλοι εκείνοι—κι από τις ομιλίες των ομιλητών μας επισημάνθηκε αυτό το πράγμα—που λένε ότι δεν πρέπει να γίνει αυτό το βήμα της εμπορευματοποίησης. Να το πούμε καθαρά: Όπου μπαίνει το κέρδος φεύγει πλέον η έννοια της παιδείας, της μόρφωσης, της εκπαίδευσης, φεύγει πλέον η έννοια της αποστολής που έχει, που είναι η ανάδειξη και η προστασία της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Δεν μπορούν να γίνουν εμπόρευμα.

Με αυτά ολοκλήρωσα, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστώ.

Κύριε Υπουργέ έχετε το λόγο για να δευτερολογήσετε.

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να είμαστε ειλικρινείς μεταξύ μας, η αλήθεια είναι ότι στον τομέα του πολιτισμού υπάρχουν ανοικτά μέτωπα παντού, παντού αιτήματα χρηματοδότησης. Θα μου επιτρέψετε να πω ότι είναι δίκαια κι εύλογα τις περισσότερες φορές.

Υπάρχει όμως και μια άλλη πραγματικότητα, ότι αυτήν τη στιγμή το Υπουργείο Πολιτισμού έχει εκκρεμείς υποθέσεις το «άνοιγμα» των οποίων, το χρέος μας, περίπου φθάνει τα 100 με 110.000.000 ευρώ.

Κι εγώ θα ήθελα πάρα πολύ να ασχολούμαι με το στρατηγικό σχεδιασμό, για το όραμα για το αύριο, για τους νέους ανθρώπους, για τη δημιουργία, όλα τα σχετικά με τον πολιτισμό, να ικανοποιώ τα αιτήματα που μου έρχονται καθημερινά από εκα-

τοντάδες πολίτες και από δεκάδες φορείς και σωματεία. Νομίζετε ότι δεν θα μου άρεσε; Νομίζετε ότι δεν θα ήταν ευχάριστο για μένα να απαντώ σε όλους αυτούς με ένα «Ναι. Ευχαρίστως. Ελάτε, πάρτε»;

Αν θέλετε, και ιδιαιτέρως θα με ευνοούσε αυτό πολιτικά. Δεν μπορώ να το κάνω! Δεν είναι η φύση μου, δεν είναι η παιδεία μου, δεν είναι ο πολιτισμός μου!

Γι' αυτό είμαι υποχρεωμένος, επειδή περάσαμε μια πρόσφατη κρίση στο Υπουργείο Πολιτισμού, να λέω την αλήθεια. Πολλές φορές πληγώνει, πολλές φορές δεν ικανοποιεί αφτιά. Είμαι υποχρεωμένος να το κάνω και είμαι υποχρεωμένος να εξυγιάνω το Υπουργείο –αυτό που λέω- να επανιδρύσω το Υπουργείο Πολιτισμού.

Υπό ιδεατές συνθήκες, αυτά που ακούστηκαν –και σωστά ακούστηκαν- έπρεπε ήδη να είχαν υλοποιηθεί, έπρεπε ήδη να είχαν προγραμματιστεί. Μπορούν όμως; Η απάντηση είναι, δυστυχώς, όχι, γιατί δεν έχουμε ιδανικές καταστάσεις. Τα αιτήματα ακούγονται πολύ ωραία, αλλά η ικανοποίησή τους μερικές φορές ξεπερνά το ρεαλισμό και είμαστε υποχρεωμένοι ως πολίτικοι να είμαστε και ειλικρινείς και ρεαλιστές.

Δεν μπορούμε και δεν θέλω εγώ προσωπικά να καλλιεργώ προσδοκίες στους πολίτες που δεν θα είμαι σε θέση να τις ικανοποιήσω. Η Κυβέρνηση συνολικά, μια που αναφερθήκατε στην Κυβέρνηση, αντιμετωπίζει τους πολίτες με ειλικρίνεια και με εντιμότητα –επιτρέψτε μου να πω- γιατί θέλουμε να γνωρίζουν τα πραγματικά δεδομένα και να αναγνωρίζουν τις τελικές μας επιλογές που είναι προς όφελός τους.

Γι' αυτό σας είπα και προηγουμένως –και θέλω να το τονίσω γι' ακόμη μια φορά- ότι οι λέξεις κλειδιά στην πολιτική μας αυτή προσπάθεια είναι ιεράρχηση και αξιολόγηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, είναι κοινή πεποίθηση και κοινή διαπίστωση ότι ο πολιτισμός είναι μια ακριβή υπόθεση, γι' αυτό και πέρα από τις κρατικές επιχορηγήσεις, που έχουν τα δεδομένα και γνωστά όρια, εξασφαλίζουμε και το απαραίτητο θεσμικό πλαίσιο για την προσέγκυση των ιδιωτικών κεφαλαίων και σε εθνικό και σε τοπικό επίπεδο.

Υπάρχει από ορισμένους –και αναφέρομαι στους αγαπητούς συναδέλφους του Κ.Κ.Ε.- επιφυλάξεις ως προς το ρόλο του ιδιωτικού τομέα ειδικά στον πολιτισμό. Είναι μια ιδεολογική θέση που τη σέβομαι, αλλά διαφωνώ, μια θέση που υιοθετείται πλέον σε ελάχιστες εξαιρέσεις χωρών σε όλη την υφήλιο. Κι εκεί που υιοθετείται, δεν φέρνει θετικά αποτελέσματα.

Δεν μπορούμε, λοιπόν, να παραμείνουμε σε απόψεις και θέσεις που ανήκουν σε λογικές του παρελθόντος. Ο ιδιωτικός τομέας –κατά την άποψή μας- ο σοβαρός ιδιωτικός τομέας, ο έντιμος ιδιωτικός τομέας μπορεί να προσφέρει πολλά. Εξάλλου και ο θεσμός της χορηγίας σας θυμίζω ότι γεννήθηκε στην αρχαιότητα.

Γι' αυτό και η χώρα μας μετά από πολλά χρόνια παλινωδίων –προσπάθησε και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να το κάνει, γιατί ιδεολογικά συμφωνεί μαζί μας- απέκτησε πλέον, επί των ημερών μας, ένα ξεκάθαρο αναπτυξιακό θεσμικό πλαίσιο που αξιοποιεί τη χορηγία για να συμπληρώσει την κρατική χρηματοδότηση. Αυτός είναι ο χρυσός συνδυασμός για εμάς: κρατική χρηματοδότηση αναμφίβολα, για να κάνουμε τις υποδομές, για να στηρίξουμε τον πολιτισμό, για να κάνουμε πράγματα που δεν μπορεί να τα κάνει ο ιδιωτικός τομέας, αλλά και ιδιωτικός τομέας που ως συμπληρωματικό όργανο μπορεί να βοηθήσει.

Το πιστεύω, το πιστεύει η συντριπτική πλειοψηφία των Βουλευτών της Αντιπολίτευσης. Είναι κάποια ιδεολογική διαφορά που μας χωρίζει. Απλώς εγώ οφείλω να πω την κυβερνητική άποψη.

Πρέπει επίσης να ομολογήσουμε ότι ο στόχος της χορηγίας μπορεί να ωφελήσει το κοινωνικό σύνολο με μία εναργέστερη συμμετοχή στο ευρύτερο γίγνεσθαι. Και δεν είναι απλώς μια θεωρητική δέσμευση, αλλά μια καθημερινή εταιρική πρακτική, θα έλεγα –για να το πω λίγο υπεραπλουστευμένα- ένα κοινωνικό ενόκιο, υιοθετώντας τη ρήση του Δημοσθένη «δεν γαρ τους ευπόρους χρήσιμους ποιεΐν εαυτούς τοις πολιταίς».

Στόχος μας, λοιπόν, είναι να δημιουργήσουμε ένα ευνοϊκό χορηγικό περιβάλλον, ένα περιβάλλον που θα πολλαπλασιάσει τους πόρους που κατευθύνονται στον πολιτισμό, πόρους που

σε άλλη περίπτωση θα πήγαιναν σε διαφορετικού τύπου επενδύσεις λιγότερο επωφελείς για την κοινωνία μας.

Και ως μια Κυβέρνηση που πιστεύουμε στον κοινωνικό φιλελευθερισμό και δεν έχουμε πολιτικά συμπλέγματα στην αξιοποίηση του ιδιωτικού τομέα, εμείς στηρίζουμε αυτήν την πολιτική.

Φυσικά, ο πολιτισμός, οι υποδομές, η κεντρική πολιτική είναι ευθύνες της πολιτείας και ο ρόλος του κράτους εδώ είναι ξεκάθαρος. Το κράτος οφείλει να χρηματοδοτεί φορείς και δράσεις του πολιτισμού. Και το κάνει. Η ενεργοποίηση, όμως, των χορηγίων είναι ένα επαρκές συμπλήρωμα.

Και το είδαμε, για να δώσω και ένα παράδειγμα, με τις πυραγίες της Ολυμπίας. Στην Ολυμπία, είχαμε μεγάλες ζημιές, εφιαλτικές, θα έλεγα. Ήμασταν υποχρεωμένοι να προχωρήσουμε πολύ γρήγορα την αποκατάσταση του περιβάλλοντος, γιατί είχαμε και τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Θα είμαστε στο επίκεντρο του διεθνούς τύπου. Ήρθαν οι δύο-τρεις χορηγοί και μας βοήθησαν με πολλά λεφτά. Και τα αξιοποιήσαμε και πετύχαμε.

Είναι ένα παράδειγμα το οποίο δείχνει ότι, όταν αξιοποιούνται τα ιδιωτικά κεφάλαια στη σωστή κατεύθυνση, μπορεί να είναι χρήσιμα και επ' ωφελεία ολόκληρης της κοινωνίας μας.

Σχετικά και τα μουσεία και τους αρχαιολογικούς χώρους, πρέπει να σας πω –το είπε η κ. Δαμανάκη προηγουμένως- ότι έχουν προχωρήσει πλέον οι προσλήψεις εκτάκτου και ωρομισθίου προσωπικού. Το ωράριο πλέον λειτουργεί κανονικά για όλους τους απαιτούμενους αρχαιολογικούς χώρους. Δεν θέλω να σας πω σε νούμερα. Ναι, πράγματι καθυστέρησα. Το αναγνωρίζω, το ομολογώ. Υπήρχαν λόγοι μέσα στη γραφειοκρατία του Υπουργείου που καθυστέρησαν αυτούς τους διαγωνισμούς. Την πολιτική ευθύνη την αναλαμβάνω εγώ.

Δεν θα συμβεί από εδώ και πέρα. Διότι, χωρίς να θέλω να δώσω άλλοθι στον εαυτό μου, η κρίση των τριών μηνών στο Υπουργείο Πολιτισμού μας έφερε σε πολλά πράγματα πίσω.

Δεν πρέπει να ξαναγίνει αυτό, κυρία Δαμανάκη. Επίσης, θα σας δώσω μια άλλη απάντηση. Είναι απαράδεκτο το γεγονός χθες ο Λυκαβηττός να μην φιλοξενήσει την προγραμματισμένη εκδήλωση. Εμείς το μάθαμε τελευταίοι. Όπως ξέρετε, ο Λυκαβηττός δεν ανήκει στο Υπουργείο Πολιτισμού. Η χρήση του έχει παραχωρηθεί στο Υπουργείο Πολιτισμού για διάφορες εκδηλώσεις. Θα αναζητήσω ευθύνες, γιατί πραγματικά δεν περιποιεί τιμή στην πατρίδα μας αυτό που έγινε χθες και να το μαθαίνει το Υπουργείο Πολιτισμού τελευταίο, όπως έγινε και με το Φεστιβάλ Αθηνών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θα ολοκληρώσω σύντομα.

Θα ήθελα να μη μπω σε λεπτομέρειες. Θα μου επιτρέψετε να κλείσω με δύο κουβέντες. Θα ήθελα να επισημάνω τη βαθειά μου πεποίθηση ότι ο πολιτισμός πρέπει να καταλήγει σε αυτό που συμφωνούμε όλοι, στην ίδια την κοινωνία και οφείλουμε να αξιοποιούμε τους σύγχρονους διαύλους πρόθεσης, ώστε οι πολίτες να γίνονται τα αντικείμενα του πολιτισμού, να αντλούν δημιουργία από την επαφή τους με τον πολιτισμό. Γι' αυτό και θέλουμε την πολιτιστική δημιουργία εξωστρεφή, να βγαίνει στην κοινωνία, να παρεμβαίνει στην κοινωνία όσο πιο δυναμικά μπορεί, να μην κλείνεται σε μικρά δωμάτια, να μην περιθωριοποιείται, να μην περιχαράκωνεται, να μην αφορά τους λίγους, αλλά τους πολλούς και να αποτελεί ταυτόχρονα μοχλό ανάπτυξης, κοινωνικής συνοχής και απασχόλησης.

Αυτός είναι ο κεντρικός άξονας της πολιτικής μας για τον πολιτισμό. Σας τον περιέγραφα με λεπτομέρειες στην πρωτολογία μου. Αυτή, λοιπόν, είναι η κατεύθυνση στην οποία κινούμαστε και πιστεύω ότι παρά τα προβλήματα, παρά τις καθυστερήσεις –που δεν αρνούμαι ότι υπάρχουν- παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε και τις αντιδράσεις σε ορισμένες περιπτώσεις, κινούμεθα στη σωστή κατεύθυνση. Κοινό μας μέλημα είναι ο πολιτισμός να είναι μέρος, στοιχείο της καθημερινότητας των πολιτών.

Ελπίζω τους επόμενους μήνες να δώσω και μια άλλη απάντηση σε κάποιο συνάδελφο Βουλευτή, να διαμορφώσουμε έναν καινούργιο προϋπολογισμό, ο οποίος εξελίσσεται αυτές τις

ημέρες, με την κατάργηση του ειδικού λογαριασμού και να υπάρχουν πραγματικά κωδικοί για όλους τους πολιτιστικούς φορείς. Δεν υπάρχει μεγαλύτερο νοικοκύρεμα από αυτό -το είπα και θα το ξαναπώ- να ξέρουν τα θέατρα, να ξέρει ο χορός, να ξέρουν οι μουσικοί τι έχουν, αυτά θα παίρνουν και από την άλλη πλευρά, με αυτά να προγραμματίζουν.

Ο ειδικός λογαριασμός, όπως, λοιπόν, το είπε και ο Πρωθυπουργός πολλές φορές εδώ, σε αυτό το Βήμα της Βουλής, καταργείται. Θα υπάρχουν όλα στον τακτικό προϋπολογισμό, για να υπάρχει ένα νοικοκύρεμα και μια τάξη.

Αυτή είναι μια δέσμευση της Κυβέρνησης και εντός των προσεχών ημερών θα την κάνουμε πράξη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της υπ' αριθμόν 79/30.5.2008 επερωτήσεως Βουλευτών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με τον Πολιτισμό και τις Τέχνες.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 14.44' λύεται η συνεδρίαση για την προσεχή Δευτέρα 23 Ιουνίου 2008 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη, που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ